

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์
A Citation Analysis in Master's Theses of The Faculty of Law

โดย

สุกานดา ดีโพธิ์กลาง

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

2547

ISBN 974-9554-50-7

ชื่อเรื่อง : การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์

ผู้วิจัย : สุกานดา ดีโพธิ์กลาง

สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปีที่พิมพ์ : 2547

สถานที่พิมพ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

จำนวนหน้างานวิจัย : 123 หน้า

: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำสำคัญ : การอ้างอิง

ลิขสิทธิ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ ปีการศึกษา 2544 จำนวน 216 ชื่อเรื่อง ด้านรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ เนื้อหา และ ทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงที่มีอยู่ในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ผลการวิจัยพบว่า วิทยานิพนธ์ 216 ชื่อเรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย ส่วนบุคคลมากที่สุด 61 ชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญ 34 ชื่อเรื่อง กฎหมายระหว่างประเทศ 32 ชื่อเรื่อง กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม 28 ชื่อเรื่อง กฎหมายทหาร ทรัพย์สินสาธารณะ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม 24 ชื่อเรื่อง กฎหมายอาญา 23 ชื่อเรื่อง และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง 14 ชื่อเรื่อง มีรายการอ้างอิง 11,482 รายการ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ 10,787 รายการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 695 รายการ คิดเป็นร้อยละ 93.95 และ 6.05 ตามลำดับ ภาษาไทย 7,781 รายการ ภาษาต่างประเทศ 3,701 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.77 และ 32.23 เมื่อจำแนกตามประเภทพบว่าเป็นหนังสือมากที่สุด 6,845 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมาได้แก่ วารสาร วิทยานิพนธ์และวิจัยฐานข้อมูลออนไลน์ สิ่งพิมพ์อื่นๆ 2,449 993 690 500 และ 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.33 8.65 6.01 4.35 และ 0.04 ตามลำดับ ส่วนใหญ่คือร้อยละ 56.12 อยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4,208 รายการ คิดเป็นร้อยละ 36.65 เป็นหนังสือ 2,664 รายการ รองลงมาได้แก่วารสาร วิทยานิพนธ์และวิจัย สิ่งพิมพ์อื่นๆ และโสตทัศนวัสดุ 1,296 215 32 และ 1 รายการ ตามลำดับ ส่วนฐานข้อมูลออนไลน์ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

จากการทดสอบความสัมพันธ์พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 วิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 53 รายการต่อชื่อเรื่อง จากการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ Chi-Square พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทสาขาวิชานิติศาสตร์แต่สถาบันการศึกษาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่า Chi-square 7.06

Title : A Citation Analysis in Master's Theses of The Faculty of Law

Researcher : Suganda Deepoeglang

Institution : Dhurakijpundit University

Year of publication : 2004

Publisher : Dhurakijpundit University

Sources : Dhurakijpundit University

No. of page : 123 pages

Keyword : Citations

Copyright : Dhurakijpundit University

Abstract

This study provided an analysis of citations in 216 master theses written by academic year 2001 graduate students in the faculty of law. The objective of this research were to study formats, language, types, age and subject of materials cited and to compare the materials cited with library resource in The Library and Information Center Dhurakijpundit University. The subject areas for 216 theses mainly covered 61 titles of private law follow by 34 titles of constitutional and administrative law , 32 titles of international law , 28 titles of labor, social service, education and culture law , 24 titles of military, defense, public property, public finance, tax, trade and industrial law , 23 titles of criminal law and 14 titles of civil procedure and courts.

The 216 theses generated a total of 11,482 citations. Printed media were cited most 93.95 percent and the rest were electronic media 6.05 percent. Thai language materials were cited most 67.77 percent. The type of materials cited most were books 59.62 percent follow by journal 21.33 percent, theses and research 8.65 percent, others printed materials 6.01 percent, online database 4.35 percent and audio visual 0.04 percent. The age of materials cited most (56.12 percent) were not over than 9 years. There were 4,208 citation entries or 36.65 percent available in The Library and Information Center of Dhurakijpundit University. These entries include books (2,664 entries), journals (1,296 entries), theses and research (215 entries), other printed material (32 entries) and audio-visual material (1 entry) respectively. There is no online database entry available at The Library and Information Center.

From testing relation, a number of the citation entries cited in theses available and not available at The Library and Information Center are relatively at the 0.05 implied level significant to the statistics. The number of citations averaged 53 entries per title. According to testing hypotheses by Chi-square the result support hypotheses that there were not significant differences ($p < 0.05$) among the average numbers of citations per title in theses of each university with chi-square 7.06.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา
นิติศาสตร์สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ข้อมูลจากบุคลากรของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะ
นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัย
รามคำแหง นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือด้านการพิมพ์จากคุณมาลี โชคเจริญเลิศ และคุณอุ
มาพร ไชยสูง

ในโอกาสนี้ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร และมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตที่ทำให้มีงานวิจัยเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นและ
บุคคลอื่นๆที่ให้ความช่วยเหลือแต่มิได้กล่าวถึงในที่นี้ ผู้วิจัยทราบซึ่งในความอนุเคราะห์และไมตรี
จิตของทุกท่านและจะระลึกถึงตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
สมมุติฐาน	3
นิยามศัพท์	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
การอ้างถึงและการวิเคราะห์การอ้างถึง	5
การศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ในประเทศไทย	8
ทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์ในศูนย์สนเทศและหอสมุด	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
3. ระเบียบวิธีวิจัย	20
ขั้นตอนการวิจัย	20
ประชากร	23
กรอบแนวคิดของการวิจัย	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
การเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
5. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	90
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	103
ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามเนื้อหาและสถาบัน	27
2. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามรูปแบบและสภาพ	28
3. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามภาษาและสภาพ	29
4. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามประเภทและภาษา	29
5. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามประเภทและสภาพ	30
6. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามอายุและภาษา	31
7. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามประเภทและอายุ	32
8. จำนวนรายการอ้างอิงมีจำแนกตามอายุและสภาพ	33
9. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา	34
10. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และประเภท	35
11. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ	36
12. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ	37
13. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ	38
14. จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และรูปแบบ	39
15. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา	40
16. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์ และภาษา	41
17. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยจำแนกตามเนื้อหาวิทยา นิพนธ์และภาษา	42
18. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และ ภาษา	43
19. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และ ภาษา	44
20. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์จำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์ และภาษา	45
21. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือจำแนกตามอายุและสภาพ	46
22. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาไทยจำแนกตามอายุและสภาพ	47
23. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศจำแนกตามอายุและ สภาพ	48
24. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารจำแนกตามอายุและสภาพ	49
25. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทยจำแนกตามอายุและ สภาพ	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
26. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศจำแนกตามอายุและสภาพ	51
27. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และงานวิจัยจำแนกตามอายุและสภาพ	52
28. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และงานวิจัยภาษาไทยจำแนกตามอายุและสภาพ	53
29. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศจำแนกตามอายุและสภาพ	54
30. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆจำแนกตามอายุและสภาพ	55
31. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาไทยจำแนกตามอายุและสภาพ	56
32. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาต่างประเทศจำแนกตามอายุและสภาพ	57
33. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุจำแนกตามอายุและสภาพ	58
34. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์จำแนกตามอายุและสภาพ	59
35. จำนวนรายการอ้างอิงถึงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา	60
36. จำนวนรายการอ้างอิงถึงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และประเภท	61
37. จำนวนรายการอ้างอิงถึงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและรูปแบบ	63
38. จำนวนรายการอ้างอิงถึงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและภาษา	63
39. จำนวนรายการอ้างอิงถึงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท	64
40. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท	65
41. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท	66
42. จำนวนรายการอ้างอิงถึงจำแนกตามอายุและสถาบันการศึกษา	67
43. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยจำแนกตามสถาบันการศึกษาและอายุ	68
44. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศจำแนกตามสถาบันการศึกษาและอายุ	69
45. จำนวนรายการอ้างอิงถึงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและเนื้อหาวิทยานิพนธ์	70
46. จำนวนรายการอ้างอิงถึงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและสภาพ	71
47. จำนวนรายการอ้างอิงถึงจำแนกตามสถาบันการศึกษา ประเภทและสภาพ	71
48. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ	72
49. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
50. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ	74
51. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษา และสภาพ	74
52. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุที่จำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ	75
53. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์จำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ	76
54. จำนวนรายการอ้างอิงถึงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและภาษา	76
55. จำนวนรายการอ้างอิงถึงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและรูปแบบ	77
56. จำนวนรายการอ้างอิงถึงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท	78
57. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและ ประเภท	79
58. จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษา และประเภท	80
59. จำนวนรายการอ้างอิงถึงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและอายุ	82
60. จำนวนรายการอ้างอิงถึงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและเนื้อหาวิทยา นิพนธ์	83
61. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหา	84
62. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหาและภาษา	85
63. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือจำแนกตามสถาบันการศึกษาและเนื้อหา	87
64. จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหากฎหมายและภาษา	88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงของประเทศมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างสรรค์งานวิจัยและองค์ความรู้ใหม่ให้แก่ประเทศชาติและวงวิชาการ ดังที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 28 (สมนึก นนธิจันทร์, 2542 : 10) “...สำหรับหลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณสมบัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ยังมีความหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม”

การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับบัณฑิตศึกษาต้องสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของปรัชญาบัณฑิตศึกษา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2540 : 74-75) อันได้แก่ ความสามารถในการมีความรู้เฉพาะด้าน เพื่อให้สามารถคิด วิเคราะห์ และต่อยอดความคิดจากเดิมได้ มีการทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ เพื่อคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่และสามารถนำไปใช้ในการทำงาน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาในเรื่องที่ศึกษาได้อย่างแท้จริง ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลทุกแหล่ง เช่น ตำรา วารสารวิชาการ อินเทอร์เน็ต นอกจากนี้การสอนในระดับบัณฑิตศึกษาควรเป็นการสอนที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2545 : 17-18) ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของบัณฑิตศึกษา เพราะเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนอย่างแท้จริง เป็นการทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน อีกทั้งเป็นการแสวงหาความรู้ที่ผู้เรียนจะได้พัฒนาและสร้างขึ้นในตัวเอง อันจะพาไปสู่คุณภาพของบัณฑิตที่พร้อมสำหรับสังคมความรู้ในอนาคต

วิทยานิพนธ์เป็นผลงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้วยตนเองอย่างกว้างขวาง โดยรวบรวม คัดเลือกสารสนเทศที่ตรงกับหัวข้อที่ต้องการศึกษาวิจัยจากห้องสมุดและแหล่งวิชาการอื่นๆ นำมาเรียบเรียงและลำดับความคิดประกอบวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ได้รับความรู้อย่างลึกซึ้ง มีความคิดริเริ่มที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้ศึกษาและเพิ่มคุณค่าทางวิชาการ วิทยานิพนธ์จึงนับเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาในการค้นคว้าหาองค์ความรู้ใหม่โดยตัวผู้เรียนเองและถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการเรียนการสอนรูปแบบที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ ดังนั้นห้องสมุดจึงเป็นแหล่งค้นคว้าที่สำคัญมากและจำเป็นที่จะต้องรวบรวมความรู้ทั้งตำรา วารสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารการประชุมสัมมนาไว้อย่างสมบูรณ์ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ และพัฒนาทรัพยากร

สารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนของนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา

การศึกษาด้านประวัติศาสตร์ในประเทศไทยขยายตัวมากขึ้นทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ปัจจุบันนี้มีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาประวัติศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษา 5 แห่ง ผลิตรายวิชาบัณฑิตสาขาวิชาประวัติศาสตร์แล้ว 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนมหาวิทยาลัยเกริกเริ่มเปิดสอนสาขาวิชาประวัติศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษา 2544 การศึกษาด้านประวัติศาสตร์ในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ผู้เรียนจะต้องศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพร้อมที่จะหาความรู้ใหม่ๆ จากการอ่านหนังสือ ตำรา วารสาร ศึกษาคำพิพากษากฎีกา และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อให้มีความรู้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับกฎหมาย สามารถใช้วิจารณ์ฎานในการวิพากษ์วิจารณ์หลักกฎหมายหรือความคิดของนักกฎหมายได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล (ธานินทร์ กรวิเชียร, 2518 : 242) เปรียบเทียบกฎหมายของไทยและต่างประเทศได้อย่างรอบคอบ สำหรับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีการพัฒนาการเรียนการสอนสาขาวิชาประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีเมื่อ พ.ศ.2518 เปิดสอนระดับปริญญาโท เมื่อ พ.ศ.2531 ขณะนี้อยู่ระหว่างเตรียมการเพื่อจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาเอกในปีการศึกษา 2547

ศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีภารกิจที่สำคัญคือจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อสนองตอบต่อหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา และความต้องการของผู้ใช้เป็นหลัก เป็นที่ยอมรับกันว่าปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรสารสนเทศที่มีอยู่ในสถาบันบริการสารสนเทศนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายการจัดการกระบวนการจัดหาและที่สำคัญที่สุดคือการคัดเลือกทรัพยากรสารสนเทศ การที่จะทราบว่าทรัพยากรสารสนเทศที่จัดหามาไว้นั้นตรงกับความต้องการ ความสนใจและความสามารถของผู้ใช้หรือไม่ จึงจำเป็นต้องมีการประเมินทรัพยากรสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินทรัพยากรสารสนเทศเชิงคุณภาพ (อุทัย หุติโยธิ และคนอื่นๆ, 2541 : 800) ซึ่งหมายถึงการพิจารณาประโยชน์ของทรัพยากรสารสนเทศที่มีต่อผู้ใช้ ต่อความต้องการในการปฏิบัติงาน และต่อภารกิจของหน่วยงานต้นสังกัด อาจประเมินโดยการศึกษาปริมาณการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในลักษณะต่างๆ เช่น การยืมทรัพยากรสารสนเทศออกไปใช้ภายนอก การใช้ภายในห้องสมุด การใช้ทรัพยากรสารสนเทศประกอบงานเขียนในลักษณะการอ้างอิงที่ปรากฏในหนังสือ บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ตลอดจนการสอบถามทัศนะจากผู้ใช้

การวิเคราะห์การอ้างอิงเป็นการศึกษาทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้ประกอบงานเขียน เช่น งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ตำรา ในด้านประเภท ภาษา อายุ สาขาวิชา เป็นต้น ซึ่งจะช่วยบรรณารักษ์ในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่มีประโยชน์ ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ และเป็นแนวทางในการประเมินคุณภาพของทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาขานวชา นิตศาสตรัครงนี้ เป็นการศึกษารายการอ้างอิงในด้านรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ สภาพและ เนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือ นอกจากจะทาให้ทราบปริมาณรายการอ้างอิงในด้านต่างๆ และเป็น การประเมินการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสารสนเทศของศูนย์สนเทศและหอสมุด ประกอบงานเขียนวิทยานิพนธ์สาขาวิชา นิตศาสตรัแล้ว การศึกษาสภาพของรายการอ้างอิงทาให้ ทราบทรัพยากรสารสนเทศแต่ละประเภทในรายการอ้างอิงที่มีและไม่มีอยู่ในศูนย์สนเทศและ หอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ข้อมูลเกี่ยวกับรายการอ้างอิงที่ไม่มีในศูนย์สนเทศและ หอสมุดสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชา นิตศาสตรัของศูนย์ เสนเทศและหอสมุด เพื่อให้เป็นแหล่งค้นคว้าในสาขาวิชา นิตศาสตรัที่สมบูรณ์ เอื้อประโยชน์ต่อ การศึกษาและการทาวิทยานิพนธ์มากที่สุดในฐานะที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นมหาวิทยาลัย เอกชนแห่งแรกทีเปิดสอนสาขาวิชา นิตศาสตรัในระดับปริญญาโทและกำลังดำเนินการเพื่อที่จะเปิด สอนระดับปริญญาเอกในปีการศึกษา 2547

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา นิตศาสตรัในด้าน รูปแบบ ประเภท ภาษา อายุ เนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือและจำนวนรายการอ้างอิงต่อ ชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์
2. เพื่อศึกษาทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา นิตศาสตรัที่มีและไม่มี อยู่ในศูนย์สนเทศและหอสมุด
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา นิตศาสตรักับทรัพยากรสารสนเทศที่มีอยู่ในศูนย์สนเทศและหอสมุด

สมมุติฐาน

ทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์สาขาวิชา นิตศาสตรัแต่ละสถาบัน ไม่แตกต่างกันในด้านรูปแบบ ประเภท ภาษา และอายุ

นิยามศัพท์

รายงานวิจัยฉบับนี้มีศัพท์เฉพาะดังนี้

ศูนย์สนเทศและหอสมุด หมายถึงศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สภาพของรายการอ้างอิง หมายถึงภาวะของทรัพยากรสารสนเทศตามรายการอ้างอิงที่มี หรือไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

รายการอ้างอิงที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด หมายถึงรายการอ้างอิงที่ปรากฏข้อมูลทาง บรรณานุกรมในฐานข้อมูลบรรณานุกรมของศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายการอ้างอิงที่ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด หมายถึงรายการอ้างอิงที่ไม่ปรากฏข้อมูลทางบรรณานุกรมในฐานข้อมูลบรรณานุกรมของศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง หมายถึงจำนวนรายการอ้างอิงต่อจำนวนชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์

ฐานข้อมูลออนไลน์ หมายถึงฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่ห้องสมุดจัดหาเพื่อให้บริการผู้ใช้ในระบบออนไลน์ รวมถึงข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง วิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่เสร็จสมบูรณ์ในปีการศึกษา 2544 ของมหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้

ศึกษาเฉพาะวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหา วิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่เสร็จสมบูรณ์ในปีการศึกษา 2544 (มิถุนายน 2544 – พฤษภาคม 2545) ทั้งนี้เพราะ ทั้งสี่สถาบันมีการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ในคณะนิติศาสตร์ และวิทยานิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ในปีการศึกษา 2544 เป็นวิทยานิพนธ์ปีล่าสุดที่สามารถติดต่อขอข้อมูลที่สมบูรณ์ได้จากบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยทั้งสี่แห่งในขณะเริ่มโครงการวิจัย การเลือกศึกษาวิทยานิพนธ์ปีล่าสุดจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่ทันสมัยตามรายการอ้างอิงที่ยังไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบรูปแบบ ประเภท ภาษา เนื้อหา อายุและปริมาณของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์
2. ทราบปริมาณและประเภททรัพยากรสารสนเทศตามรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. เป็นแนวทางสำหรับศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์
ครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

การอ้างอิงและการวิเคราะห์การอ้างอิง
การศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ในประเทศไทย
ทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์ในศูนย์สนเทศและหอสมุด
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอ้างอิงและการวิเคราะห์การอ้างอิง

การอ้างอิง หมายถึงการกล่าวถึงที่มาของผลงาน เรื่องราว ข้อความ แนวคิดหรือวิธีการ
ของผู้อื่นที่ผู้เขียนนำมาประกอบงานเขียนของตน ซึ่งผู้เขียนจะระบุไว้ในเชิงบรรณานุกรม
หรือรายการอ้างอิงท้ายเรื่อง โดยมีเหตุผลของการอ้างอิงดังที่สุจิตรา มาลารักษ์ (สุจิตรา มาลา
รักษ์ : 2537, 16) ศึกษาไว้ 9 ข้อดังนี้

1. เพื่อแสดงความเคารพต่อนักวิชาการผู้ริเริ่มในแขนงวิชานั้นๆ
2. เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานเขียนของตน
3. เพื่อสร้างกรอบแนวความคิดและระเบียบวิธีการวิจัย
4. เพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป
5. เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของเนื้อหา
6. เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์งานเขียนที่ผู้อื่นเคยเขียนไว้
7. เพื่อกระตุ้นให้นักวิจัยตระหนักถึงงานวิจัยที่จะมีต่อมาในอนาคต
8. เพื่อให้รายละเอียดอันจะนำผู้อ่านไปสู่เอกสารที่ไม่เป็นที่แพร่หลายหรือเอกสารที่มี

คุณค่าแต่มีผู้อ้างถึงน้อย

การวิเคราะห์การอ้างอิง หมายถึงการศึกษารายการอ้างอิงที่ปรากฏในเชิงบรรณานุกรม
บรรณานุกรมหรือรายชื่ออ้างอิงท้ายเรื่อง โดยวิธีการรวบรวม นับจำนวน วิเคราะห์ทรัพยากร
สารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิง ในด้านต่างๆ ได้แก่ ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ เช่น หนังสือ
วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานการประชุมสัมมนา ฯ ภาษา อายุ เนื้อหา และผู้จัดพิมพ์
หาค่าเฉลี่ยของรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์การอ้างอิงดังที่ อารีย์
ชินวัฒนา (อ้างอิงใน เรณู กาญจนะโกสิน : 2534, 19) สรุปไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาขนาดและโครงสร้างของวรรณกรรมในแต่ละสาขาวิชาโดยพิจารณาจาก
ประเภท ขอบเขต เนื้อหา ภาษา

2. เพื่อศึกษาการใช้วรรณกรรมในแต่ละสาขาวิชาว่ามีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละสมัยอย่างไร
3. เพื่อศึกษาประวัติและพัฒนาการของความรู้ในแขนงวิชาต่างๆ
4. เพื่อศึกษานักวิชาการและผลงาน ตลอดจนสถาบันวิจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการในแต่ละสาขาวิชา
5. เพื่อศึกษาการใช้ห้องสมุดและทรัพยากรสารสนเทศในทางอ้อม โดยพิจารณาจากประเภท ขอบเขตเนื้อหาวิชา ภาษา อายุ ฯ ของรายการที่ผู้ใช้เข้าถึง

ประโยชน์ของการวิเคราะห์อ้างอิง การวิเคราะห์การอ้างอิงเป็นการประเมินการใช้ทรัพยากรสารสนเทศวิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานของสถาบันบริการสารสนเทศด้านต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ ผลจากการวิเคราะห์ด้านประเภท ขอบเขตเนื้อหา และภาษาสามารถนำมาพิจารณาในการจัดทำงานงบประมาณในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับความต้องการใช้ นอกจากนี้ การวิเคราะห์การอ้างอิงบทความจากวารสารโดยวิธี **Impact factor** ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างจำนวนครั้งที่ได้รับการอ้างอิงกับจำนวนบทความที่จัดพิมพ์ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของวารสารชื่อใดชื่อหนึ่ง ทำให้ทราบรายชื่อวารสารที่มีอัตราการใช้มาก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดหาวารสาร
2. การจัดเก็บและจำหน่ายทรัพยากรสารสนเทศ ผลการวิเคราะห์ด้านอายุทำให้ทราบช่วงอายุที่ไม่มีการใช้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดเก็บและจำหน่ายทรัพยากรสารสนเทศออกจากห้องสมุด
3. การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ผลจากการวิเคราะห์การอ้างอิงทำให้ทราบทรัพยากรสารสนเทศที่มีการใช้น้อยหรือไม่มีการใช้ซึ่งจะทำให้บรรณารักษ์หาแนวทางในการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรสารสนเทศให้คุ้มค่า

ประโยชน์ของการวิเคราะห์การอ้างอิงของต่างประเทศที่วิเคราะห์วารสารสาขาวิชา กฎหมายทำให้สามารถจัดอันดับวารสารสาขาวิชากฎหมายจากการหาค่า **Impact factor** ปี 2000 ซึ่งคำนวณจากอัตราส่วนระหว่างจำนวนครั้งที่อ้างอิงในปี 2000 ของบทความที่จัดพิมพ์ในปี 1998-1999 กับจำนวนบทความทั้งหมดที่จัดพิมพ์ในปี 1998-1999 ซึ่งจัดทำโดย Thomson ISI (Journal rank by impact, 2003) ได้วารสารสาขาวิชากฎหมายที่มีการใช้มาก 10 อันดับ ดังนี้

อันดับที่	ชื่อวารสาร	Impact factor ปี 2000
1	Harvard Law Review	6.35
2	Stanford Law Review	5.41
3	Yale Law Journal	4.73
4	Columbia Law Review	4.70
5	Michigan Law Review	4.65
6	Journal of Legal Studies	4.47
7	Virginia Law Review	4.03
8	Cornell Law Review	3.52
9	New York U. Law Review	3.39
10	Georgetown Law Review	3.35

ส่วนวารสารที่จัดอันดับจากการหาค่า Impact ในช่วงปี 1997-2001 ซึ่งคำนวณจากอัตราส่วนระหว่างจำนวนครั้งที่อ้างถึงในปี 2002 ของบทความที่จัดพิมพ์ในปี 1997-2001 กับจำนวนบทความทั้งหมดที่จัดพิมพ์ในปี 1997-2001 ได้วารสารสาขาวิชากฎหมายที่มีการใช้มาก 10 อันดับ ดังนี้

อันดับที่	ชื่อวารสาร	Impact ปี 1997-2001
1	Yale Law Journal	6.69
2	Stanford Law Review	6.45
3	Harvard Law Review	6.41
4	Columbia Law Review	5.56
5	Virginia Law Review	5.34
6	Michigan Law Review	4.81
7	Law & Contemp. Problems	4.80
8	Journal of Legal Studies	4.48
9	B. Am. Acad. Psych. Law	4.44
10	Cornell Law Review	4.42

ส่วนวารสารที่จัดอันดับจากการหาค่า Impact ในช่วงปี 1981-2001 ซึ่งคำนวณจากอัตราส่วนระหว่างจำนวนครั้งที่อ้างถึงในปี 2002 ของบทความที่จัดพิมพ์ในปี 1981-2001 กับจำนวนบทความทั้งหมดที่จัดพิมพ์ในปี 1981-2001 ได้วารสารสาขาวิชากฎหมายที่มีการใช้มาก 10 อันดับ ดังนี้

อันดับที่	ชื่อวารสาร	Impact ปี 1981-2001
1	Harvard Law Review	21.46
2	Yale Law Journal	18.14
3	Stanford Law Review	17.83
4	Journal of Law Economics & Organ.	16.62
5	Journal of Legal Studies	16.30
6	Columbia Law Review	13.68
7	University of Chicago Law Review	13.00
8	Michigan Law Review	12.66
9	Virginia Law Review	12.07
10	University of Penn. Law Review	11.96

จากการศึกษาสภาพการรับและการใช้วารสารของศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (สุกานดา ดีโพธิ์กลาง, 2546 : 44) พบว่ารายชื่อวารสารสาขาวิชากฎหมายที่มีค่า Impact ช่วงปี 1997-2001 มาก 10 อันดับแรกนั้น มีอยู่ในศูนย์สนเทศและหอสมุด 5 ชื่อเรื่อง วารสารที่มีการใช้มากอันดับแรกมี 2 ชื่อเรื่อง ได้แก่ Harvard Law Review และ Journal of Legal Studies มีความถี่ของการใช้ 2 ครั้ง รองลงมาได้แก่ Columbia Law Review มีความถี่ของการใช้ 1 ครั้ง ส่วน Michigan Law Review และ Stanford Law Review ไม่มีการใช้ในช่วงเวลาที่ศึกษา

การศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ในประเทศไทย

การศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ในประเทศไทยเริ่มจัดตั้งเป็นโรงเรียนขึ้นเมื่อ ร.ศ. 116 (พ.ศ.2440) โดยกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ขณะดำรงพระยศเป็นพระเจ้าลูกเธอพระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์ และดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม โรงเรียนกฎหมายในขณะนั้นจัดเป็นกิ่งราชการ ในชั้นแรกทรงสอนด้วยพระองค์เองที่ห้องเสวยที่อยู่ติดกับห้องเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม ปรากฏว่ามีผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจึงย้ายไปยังห้องกลางตึกสัสดี หนังสือที่ทรงใช้สอนมี 2 เล่ม ทางอาญาใช้ประมวลกฎหมายอินเดียเป็นหลัก วิธีพิจารณา สัญญาและประทุษร้าย ส่วนแพ่ง (ละเมิด) ใช้ตำรากฎหมายอังกฤษ ซึ่งทรงอธิบายเหตุผลในการใช้ตำราต่างประเทศทั้ง 2 เล่มนั้นว่าเป็นการศึกษากฎหมายที่โลกนิยม ในการสอบไล่ครั้งแรกมีผู้สอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตรุ่นแรก 9 คน วิชาที่สอบได้แก่ อาญา สัญญา มรดก ประทุษร้ายส่วนแพ่ง (ละเมิด) ผัวเมีย (ครอบครัว) ทาสและประกาศต่างๆ วิธีพิจารณาและกฎหมายระหว่างประเทศ

ต่อมา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีลายพระหัตถ์เลขาลงวันที่ 7 มิถุนายน ร.ศ.130 (พ.ศ.2454) อนุญาตและมีประกาศให้โรงเรียนกฎหมายเป็นโรงเรียนหลวงขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม ให้เสนาบดีเป็นผู้รับผิดชอบ และในปี พ.ศ.2456 ได้มีพระบรมราชโองการจัดตั้งเนติบัณฑิตยสภาขึ้น (ชรินทร์ สันประเสริฐ, 2534 : 21-22) โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือบำรุงการศึกษาให้แพร่หลาย ชักจูงการว่าความให้เชี่ยวชาญ รักษาความประพฤติของทนายความ ต่อจากนั้น ในปี พ.ศ.2467 มีประกาศพระบรมราชโองการตั้งสถานนิติศึกษาขึ้น เพื่อจัดหลักสูตร ควบคุมรับผิดชอบในราชการโรงเรียนกฎหมายของกระทรวงยุติธรรม โรงเรียนกฎหมายตั้งอยู่จนถึง พ.ศ.2476 หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 แล้วได้มีการยุบสถานนิติศึกษา โอนโรงเรียนกฎหมายไปรวมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดเป็นแผนกนิติศาสตร์ในคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ ต่อมาเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2476 ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง พุทธศักราช 2476 และกำหนดให้โอนคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปตั้งเป็นคณะนิติศาสตร์ขึ้นใหม่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ซึ่งการสอนเดิมมีแต่หลักสูตรและปริญญารัฐศาสตร์บัณฑิต ต่อมาในปี พ.ศ.2495 เปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แยกสอนเป็นคณะและปริญญาต่างๆ ทางด้านกฎหมายศึกษากฎหมายโดยเฉพาะได้รับปริญญานิติศาสตร์บัณฑิต

ในปี พ.ศ.2491 ได้ตั้งสำนักศึกษากฎหมายขึ้นในเนติบัณฑิตยสภา เพื่อประสาทและส่งเสริมความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย คณะรัฐมนตรีในครั้งนั้นมีมติให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยและการอบรมทางเนติบัณฑิตยสภาอนุโลมตามแบบอย่างของประเทศอังกฤษ คือเมื่อได้รับปริญญาตามหลักสูตร 4 ปี ในมหาวิทยาลัยแล้ว หากประสงค์จะประกอบอาชีพเป็นตุลาการ อัยการหรือทนายความชั้นหนึ่ง ต้องได้รับการอบรมจากเนติบัณฑิตยสภาในเวลาอันควร ชื่อของสำนักศึกษากฎหมายจึงเปลี่ยนเป็นสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ตั้งแผนกนิติศาสตร์ขึ้นในคณะรัฐศาสตร์ เมื่อวันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2494 ต่อมาในปี 2501 แผนกวิชานิติศาสตร์ได้ปรับปรุงหลักสูตรและเปิดรับนิสิตเข้าเรียนในแผนกวิชานิติศาสตร์โดยตรง การเรียนการสอนในขณะนั้นก็แยกออกจากแผนกวิชารัฐศาสตร์ทั้งหมดโดยสิ้นเชิง จึงเป็นอันว่าการเรียนการสอนในแผนกวิชานิติศาสตร์ในยุคหลังได้เกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ตั้งแต่นั้นมา ต่อมา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่า การศึกษาวิชานิติศาสตร์ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ ได้เริ่มทำการสอนจนถึงชั้นปริญญาโททางนิติศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2512 เป็นต้นมา และยกฐานะเป็นคณะนิติศาสตร์เมื่อ วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2515

ต่อจากนั้นในปี พ.ศ.2514 มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น คณะนิติศาสตร์ได้เปิดทำการพร้อมการจัดตั้งมหาวิทยาลัย จัดการศึกษาแบบตลาดวิชา ผู้สนใจสามารถสมัครเข้า

เรียนได้โดยไม่ต้องสอบและไม่จำเป็นต้องมาเรียนในชั้นเรียน อาจศึกษาด้วยตนเอง ทำให้มีผู้สนใจศึกษาเป็นจำนวนมากและถือได้ว่าการขยายการศึกษากฎหมายไปสู่ประชาชนได้อย่างกว้างขวาง จะเห็นได้จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีมากกว่าสองแสนคนแล้ว (หลักสูตรปริญญาโท โปรแกรมการศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2544, 2544) ต่อมาได้เปิดการสอนในระดับปริญญาโท เมื่อ พ.ศ.2536 และเปิดสอนในระดับปริญญาเอก เมื่อ พ.ศ.2544 ต่อมาในปี พ.ศ.2521 ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิดขึ้น ใช้ระบบการสอนทางไกล ไม่มีการบรรยายในชั้น และตั้งสาขาวิชานิติศาสตร์ขึ้นในปี พ.ศ.2525 นับเป็นการขยายการศึกษาทางด้านนิติศาสตร์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชน เริ่มมีการจัดการศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมในปี พ.ศ.2513

ต่อมาในปี พ.ศ.2518 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้จัดตั้งคณะนิติศาสตร์ เปิดสอนในระดับปริญญาตรี หลังจากนั้นในปี พ.ศ.2531 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดสอนในระดับปริญญาโทสาขาวิชานิติศาสตร์ และนับเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกที่เปิดสอนปริญญาโทสาขาวิชานิติศาสตร์

นอกจากนี้ยังมีมหาวิทยาลัยเอกชนที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ ซึ่งได้แก่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย และมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์

ปัจจุบันนี้มีมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์และมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งมีรายละเอียดของหลักสูตรแต่ละมหาวิทยาลัยดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มีการจัดการศึกษาทั้งแผน ก ซึ่งต้องทำวิทยานิพนธ์ และแผน ข ซึ่งต้องทำ เอกัตศึกษา (Independence study)

การศึกษาระดับปริญญาโท เปิดสอน 3 หลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต (น.ม.)

หลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิตมุ่งเน้นให้นิสิตมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยนักศึกษาทุกคนต้องทำวิทยานิพนธ์ รายวิชาที่เปิดสอนแบ่งเป็น 4 หมวดวิชาด้วยกัน ได้แก่

หมวดวิชากฎหมายธุรกิจ หมวดวิชากฎหมายมหาชน หมวดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ และ
หมวดวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยมีจำนวนหน่วยกิตตลอด
หลักสูตร 48 หน่วยกิต เป็นวิชาเรียน (Course work) 39 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 9
หน่วยกิต สำหรับวิชาเรียน 39 หน่วยกิต แบ่งเป็น 4 หมวดวิชา ดังนี้

จำนวนหน่วยกิตวิชาบังคับทั่วไป 9 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตวิชาบังคับเฉพาะหมวดวิชา 6 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือกเฉพาะหมวดวิชา 12 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือกเสรี 12 หน่วยกิต

2. หลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ)

หลักสูตรนานาชาติเปิดสอนสาขาวิชากฎหมายธุรกิจ จำนวนหน่วยกิตตลอด
หลักสูตร 36 หน่วยกิต

แผนการเรียน ก รายวิชาบังคับ 24 หน่วยกิต วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

แผนการเรียน ข รายวิชาบังคับ 30 หน่วยกิต เอกัตศึกษาทางกฎหมายธุรกิจ
6 หน่วยกิต

3. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ (ศศ.ม.)

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ จำนวนหน่วย
กิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 39 หน่วยกิต

แผน ก รายวิชาบังคับ 27 หน่วยกิต วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

แผน ข รายวิชาบังคับ 27 หน่วยกิต รายวิชาเลือก 9 หน่วยกิต เอกัตศึกษาทาง
กฎหมาย 3 หน่วยกิต

การศึกษาระดับปริญญาเอกเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
นิติศาสตร์ จัดการศึกษาทั้งในแผน ก และ แผน ข

แผนการเรียน ก รายวิชาเรียน 48 หน่วยกิต วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต

แผนการเรียน ข รายวิชาเรียน 72 หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตร์ในระดับ
ปริญญาโทและปริญญาเอก ปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีการปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญา
โทครั้งล่าสุดเมื่อ พ.ศ.2544 โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้ (คู่มือการศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : 2545, 81-86)

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษา คิด ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยกฎหมายได้ด้วย
ตนเอง

2. เพื่อให้หลักสูตรได้มาตรฐานสากลไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างหลักสูตร การเรียน การ
สอน การวัดผล ตลอดจนเนื้อหาวิชาต่างๆ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ประการแรก

3. เพื่อให้หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาแต่ละราย ซึ่งมี ความแตกต่างกันในเป้าหมายของการเรียนและประกอบอาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา ไม่ว่าผู้ที่ ประสงค์จะรับราชการ เช่น ผู้พิพากษา อัยการ ทหาร ตำรวจ นิติกร หรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักวิชาการ ตลอดจนผู้ที่ประสงค์จะทำงานในภาคเอกชน เช่น ทนายความ ที่ปรึกษากฎหมาย ผู้บริหาร หรือลูกจ้างองค์กรธุรกิจต่างๆ

4. เพื่อสร้างความชำนาญทางกฎหมายเฉพาะด้านในสาขาต่างๆ ดังนี้

สาขากฎหมายเอกชน

สาขากฎหมายอาญา

สาขากฎหมายมหาชน

สาขากฎหมายระหว่างประเทศ

สาขากฎหมายธุรกิจ

สาขากฎหมายการค้าระหว่างประเทศ

สาขากฎหมายภาษี

สาขากฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การจัดการศึกษาแบ่งเป็น 2 แผน กำหนดจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 39 หน่วย กิจ ดังนี้

แผน ก ประกอบด้วย วิชาบังคับ 15 หน่วยกิต วิชาเลือก 9 หน่วยกิต และ วิทยานิพนธ์ 15 หน่วยกิต

แผน ข ประกอบด้วย วิชาบังคับ 15 หน่วยกิต วิชาเลือก 18 หน่วยกิต และ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 6 หน่วยกิต และสอบประมวลวิชา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเริ่มเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตร์ระดับ ปริญญาโทเมื่อ พ.ศ.2535 ปัจจุบันเปิดสอน 5 สาขาวิชา ได้แก่

กฎหมายธุรกิจ

กฎหมายมหาชน

กฎหมายระหว่างประเทศ

กฎหมายเพื่อการพัฒนา

บริหารงานยุติธรรม

การจัดการศึกษาแบบแผน ก คือ เน้นการทำวิทยานิพนธ์ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอด หลักสูตรไม่น้อยกว่า 49 หน่วยกิต แบ่งเป็นหมวด 4 หมวดวิชา ดังนี้

หมวดวิชาพื้นฐานทางนิติศาสตร์ 9 หน่วยกิต

หมวดวิชาบังคับ 18 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือก 10 หน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ดำเนินการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชานิติศาสตร์เมื่อ พ.ศ.2518 ต่อมาในปี พ.ศ.2531 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต นับเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกที่เปิดสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ในระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีปรัชญาของหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษานำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมรวมถึงการรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ (คู่มือสมัครเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา : 2544, 18) และมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาให้ตรงและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและทิศทางการพัฒนาประเทศ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้สามารถนำความรู้และหลักวิชามาปรับใช้กับการประกอบอาชีพต่างๆ เช่น ตุลาการ อัยการ ทนายความ นิติกร นักวิชาการ ผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อให้บรรลุปรัชญาและวัตถุประสงค์ดังกล่าว โครงสร้างของหลักสูตรจึงแบ่งหมวดวิชากฎหมายที่เปิดสอนเป็น 3 หมวด มีแผนการศึกษา 2 แผน ทั้งแผน ก และแผน ข กำหนดจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 46 หน่วยกิต ดังนี้

หมวดวิชากฎหมายเอกชนและกฎหมายธุรกิจ

หมวดวิชากฎหมายมหาชน

หมวดวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

แผน ก ประกอบด้วยวิชาบังคับหมวด 18 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี 16 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

แผน ข ประกอบด้วยวิชาบังคับหมวด 18 หน่วยกิต วิชาเลือก 6 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี 16 หน่วยกิต และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 6 หน่วยกิต

ทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์ในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ทรัพยากรสารสนเทศด้านกฎหมายในปัจจุบันมีทั้งที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์สนเทศและหอสมุดมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้จัดหาทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์เพื่อสนองตอบความต้องการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรนิติศาสตร์ ซึ่งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตในปี พ.ศ. 2518 และหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิตในปี พ.ศ. 2531 ปัจจุบันนี้ ศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีทรัพยากรสารสนเทศที่มี

เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายที่อยู่ในรูปสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งที่เป็นหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ แอบบันทีกเสียง แอบบิตทศน์ และซีดีรอม รวม 6,027 ชื่อเรื่อง ดังนี้

หนังสือทั่วไป 4767 ชื่อเรื่อง

หนังสืออ้างอิง 446 ชื่อเรื่อง

วิทยานิพนธ์ 581 ชื่อเรื่อง

วารสาร 43 ชื่อเรื่อง

แอบบันทีกเสียง 5 ชื่อเรื่อง

แอบบิตทศน์ 171 ชื่อเรื่อง

ซีดี-รอม 9 ชื่อเรื่อง

งานวิทยุทัศน์ 5 ชื่อเรื่อง

สำหรับหนังสือทั่วไป สามารถจำแนกตามหมวดหมู่กฎหมายในระบบทศนิยมของดิวอี้ ได้

ดังนี้

หมวด 340 (กฎหมาย) 487 ชื่อเรื่อง

หมวด 341 (กฎหมายระหว่างประเทศ) 337 ชื่อเรื่อง

หมวด 342 (กฎหมายรัฐธรรมนูญ) 508 ชื่อเรื่อง

หมวด 343 (กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม)

523 ชื่อเรื่อง

หมวด 344 (กฎหมาย แรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม) 399

ชื่อเรื่อง

หมวด 345 (กฎหมายอาญา) 631 ชื่อเรื่อง

หมวด 346 (กฎหมายเอกชน) 1263 ชื่อเรื่อง

หมวด 347 (กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง) 532 ชื่อ

เรื่อง

หมวด 348 (กฎหมายที่เป็นพระราชบัญญัติ กฎข้อบังคับ คำตัดสินของคดี) 32 ชื่อ

เรื่อง

หมวด 349 (วิชากฎหมายในภูมิภาคต่างๆ) 55 ชื่อเรื่อง

นอกจากนี้ยังมีราชกิจจานุเบกษา คำพิพากษาศาลฎีกาปี พ.ศ.2485 ถึงปัจจุบัน คำพิพากษาศาลฎีกา ปี พ.ศ.2532 ถึงปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์อ้างอิงทั้งในประเทศและต่างประเทศมีดังนี้

ปานะรี คชโคตร (2539) วิจัยเกี่ยวกับการอ้างอิงในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของ

นายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารเรือจากเอกสารการวิจัย 157 เล่ม มีจำนวนรายการ

อ้างอิงที่สมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 2,246 รายการ เป็นภาษาไทย ร้อยละ 87.41 ภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 12.59 เป็นวัสดุตีพิมพ์ 2,163 รายการ วัสดุไม่ตีพิมพ์ 2 รายการ อื่นๆ 110 รายการ หนังสือเป็นวัสดุตีพิมพ์ที่มีการอ้างอิงมากที่สุด 864 รายการ ช่วงอายุ 1-5 ปี ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 6-10 ปี สำหรับเหตุผลที่คำนึงถึงมากที่สุดในการนำสารสนเทศมาอ้างอิงได้แก่ เพื่อยืนยันว่าข้อมูลนั้นถูกต้อง เหตุผลรองลงมาได้แก่ เพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังและเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรณู กาญจนโกคิน (2534) ได้วิเคราะห์การอ้างอิงในเอกสารประกอบการเรียนสาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาประเภทขอบเขต เนื้อหา อายุ และภาษาของรายการอ้างอิง และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงกับทรัพยากรสารสนเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า หนังสือเป็นเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด คือร้อยละ 97.91 ส่วนวารสารและวิทยานิพนธ์มีการใช้น้อยเพียง 14 และ 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 1.95 และ 0.14 ตามลำดับ ด้านภาษาและอายุ พบว่า เอกสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างอิงถึงร้อยละ 91.52 ช่วงอายุของเอกสารที่ใช้มากที่สุดได้แก่ 6-10 ปี เมื่อเปรียบเทียบรายการเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงกับทรัพยากรสารสนเทศในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ทรัพยากรสารสนเทศจากรายการอ้างอิงมีในสำนักหอสมุด คิดเป็นร้อยละ 70.37 เป็นเอกสารภาษาอังกฤษร้อยละ 64.25 และรายการอ้างอิงช่วงอายุ 6-10 ปีมีอยู่ในสำนักหอสมุดมากที่สุด คือ ร้อยละ 23.78 จากการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ขอบเขตเนื้อหาและอายุของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงมีความสัมพันธ์กับขอบเขตเนื้อหาและอายุของทรัพยากรสารสนเทศ

ฤทธิชัย เตชะมัทธนันท์ วุฒิพงษ์ ทองก้อน และ สุวรรณ มงคลรุ่งเรือง (2544 : 9 - 18) ได้ศึกษาความต้องการและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในการเขียนเชิงวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผลการวิจัยด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศพบว่าอาจารย์มีความต้องการหนังสือและตำราในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.7688 และใช้หนังสือและตำราในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.5896 ด้านภาษาของทรัพยากรสารสนเทศพบว่ามีความต้องการทรัพยากรสารสนเทศภาษาไทยและภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.6566 และ 4.5581 ตามลำดับ ส่วนการใช้พบว่าใช้ทรัพยากรสารสนเทศภาษาไทยในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.500 ใช้ทรัพยากรสารสนเทศภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.3663 ด้านความทันสมัยของทรัพยากรสารสนเทศ พบว่ามีความต้องการทรัพยากรสารสนเทศปีใหม่มากที่สุดในระดับมากที่สุด ส่วนการใช้พบว่าใช้ทรัพยากรสารสนเทศปีใหม่มากที่สุด และอายุ 1-5 ปี ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.3931 และ 4.1235 ตามลำดับ และมีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศอายุเกิน 10 ปี ในระดับน้อย ด้านขอบเขตของทรัพยากรสารสนเทศพบว่า มีความต้องการเนื้อหารายละเอียดเฉพาะเรื่องในระดับมากที่สุด ส่วนการใช้พบว่าใช้ทรัพยากรสารสนเทศที่มีเนื้อหาละเอียดเฉพาะเรื่องในระดับมากที่สุด ด้านลักษณะทรัพยากรสารสนเทศพบว่ามีความต้องการ

ทรัพยากรสารสนเทศที่มีเนื้อหาครบถ้วนและให้ข้อมูลถูกต้องในระดับมากที่สุด ส่วนการใช้พบว่าใช้ทรัพยากรสารสนเทศที่มีลักษณะเสนอเนื้อหาครบถ้วนและให้ข้อมูลถูกต้อง เสนอรายละเอียดที่มีไปสู่แหล่งข้อมูลอื่นๆ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.2754 และ 4.0242 ตามลำดับ ส่วนวัตถุประสงค์ในการใช้พบว่าส่วนใหญ่ใช้เขียนงานวิชาการประเภทเอกสารประกอบการสอน รายงานการวิจัย และเอกสารคำสอนคิดเป็นร้อยละ 77.10 52.00 และ 51.40 ตามลำดับ ส่วนแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่อาจารย์ใช้พบว่าใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัย ห้องสมุดอื่นๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย และอินเทอร์เน็ตส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 78.80 77.10 76.50 และ 73.20 ตามลำดับ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในการเขียนเชิงวิชาการพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในด้านรูปแบบ ภาษา ขอบเขต และลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศ ส่วนความทันสมัยของทรัพยากรสารสนเทศไม่พบความแตกต่างระหว่างความต้องการและการใช้

สิทธิรัฐ แสงแจ่ม (2546 : 56 – 65) ศึกษาทัศนคติของอาจารย์ต่อการอ้างอิงสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์บน เวิลด์ ไวด์ เว็บ ในการทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านเนื้อหา ความถูกต้อง รูปแบบ ความยากง่ายในการสืบค้นและความทันสมัยของสารสนเทศ ผลการวิจัยด้านเนื้อหาของสารสนเทศพบว่า อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์มีความพอใจในระดับสูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.07 รองลงมาได้แก่ อาจารย์คณะนิติศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.96 และ 2.79 ตามลำดับ ด้านความถูกต้องของสารสนเทศอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์มีความพอใจในระดับสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 2.81 รองลงมาได้แก่ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และอาจารย์คณะนิติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.67 และ 2.55 ตามลำดับ ด้านรูปแบบของสารสนเทศ อาจารย์คณะนิติศาสตร์มีความพอใจในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมาได้แก่ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.42 และ 3.29 ตามลำดับ ด้านความยากง่ายในการสืบค้น อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์มีความพอใจในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 3.65 รองลงมาได้แก่ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.60 และ 3.52 ตามลำดับ ด้านความทันสมัยของสารสนเทศอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์มีความพอใจในระดับสูงสุด ค่าเฉลี่ย 2.97 รองลงมาได้แก่อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และคณะนิติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.93 และ 2.80 ตามลำดับ

สุจิตรา มลารักษ์ (2537) วิจัยเรื่องการอ้างอิงและพฤติกรรมการอ้างอิงที่ปรากฏในงานวิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอ้างอิงในรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 70 ชื่อเรื่อง เป็นรายงานการวิจัย 12 ชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ 58 ชื่อเรื่อง การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิเคราะห์เอกสาร ในด้านประเภท ภาษา อายุ และขอบเขตเนื้อหาวิชาของเอกสารที่ได้รับการอ้างอิง และใช้วิธีสำรวจด้วยแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ้างอิงของ

ผู้เขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ในด้านเหตุผลของการนำเอกสารมาอ้างถึง การพิจารณาถึงความสำคัญและความจำเป็นของเอกสารที่นำมาอ้างถึง ความตั้งใจใช้เอกสารที่นำมาอ้างถึงและจำนวนเอกสารที่ใช้เรียบเรียงในงานเขียนแต่มีได้อ้างถึง ผลการวิจัยพบว่ามีการอ้างถึง 3,993 รายการ เป็นหนังสือร้อยละ 53.04 ของรายการอ้างถึงทั้งหมด วารสารร้อยละ 20.39 วิทยานิพนธ์ร้อยละ 10.39 รายงานการวิจัยร้อยละ 8.79 รายงานการประชุมสัมมนาร้อยละ 3.91 เอกสารอื่นๆร้อยละ 1.18 หนังสือพิมพ์ร้อยละ 1.10 รายงานประจำปีร้อยละ 0.83 เอกสารที่ไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ร้อยละ 0.35 และจุลสารร้อยละ 0.03 ด้านภาษาของรายการที่อ้างถึงเป็นภาษาไทยร้อยละ 54.52 ภาษาอังกฤษร้อยละ 45.00 ภาษาอื่นๆร้อยละ 0.48 ด้านอายุของทรัพยากรที่อ้างถึงพบว่ามีอายุระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 28.40 ซึ่งมากกว่าช่วงอายุอื่นๆ รองลงมาได้แก่เอกสารช่วงอายุ 6-10 ปี ร้อยละ 23.17 ส่วนการสำรวจพฤติกรรมการอ้างถึงด้านเหตุผลในการอ้างถึงพบว่า เหตุผลที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่ คือ 47 คน จาก 49 คน คำนี้ถึงมากที่สุดมี 3 ข้อ คืออ้างเพื่อให้เกียรติเจ้าของงานเขียนเดิม อ้างเพื่อสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังทำวิจัยและระเบียบวิธีการที่ใช้ในการวิจัย และอ้างเพื่อให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป ด้านความสำคัญและความจำเป็นในการนำเอกสารมาอ้างถึงพบว่าผู้วิจัยมีการพิจารณาว่าเอกสารนั้นมีความสำคัญและจำเป็นต่องานเขียนและตั้งใจใช้เอกสารสำคัญและจำเป็นนั้นเพื่องานเขียนโดยเฉพาะ ส่วนเอกสารที่ผู้วิจัยใช้เรียบเรียงในงานเขียนแต่มีได้อ้างถึง อยู่ในช่วง 0-2 รายการ โดยมีเหตุผลในการไม่อ้างถึงคือใช้เอกสารเพียงนำแนวความคิดหลักมาดัดแปลงเรียบเรียงในงานเขียนเท่านั้น ส่วนเหตุผลในการอ้างถึงจากเอกสารที่ไม่ได้ใช้ด้วยตัวเองของผู้วิจัยส่วนใหญ่คือร้อยละ 54.71 ได้แก่ ได้บรรณานุกรมจากเอกสารนั้น แต่หาตัวเล่มไม่พบจึงอ้างจากงานเขียนที่ผู้อื่นเคยอ้างไว้

สุนิดา บุญญานนท์ (2535) วิเคราะห์การอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์จำนวน 438 เล่ม ผลการวิจัยพบว่าเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายอาญามากที่สุด 101 เล่ม รองลงมาได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายธุรกิจ 100 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 23.06 และ 22.83 ตามลำดับ ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศมีจำนวนน้อยที่สุด 21 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 2.28 มีรายการอ้างถึงทั้งหมด 35,050 รายการ เป็นภาษาไทย 25,689 รายการ ภาษาอังกฤษ 8,494 รายการ ภาษาฝรั่งเศส 600 รายการ ภาษาเยอรมัน 135 รายการ และภาษาอารบิก 3 รายการ สิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดได้แก่ หนังสือ 13,175 รายการ รองลงมาได้แก่วารสาร 8,672 รายการ ด้านขอบเขตเนื้อหาพบว่าเป็นรายการอ้างถึงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายส่วนบุคคลมากที่สุด รองลงมาได้แก่กฎหมายอาญาและกฎหมายวิธีพิจารณาความ ส่วนช่วงอายุที่มีการอ้างถึงมากที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 11-15 ปี มีรายการอ้างถึง 9,177 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.18 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 6-10 และ 0-5 ปี มีการอ้างถึง 8,777 และ 8,414 รายการ เมื่อ

จำแนกแต่ละประเภทตามอายุ พบว่า หนังสือ และวารสารช่วงอายุ 11-15 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ส่วนวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยช่วงอายุ 0-5 ปี มีการใช้มากที่สุด

Glynn (1996) วิเคราะห์การอ้างถึงในวิทยานิพนธ์และเอกสารการวิจัยสาขาบรรณารักษศาสตร์และบรรณสารสนเทศ ตั้งแต่ปี ค.ศ.1978 – 1994 ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย Central Missouri State จำนวน 91 ชื่อเรื่อง ในด้านรูปแบบ ความถี่ และอายุของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างถึง ผลการวิจัยพบว่าวารสารเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่มีความถี่ของการอ้างถึงมากที่สุด รองลงมาได้แก่หนังสือ ช่วงอายุของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้จะกระจายไปตั้งแต่ใหม่สุดจนถึงเก่าสุด คือมีการใช้วารสารและหนังสือที่มีอายุเกินกว่า 100 ปี ส่วนบทความจากวารสารนั้นพบว่าร้อยละ 50 ของบทความที่อ้างถึงเป็นบทความจากวารสารเพียง 19 ชื่อเรื่อง และร้อยละ 75 ของบทความที่อ้างถึงเป็นบทความจากวารสารเพียง 126 ชื่อเรื่องจากวารสารทั้งหมด 258 ชื่อเรื่อง

Gooden (2001) วิเคราะห์การอ้างถึงในวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก สาขาวิชาเคมี ที่สำเร็จการศึกษาในปี 1996 – 2000 ของ Ohio State University จำนวน 30 ชื่อเรื่อง จาก 117 ชื่อเรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์สาขาอินทรีย์เคมี 10 ชื่อเรื่อง เคมีวิเคราะห์ 6 ชื่อเรื่อง เคมีฟิสิกส์ 6 ชื่อเรื่อง อนินทรีย์เคมี 4 ชื่อเรื่อง และชีวเคมี 4 ชื่อเรื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะประเมินการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ (The Science & Engineering Library) มหาวิทยาลัยโอไฮโอ ซึ่งมีทรัพยากรสารสนเทศทั้งวารสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ สิทธิบัตร และไมโครฟิล์ม มากกว่า 350,000 ชิ้น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบรรณานุกรมของวิทยานิพนธ์ทั้ง 30 ชื่อเรื่อง ในด้านความถี่ของการอ้างถึงปีที่พิมพ์ ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างถึง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ วารสาร หนังสือ และสิ่งพิมพ์อื่นๆได้แก่ วิทยานิพนธ์ สิทธิบัตร รายงานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ นอกจากนี้จะจัดไว้ในกลุ่มเบ็ดเตล็ด ผลการวิเคราะห์พบว่าวิทยานิพนธ์ทั้ง 30 ชื่อเรื่อง มีความถี่ของการอ้างถึง 3,704 ครั้ง บทความจากวารสารได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือร้อยละ 85.8 รองลงมาได้แก่ หนังสือร้อยละ 8.4 สิ่งพิมพ์อื่นๆได้รับการอ้างถึงร้อยละ 2.2 ในกลุ่มสิ่งพิมพ์อื่นๆพบว่าวิทยานิพนธ์ได้รับการอ้างถึงร้อยละ 60 นอกจากนั้นเป็นกลุ่มเบ็ดเตล็ดมีความถี่ของการอ้างถึง 134 ครั้ง หรือร้อยละ 3.6 ในกลุ่มนี้พบว่าเอกสารอัดสำเนาได้รับการอ้างถึงมากที่สุด 26 ครั้งหรือร้อยละ 19 ของกลุ่มนี้ ส่วนข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมีการอ้างถึงเพียง 4 ครั้ง เมื่อพิจารณาด้านจำนวนชื่อเรื่อง พบว่ามีวารสารที่ได้รับการอ้างถึง 441 ชื่อเรื่อง แต่วารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือมีความถี่ของการอ้างถึง 1,947 ครั้ง หรือร้อยละ 61 มีเพียง 20 ชื่อเรื่อง และใน 20 ชื่อเรื่องนี้ มีเพียง 12 ชื่อเรื่อง ที่มีความถี่ของการอ้างถึง 1,649 ครั้งหรือร้อยละ 50 ของความถี่ของวารสารที่อ้างถึง วารสารชื่อ Journal of American Chemical Society มีความถี่ของการอ้างถึงมากที่สุดคือ 364 ครั้ง ส่วนหนังสือมีการอ้างถึง 312 ชื่อ

เรื่อง โดยมีความถี่ของการอ้างถึงกระจายกันไป หนังสือที่มีความถี่ของการอ้างถึงมากที่สุดได้แก่ **Molecular spectra** และ **molecular structure** มีความถี่ของการอ้างถึง 9 ครั้ง รองลงมา มีความถี่ของการอ้างถึง 3 ครั้ง มีจำนวน 2 ชื่อเรื่อง และหนังสือที่มีความถี่ของการอ้างถึง 2 ครั้ง มีจำนวน 20 ชื่อเรื่อง ด้านปีพิมพ์ ทรัพยากรสารสนเทศเก่าที่สุดที่อ้างถึงพิมพ์ในปี ค.ศ.1817 ทรัพยากรสารสนเทศอ้างถึงที่ใหม่ที่สุดพิมพ์ในปี ค.ศ.1999 ด้านความถี่ของการอ้างถึงต่อเล่มพบว่าวิทยานิพนธ์ที่มีความถี่ของการอ้างถึงน้อยที่สุดคือ 24 รายการ ความถี่มากที่สุด 491 รายการ โดยเฉลี่ยวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม มีความถี่ของการอ้างถึง 123 รายการ ด้านสภาพของทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุดวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยไอโฮโอ พบว่าไม่มีวารสารเพียง 10 ชื่อเรื่อง และไม่มีหนังสือเพียง 43 ชื่อเรื่อง แต่มีอยู่ในห้องสมุดอื่นๆของมหาวิทยาลัยไอโฮโอ ทรัพยากรสารสนเทศที่ไม่มีในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยไอโฮโอมีเพียง 4 ชื่อเรื่อง

Holmes และ Oppenheim (2001) ได้นำผลการศึกษากการอ้างถึงมาทำนายผลการประเมินเพื่อจัดอันดับสถาบันการศึกษาของ The Higher Education Funding Councils' 2001 Resaerch Assessment Exercise ทั้งนี้เนื่องจาก เคยมีการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการอ้างถึงกับผลการจัดอันดับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย เช่น ผลการศึกษาของ Oppenheim ที่พบว่าจำนวนรายการอ้างถึงในงานวิจัยทางด้านพันธุศาสตร์ กายวิภาคศาสตร์ และโบราณคดีของอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลการจัดอันดับผลงานวิจัยในปี 1992 ที่จัดทำโดย Research Assesment exercise (RAE) ผลการศึกษาของ Homes และ Oppenheim ที่วิเคราะห์การอ้างถึงบทความที่จัดพิมพ์ในปี 1994 ถึงปัจจุบันของผู้สอนในโรงเรียนบรรณารักษ์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศอังกฤษ 338 คน จากรายการอ้างถึง 2,301 รายการ นำผลการวิเคราะห์มาจัดอันดับแล้วเปรียบเทียบกับผลการจัดอันดับในปี 1996 ของ RAE พบว่าผลการจัดอันดับโดยการวิเคราะห์การอ้างถึงกับผลการจัดอันดับของ RAE มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น Homes และ Oppenheim จึงวิเคราะห์การอ้างถึงและนำผลการวิเคราะห์มาจัดอันดับสถาบันการศึกษา มีสถาบันการศึกษาที่อยู่ในระดับ 5* มี 1 สถาบัน ระดับ 5 มี 1 สถาบัน ระดับ 4 มี 1 สถาบัน ระดับ 3a มี 2 สถาบัน ระดับ 3b มี 5 สถาบัน ระดับ 2 มี 4 สถาบัน และระดับ 1 มี 1 สถาบัน ซึ่งคาดว่าผลการประเมินเพื่อจัดอันดับ RAE ในปี 2001 จะไม่แตกต่างจากผลการจัดอันดับโดยการวิเคราะห์การอ้างถึงนี้

Johnson (1996) วิเคราะห์การอ้างถึงรายการอ้างถึงที่ปรากฏในบรรณานุกรมและรายการอ้างถึงที่ปรากฏในเนื้อหาแต่ไม่ปรากฏในบรรณานุกรมจากผลงานวิจัยของอาจารย์คณะสถิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเท็กซัสเทค (Texas Tech University) ที่จัดพิมพ์ในปี ค.ศ.1993-1994 ผลการศึกษารายการอ้างถึงที่ปรากฏในบรรณานุกรมพบว่า มีความถี่ของ

การอ้างอิง 394 ครั้ง 122 ชื่อเรื่อง เป็นวารสาร 57 ชื่อเรื่องหรือร้อยละ 46.7 มีในห้องสมุดมหาวิทยาลัย 39 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 68.4 หนังสือ 45 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 36.9 มีในห้องสมุด 27 ชื่อเรื่องหรือร้อยละ 60 หนังสือชุด 9 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 7.4 รายงานทางวิชาการ 7 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 5.7 รายงานการประชุมสัมมนา 3 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 2.5 วิทยานิพนธ์ 1 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 0.8 ด้านอายุของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิง พบว่ามีอายุเฉลี่ย 12.3 ปี เมื่อแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความถี่ของการอ้างอิงตั้งแต่ 3 ครั้ง ขึ้นไป กับกลุ่มที่มีความถี่ของการอ้างอิงน้อยกว่า 3 ครั้ง พบว่า กลุ่มที่มีความถี่ของการอ้างอิงมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป มี 38 ชื่อเรื่อง มีความถี่ของการอ้างอิง 284 ครั้ง หรือร้อยละ 72 เป็นวารสาร 21 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 55.3 หนังสือ 12 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 31.6 หนังสือชุด 4 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 10.5 รายงานการประชุมสัมมนา 1 ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ 2.6 อายุเฉลี่ยของกลุ่มนี้เป็น 11.2 ปี ส่วนรายการอ้างอิงที่ปรากฏในเนื้อหาแต่ไม่ปรากฏในบรรณานุกรมนั้นเป็นข้อความที่พบในพจนานุกรมหรือสารานุกรมคณิตศาสตร์

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อวิเคราะห์รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ ในด้านรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ เนื้อหารายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ และศึกษาสภาพของทรัพยากรสารสนเทศตามรายการอ้างอิงว่ามีหรือไม่ในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากน้อยเพียงใด โดยดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้ ขั้นตอนการวิจัย ประชากร กรอบแนวคิดการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนของการวิจัยมีดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการอ้างอิงจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมรายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 จากบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. ถ่ายสำเนาหน้าชื่อเรื่องและรายการอ้างอิงจากบรรณานุกรมของวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อเรื่อง
4. กำหนดสิ่งที่ต้องการศึกษาจากทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงเพื่อออกแบบ แบบบันทึกข้อมูล ดังนี้
 - 4.1 รูปแบบของสื่อที่เสนอเนื้อหา กำหนดไว้ 2 รูปแบบ คือ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - 4.2 ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ กำหนดไว้ 6 ประเภท คือ หนังสือ บทความวารสาร วิทยานิพนธ์และงานวิจัย สิ่งพิมพ์อื่นๆ โสตทัศนวัสดุประเภทซีดี แผ่นบันทึก แถบบันทึกเสียง แถบวีดิทัศน์ และฐานข้อมูลออนไลน์และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
 - 4.3 ภาษา กำหนดไว้ 2 ภาษา คือภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
 - 4.4 เนื้อหา กำหนดตามหมวดหมู่ระบบทศนิยมของดิวี่
 - 4.5 อายุ กำหนดไว้ 9 ช่วงอายุ ช่วงอายุละสามปี
 - 4.6 สภาพของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในศูนย์สนเทศและหอสมุด กำหนดไว้ 2 สภาพ คือ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด และไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด
5. พิจารณาเนื้อหาวิทยานิพนธ์และรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ เนื้อหาของวิทยานิพนธ์แบ่งตามหมวดหมู่ของกฎหมาย โดยใช้การจัดหมู่ระบบทศนิยมของดิวี่ฉบับพิมพ์ครั้งที่

ที่ 21 หมวด 340 เป็นแนวทางในการพิจารณา เนื้อหาของรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ แบ่งกลุ่มโดยใช้หมวดหมู่ในระบบทศนิยมของดิวอี้ หมวด 000-900

หมวดหมู่ของกฎหมาย (หมวด 340) ซึ่งแบ่งเนื้อหาวิทยานิพนธ์และรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือมีดังนี้

หมวด 341 กฎหมายระหว่างประเทศ

หมวด 342 กฎหมายรัฐธรรมนูญ

หมวด 343 กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม มีหมวดย่อยดังนี้

343.01 กฎหมายทหาร

343.02 กฎหมายทรัพย์สินของรัฐ

343.03 กฎหมายการคลัง

343.04 กฎหมายภาษีอากร

343.07 กฎหมายเกี่ยวกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การคุ้มครองผู้บริโภค การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การควบคุมการผลิต

343.08 ข้อบังคับเกี่ยวกับการค้า เช่นการโฆษณา แผ่นป้ายสินค้า ราคาสินค้า

343.09 การควบคุมประโยชน์ของส่วนรวม เช่น แหล่งน้ำ แหล่งพลังงาน การสื่อสาร

หมวด 344 กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีหมวดย่อยดังนี้

344.01 กฎหมายแรงงาน

344.02 กฎหมายประกันสังคม

344.03 กฎหมายสังคมสงเคราะห์

344.05 กฎหมายเกี่ยวกับบริการของตำรวจ

344.06 กฎหมายเกี่ยวกับงานสาธารณะ

344.07 กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา

344.09 กฎหมายเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม

หมวด 345 กฎหมายอาญา

หมวด 346 กฎหมายเอกชน มีหมวดย่อยดังนี้

346.01 กฎหมายเกี่ยวกับบุคคลและความสัมพันธ์ในครอบครัว

346.02 กฎหมายเกี่ยวกับการทำสัญญาและตัวแทน

346.03 กฎหมายเกี่ยวกับการหมั้นประมาท

346.04 กฎหมายทรัพย์สิน

346.05 กฎหมายมรดก

346.06 กฎหมายเกี่ยวกับองค์กร เช่น สมาคม บริษัท

346.07 กฎหมายการพาณิชย์ เช่น การขาย การกู้ยืม

346.08 กฎหมายธนาคารและการประกันภัย

หมวด 347 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง

6. กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลดังนี้

6.1 ภาษาของรายการที่อ้างถึง

ภาษาไทย ใช้อักษร T เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

ภาษาต่างประเทศ ใช้อักษร F เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

6.2 รูปแบบของสื่อที่ใช้เสนอเนื้อหา

สิ่งพิมพ์ ใช้เลข 1 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้เลข 2 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

6.3 ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ

หนังสือ ใช้เลข 1 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

บทความวารสาร ใช้เลข 2 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

วิทยานิพนธ์และงานวิจัย ใช้เลข 3 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

สิ่งพิมพ์อื่นๆ ซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ รายงานประจำปี รายงานการ

ประชุมสัมมนาฯ ใช้เลข 4 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

โสตทัศนวัสดุประเภทซีดี แผ่นบันทึก แถบบันทึกเสียง แถบวิดีทัศน์ ใช้เลข 5 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

ฐานข้อมูลออนไลน์และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ใช้เลข 6 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

6.4 อายุของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างถึง

อายุ 1-3 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง พ.ศ.2543 -2545 ใช้เลข 1 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุ 4-6 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง พ.ศ.2540 -2542 ใช้เลข 4 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุ 7-9 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง พ.ศ.2537 -2539 ใช้เลข 7 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุ 10 -12 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง พ.ศ.2534 - 2536 ใช้เลข 10 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุ 13 -15 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง
พ.ศ.2531 - 2533 ใช้เลข 13 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุ 16 -18 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง
พ.ศ.2528 - 2530 ใช้เลข 16 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุ 18 -21 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง
พ.ศ.2525 - 2527 ใช้เลข 18 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุ 22 -24 ปี หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตระหว่าง
พ.ศ.2522 - 2524 ใช้เลข 22 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

อายุตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไป หมายถึงทรัพยากรสารสนเทศที่พิมพ์หรือผลิตก่อน
พ.ศ.2521 ใช้เลข 25 เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกข้อมูล

6.5 สถาบันการศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์สังกัด กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้สัญลักษณ์ TU

วิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้สัญลักษณ์ CU

วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้สัญลักษณ์ RU

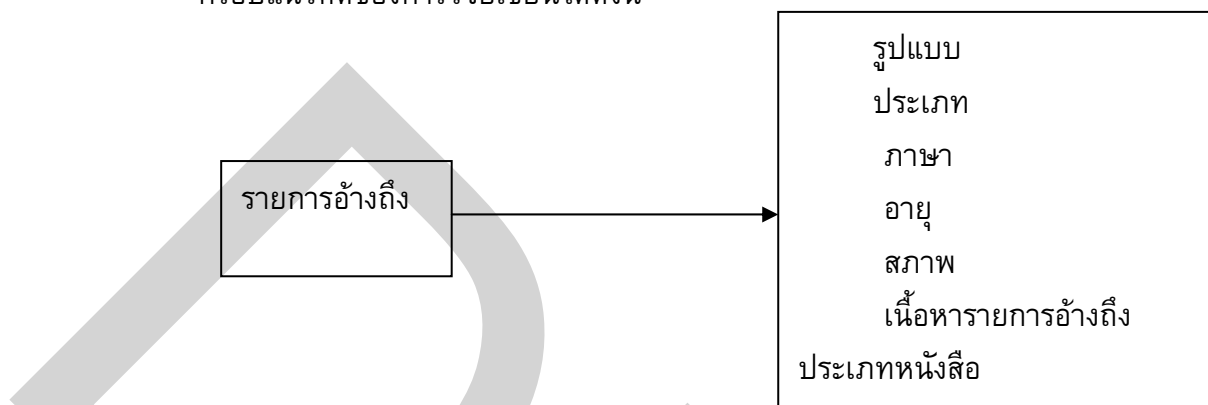
วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ใช้สัญลักษณ์ DPU

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่วิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาในปี
การศึกษา 2544 ซึ่งประกอบด้วยวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 41 ชื่อเรื่อง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 81 ชื่อเรื่อง มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 64 ชื่อเรื่อง และ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 30 ชื่อเรื่อง รวมจำนวน 216 ชื่อเรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ 32 ชื่อเรื่อง กฎหมายรัฐธรรมนูญ 34 ชื่อเรื่อง กฎหมาย
ทหาร ภาษีอากร การค้าและอุตสาหกรรม 24 ชื่อเรื่อง กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์
การศึกษาและวัฒนธรรม 28 ชื่อเรื่อง กฎหมายอาญา 23 ชื่อเรื่อง กฎหมายเอกชน 61 ชื่อเรื่อง
และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งและศาลแพ่ง 14 ชื่อเรื่อง (รายชื่อวิทยานิพนธ์
ตามที่ปรากฏในภาคผนวก ข)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้นของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ รายการอ้างอิง
ตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบ ประเภท ภาษา อายุ เนื้อหา และสภาพ
กรอบแนวคิดของการวิจัยเขียนได้ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลและแบบสรุปข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบบันทึกข้อมูลประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์และรายการอ้างอิง ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย สถาบัน ลำดับที่ ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์ และหมวดหมู่ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่อ้างอิง ประกอบด้วย ลำดับที่ ภาษา รูปแบบ ประเภท อายุ สภาพ และหมวดหมู่ ปีพิมพ์ แบบสรุปข้อมูลประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์และรายการอ้างอิง ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย สถาบัน ลำดับที่ ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์ และหมวดหมู่ ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่อ้างอิง ประกอบด้วย จำนวนรายการอ้างอิง จำนวนรายการอ้างอิงถึงแต่ละภาษา แต่ละรูปแบบ แต่ละประเภท แต่ละช่วงอายุ และแต่ละสภาพ (รายละเอียดแบบสรุปข้อมูลปรากฏในภาคผนวก ก) ส่วนเนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือสรุปโดยคัดลอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแบบบันทึกข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรม Microsoft Excell

แบบบันทึกข้อมูล

สถาบัน

ลำดับที่

ชื่อนักศึกษา

หมวดหมู่

ชื่อวิทยานิพนธ์

รายการอ้างอิง								
ลำดับที่	ภาษา	รูปแบบ	ประเภท	อายุ	สภาพ	หมวดหมู่	ปีพิมพ์	หมายเหตุ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมรายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 โดยขอข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ตรวจสอบรายชื่อวิทยานิพนธ์กับฐานข้อมูลห้องสมุดมหาวิทยาลัยต้นสังกัดของผู้ทำวิทยานิพนธ์เพื่อความสะดวกในการค้นหาวินิจฉัยสำหรับดำเนินการถ่ายสำเนา
3. ถ่ายสำเนานำชื่อเรื่องและรายการอ้างอิงในบรรณานุกรมของวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อเรื่อง
4. วิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์ตามหมวดหมู่กฎหมายในระบบทศนิยมของดิวี่

5. พิมพ์สัญลักษณ์สถาบันการศึกษา ลำดับที่ของวิทยานิพนธ์ที่ปรากฏในรายชื่อวิทยานิพนธ์จากข้อ 1 ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์ และหมวดหมู่เนื้อหาทางกฎหมายของวิทยานิพนธ์ในแบบบันทึกข้อมูล

6. ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อเรื่อง รายการอ้างอิงที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามที่ต้องการศึกษาจะไม่นำมาพิจารณา เช่น รายการอ้างอิงที่ไม่ปรากฏปีพิมพ์ รายการอ้างอิงที่ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นทรัพยากรสารสนเทศประเภทใด

7. ตรวจสอบข้อมูลทางบรรณานุกรมของรายการอ้างอิงแต่ละรายการกับฐานข้อมูลของศูนย์สนเทศและหอสมุด รายการที่ไม่มีในฐานข้อมูลจะระบุสัญลักษณ์เป็น 0 ส่วนรายการที่มีในฐานข้อมูลจะระบุสัญลักษณ์เป็น 1

8. วิเคราะห์เนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือตามหมวดหมู่ในระบบทศนิยมของดิวอี้ พร้อมระบุเลขหมู่

9. ระบุสัญลักษณ์ของรายการอ้างอิงแต่ละส่วนซึ่งได้แก่ ภาษา รูปแบบ ประเภท และอายุ ตามที่กำหนดไว้

10. บันทึกสัญลักษณ์ของรายการอ้างอิงตามที่ระบุไว้จากขั้นตอนที่ 7 - 9 ในแบบบันทึกข้อมูล โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excell

11. ตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกข้อมูล

12. สรุปข้อมูลของรายการอ้างอิงของวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อเรื่องในแบบสรุปข้อมูลที่จัดเตรียมไว้ ส่วนเนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือดำเนินการคัดลอกจากแบบบันทึกข้อมูลและประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excell

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมดที่บันทึกไว้ ดำเนินการดังนี้

1. หาผลรวมของจำนวนรายการอ้างอิง ด้านภาษา รูปแบบ ประเภท อายุ และสภาพตามข้อมูลที่ปรากฏในแบบสรุปข้อมูลของแต่ละสถาบันการศึกษา

2. หาจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันการศึกษา และจำนวนรายการอ้างอิงรวมต่อชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์ทุกสถาบัน

3. นำแบบบันทึกข้อมูลรายการอ้างอิงของวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อเรื่องมาเรียงโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excell และประมวลผลข้อมูลเพื่อหาจำนวนรายการอ้างอิงทั้งหมด จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ เนื้อหาวิทยานิพนธ์ และสภาพ

4. ตรวจสอบความถูกต้องของการประมวลผลข้อมูลจากขั้นตอนที่ 3 กับขั้นตอนที่ 1

5. ข้อมูลเกี่ยวกับรายการอ้างอิงด้านรูปแบบ ภาษา ประเภท และอายุของรายการอ้างอิง หาค่าร้อยละ

6. ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาวิทยานิพนธ์และเนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือ หาค่าร้อยละ
7. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของรายการอ้างอิง หาค่าร้อยละ และหาความสัมพันธ์โดยใช้ไค-สแควร์
8. ทดสอบสมมุติฐานจากจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันโดยใช้ ไค-สแควร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาวิทยานิพนธ์ และรายการอ้างอิงจำแนกตามรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ สภาพ และรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาวิทยานิพนธ์ และรายการอ้างอิงจำแนกตามรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ สภาพ และรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง ประกอบด้วยตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 36 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามเนื้อหาและสถาบัน

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัยรามคำแหง		มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์		รวม	
	จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	14	17.28	10	24.39	7	10.90	1	3.33	32	14.81
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	7	8.64	7	17.07	13	20.30	7	23.30	34	15.74
กฎหมายทหาร ภาษีอากร	6	7.41	5	12.20	12	18.80	1	3.33	24	11.11
การค้าและอุตสาหกรรม										
กฎหมายแรงงาน สังคม	13	16.05	1	2.44	10	15.60	4	13.30	28	12.96
สงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม										
กฎหมายอาญา	13	16.05	2	4.88	2	3.13	6	20.00	23	10.65
กฎหมายเอกชน	24	29.63	14	34.15	15	23.40	8	26.70	61	28.24
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์	4	4.94	2	4.88	5	7.81	3	10.00	14	6.48
กระบวนการทางแพ่งและศาลแพ่ง										
รวม	81	100.00	41	100.00	64	100.00	30	100.00	216	100.00

วิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ 216 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 61 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.24 รองลงมา ได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายระหว่างประเทศ 34 และ 32 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.74 และ 14.81 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งและศาลแพ่งมีน้อยที่สุด 14 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.48

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 81 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 24 ชื่อเรื่อง รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ 14 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.63 และ 17.28 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งและศาลแพ่งมีน้อยที่สุด 4 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.94

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 41 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 14 ชื่อเรื่อง รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ 10 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.15 และ 24.39 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรมมีน้อยที่สุด 1 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.44

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง 64 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 24 ชื่อเรื่อง รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ 13 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.44 และ 20.31 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายอาญามีน้อยที่สุด 2 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.13

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 30 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 8 ชื่อเรื่อง รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ 7 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.67 และ 23.33 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายทนายวิชาชีพ การค้าและอุตสาหกรรมมีน้อยที่สุด 1 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.33

ตารางที่ 2 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามรูปแบบและสภาพ

รูปแบบ	สภาพ				สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม		มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
สื่อสิ่งพิมพ์	4,207	6,580	10,787	93.95	39.00	61.00	100.00
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	1	694	695	6.05	0.14	99.86	100.00
รวม	4,208	7,274	11,482	100.00	36.65	63.35	100.00

รายการอ้างอิง 11,482 รายการ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ 10,787 รายการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 695 รายการ คิดเป็นร้อยละ 93.95 และ 6.05

รายการอ้างอิงสิ่งพิมพ์ 10,787 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4,207 รายการ ไม่มี 6,580 รายการ คิดเป็นร้อยละ 39.00 และ 61.00 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 695 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1 รายการ ไม่มี 691 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.14 และ 99.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามภาษาและสภาพ

ภาษา	สภาพ				สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม		มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ภาษาไทย	3,940	3,841	7,781	67.77	50.64	49.36	100.00
ภาษาต่างประเทศ	268	3,433	3,701	32.23	7.24	92.76	100.00
รวม	4,208	7,274	11,482	100.00	36.65	63.35	100.00

รายการอ้างอิง 11,482 รายการ เป็นภาษาไทย 7,781 รายการ ภาษาต่างประเทศ 3,701 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.77 และ 32.23 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงภาษาไทย 7,781 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 3,940 รายการ ไม่มี 3,841 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.64 และ 49.36 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศ 3,701 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 268 รายการ ไม่มี 3,433 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.24 และ 92.76 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามประเภทและภาษา

ประเภททรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิง					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือ	4,453	57.23	2,392	64.63	6,845	59.62
บทความวารสาร	1,866	23.98	583	15.75	2,449	21.33
วิทยานิพนธ์และวิจัย	986	12.67	7	0.19	993	8.65
สิ่งพิมพ์อื่นๆ	383	4.92	117	3.16	500	4.35
โสตทัศนวัสดุ	4	0.05	1	0.03	5	0.04
ฐานข้อมูลออนไลน์	89	1.14	601	16.24	690	6.01
รวม	7,781	100.00	3,701	100.00	11,482	100.00

รายการอ้างอิงถึง 11,482 รายการ เป็นหนังสือมากที่สุด 6,845 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมาได้แก่บทความวารสาร วิทยานิพนธ์และวิจัย ฐานข้อมูลออนไลน์ สิ่งพิมพ์อื่นๆ และ โสตทัศนวัสดุ 2,449 993 690 500 และ 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.33 8.65 6.01 4.35 และ 0.04 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงถึงภาษาไทยประเภทที่มีการใช้มาก 3 อันดับแรก ได้แก่ หนังสือ บทความวารสาร และวิทยานิพนธ์และวิจัย โดยมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงเป็น 4,453 1,866 และ 986 รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.23 23.98 และ 12.67 ตามลำดับ

ส่วนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศประเภทที่มีการใช้มาก 3 อันดับแรก ได้แก่ หนังสือ ฐานข้อมูลออนไลน์ และบทความวารสาร โดยมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงเป็น 2,392 601 และ 583 รายการ คิดเป็นร้อยละ 64.63 16.24 และ 15.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามประเภทและสภาพ

ประเภททรัพยากร สารสนเทศ	สภาพ				สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม		มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
หนังสือ	2,664	4,181	6,845	59.62	38.92	61.08	100.00
บทความวารสาร	1,296	1,153	2,449	21.33	52.92	47.08	100.00
วิทยานิพนธ์และวิจัย	215	778	993	8.65	21.65	78.35	100.00
สิ่งพิมพ์อื่นๆ	32	468	500	4.35	6.40	93.60	100.00
โสตทัศนวัสดุ	1	4	5	0.04	20.00	80.00	100.00
ฐานข้อมูลออนไลน์	0	690	690	6.01	0.00	100.00	100.00
รวม	4,208	7,274	11,482	100.00	36.65	63.35	100.00

รายการอ้างอิงถึงประเภทที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงถึงประเภทเดียวกัน ได้แก่ รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสาร หนังสือ และวิทยานิพนธ์และวิจัย มี 1,296 2,664 และ 215 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,449 6,845 และ 778 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.92 38.92 และ 21.65 ตามลำดับ ส่วนฐานข้อมูลออนไลน์ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

จากการหาความสัมพันธ์โดยคำนวณค่าไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงแต่ละประเภทที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 986.76)

ตารางที่ 6 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามอายุและภาษา

อายุทรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิง					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ปี	1,148	14.75	852	23.02	2,000	17.42
4-6 ปี	1,939	24.92	517	13.97	2,456	21.39
7-9 ปี	1,468	18.87	519	14.02	1,987	17.31
10-12 ปี	710	9.12	378	10.21	1,088	9.48
13-15 ปี	537	6.90	240	6.48	777	6.77
16-18 ปี	483	6.21	165	4.46	648	5.64
19-21 ปี	411	5.28	150	4.05	561	4.88
22-24 ปี	301	3.87	154	4.16	455	3.96
25 ปีขึ้นไป	784	10.08	726	19.62	1,510	13.15
รวม	7,781	100.00	3,701	100.00	11,482	100.00

รายการอ้างอิงช่วงอายุที่มีการใช้มาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 4-6, 1-3 และ 7-9 ปี โดยมีจำนวนรายการอ้างอิง 2,456 2,000 และ 1,987 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.39 17.42 และ 17.31 ตามลำดับ รายการอ้างอิงช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีจำนวน 6,443 รายการ คิดเป็นร้อยละ 56.21 ซึ่งมากกว่ารายการอ้างอิงช่วงอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป รวมกัน

รายการอ้างอิงภาษาไทย ช่วงอายุที่มีการใช้มาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 4-6, 7-9 และ 1-3 ปี โดยมีจำนวนรายการอ้างอิง 1,939 1,468 และ 1,148 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.92 18.87 และ 14.75 ตามลำดับ และช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีจำนวน 4,555 รายการ คิดเป็นร้อยละ 58.54 ซึ่งมากกว่ารายการอ้างอิงช่วงอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป รวมกัน

รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศ ช่วงอายุที่มีการใช้มาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 1-3, 25 ปีขึ้นไป และช่วงอายุ 7-9 ปี โดยมีจำนวนรายการอ้างอิง 852, 726 และ 519 รายการ คิดเป็นร้อยละ 23.02, 19.62 และ 14.02 ตามลำดับ และช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีจำนวน 1,888 รายการ คิดเป็นร้อยละ 51.01 ซึ่งมากกว่ารายการอ้างอิงช่วงอายุตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไปรวมกัน

ตารางที่ 7 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามประเภทและอายุ

อายุ ทรัพยากร สารสนเทศ	ประเภททรัพยากรสารสนเทศ											
	หนังสือ		บทความวารสาร		วิทยานิพนธ์และวิจัย		สิ่งพิมพ์อื่นๆ		โสตทัศนวัสดุ		ฐานข้อมูลออนไลน์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ปี	705	10.30	361	14.74	93	9.37	150	30.00	1	20.00	690	100.00
4-6 ปี	1,477	21.58	579	23.64	234	23.56	165	33.00	1	20.00	0	0
7-9 ปี	1,295	18.92	375	15.31	242	24.37	74	14.80	2	40.00	0	0
10-12 ปี	687	10.04	247	10.09	115	11.58	38	7.60	0	0	0	0
13-15 ปี	457	6.68	197	8.04	102	10.27	21	4.20	0	0	0	0
16-18 ปี	383	5.59	171	6.98	77	7.75	17	3.40	0	0	0	0
19-21 ปี	374	5.46	132	5.39	43	4.33	12	2.40	0	0	0	0
22-24 ปี	294	4.29	111	4.53	44	4.43	6	1.20	0	0	0	0
25 ปีขึ้นไป	1,173	17.14	276	11.27	43	4.33	17	3.40	1	20.00	0	0
รวม	6,845	100.00	2,449	100.00	993	100.00	500	100.00	5	100.00	690	100.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ ช่วงอายุที่มีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 4-6 7-9 และ 25 ปีขึ้นไป โดยมีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 1,477 1,295 และ 1,173 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.58 18.92 และ 17.14 ตามลำดับ รายการอ้างอิงช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีจำนวน 3,477 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.80

รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสาร ช่วงอายุที่มีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 4-6 , 7-9 และ 1-3 ปี โดยมีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 579 375 และ 361 รายการ คิดเป็นร้อยละ 23.64 15.31 และ 14.74 ตามลำดับ รายการอ้างอิงช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีจำนวน 1,315 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.69

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย ช่วงอายุที่มีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 7-9, 4-6 และ 10-12 ปี มีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 242, 234 และ 115 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.37 23.56 และ 11.58 ตามลำดับ รายการอ้างอิงช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีจำนวน 569 รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.30

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ช่วงอายุที่มีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 4-6, 1-3 และ 7-9 ปี โดยมีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 165 150 และ 74 รายการ คิดเป็นร้อยละ 33.00 30.00 และ 14.80 ตามลำดับ รายการอ้างอิงช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี มีจำนวน 389 รายการ คิดเป็นร้อยละ 77.80

รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุ มีการใช้เพียง 5 รายการ เป็นโสตทัศนวัสดุ ช่วงอายุ 1-3, 4-6, 7-9 และ 25 ปีขึ้นไป มีจำนวนรายการอ้างอิง 1 1 2 และ 1 รายการ ตามลำดับ

ฐานข้อมูลออนไลน์ มีการใช้ 690 รายการ เป็นช่วงอายุ 1-3 ปี ทั้งหมด

ตารางที่ 8 จำนวนรายการอ้างอิงมีจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	529	1,471	2,000	26.45	73.55	100.00
4-6 ปี	1,029	1,427	2,456	51.79	48.21	100.00
7-9 ปี	905	1,082	1,987	45.55	54.45	100.00
10-12 ปี	366	722	1,088	33.64	66.36	100.00
13-15 ปี	312	465	777	40.15	59.85	100.00
16-18 ปี	305	343	648	47.07	52.93	100.00
19-21 ปี	248	313	561	44.21	55.79	100.00
22-24 ปี	172	283	455	37.80	62.20	100.00
25 ปีขึ้นไป	342	1,168	1,510	22.65	77.35	100.00
รวม	4,208	7,274	11,482	36.65	63.35	100.00

รายการอ้างอิง ช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรกเมื่อเทียบกับช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 4-6 16-18 และ 7-9 ปี มีจำนวนรายการอ้างอิง 1,029 305 และ 905 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,427 343 และ 1,082 รายการ คิดเป็นร้อยละ 51.79 47.07 และ 45.55 ตามลำดับ รายการอ้างอิงช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุด คือ 342 รายการ การ จากรายการอ้างอิง 1,168 รายการ คิดเป็นร้อยละ 22.65

จากการคำนวณค่าไค-สแควร์ พบว่าจำนวนทรัพยากรสารสนเทศแต่ละช่วงอายุที่มีและไม่ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 366.63)

ตารางที่ 9 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	1,068	13.72	1,102	29.78	2,170	18.90
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	1,398	17.97	247	6.67	1,645	14.33
กฎหมายทการพาณิชย์การการค้าและ อุตสาหกรรม	949	12.20	346	9.35	1,295	11.28
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	1,022	13.13	384	10.38	1,406	12.25
กฎหมายอาญา	756	9.72	358	9.67	1,114	9.70
กฎหมายเอกชน	2,081	26.74	1,066	28.80	3,147	27.41
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการ ทางแพ่งศาลแพ่ง	507	6.52	198	5.35	705	6.14
รวม	7,781	100.00	3,701	100.00	11,482	100.00

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 3,147 2,170 และ 1,645 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.41 18.90 และ 14.33 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายระหว่างประเทศ มีจำนวน 2,081 1,398 และ 1,068 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.74 17.97 และ 13.72 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 1,102 1,066 และ 384 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.78 28.80 และ 10.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และประเภท

เนื้อหา วิทยานิพนธ์	ประเภท											
	หนังสือ		บทความวารสาร		วิทยานิพนธ์และวิจัย		สิ่งพิมพ์อื่นๆ		โสตทัศนวัสดุ		ฐานข้อมูลออนไลน์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	1,001	14.62	635	25.93	125	12.59	104	20.80	0	0.00	305	44.20
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	1,066	15.57	297	12.13	176	17.72	56	11.20	1	20.00	49	7.10
กฎหมายทนาย ภาษีอากร การค้า และอุตสาหกรรม	727	10.62	290	11.84	107	10.78	90	18.00	2	40.00	79	11.45
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและ วัฒนธรรม	895	13.08	239	9.76	147	14.80	67	13.40	0	0.00	58	8.41
กฎหมายอาญา	633	9.25	236	9.64	114	11.48	48	9.60	0	0.00	83	12.03
กฎหมายเอกชน	2,057	30.05	603	24.62	282	28.40	101	20.20	2	40.00	102	14.78
กฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ กระบวนการทาง แพ่งศาลแพ่ง	466	6.81	149	6.08	42	4.23	34	6.80	0	0.00	14	2.03
รวม	6,845	100.00	2,449	100.00	993	100.00	500	100.00	5	100.00	690	100.00

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายระหว่างประเทศ มีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 2,057 1,066 และ 1,001 รายการ คิดเป็นร้อยละ 30.05 15.57 และ 14.62 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีรายการอ้างอิงถึง 635 603 และ 297 รายการ คิดเป็นร้อยละ 25.93 24.62 และ 12.13 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายแรงงาน

สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิงถึง 282 176 และ 147 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.40 17.72 และ 14.80 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายทหาร ทรัพย์สินของ รัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม มีรายการอ้างอิงถึง 104 101 และ 90 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.80 20.20 และ 18.00 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายทหาร ภาษีอากร การค้าและอุตสาหกรรม และกฎหมาย รัฐธรรมนูญ มีรายการอ้างอิงถึง 2 2 และ 1 รายการ ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์มาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายอาญา มีรายการอ้างอิงถึง 305 102 และ 83 รายการ คิดเป็นร้อยละ 44.20 14.78 และ 12.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิง					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	621	1,549	2,170	28.62	71.38	100.00
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	693	952	1,645	42.13	57.87	100.00
กฎหมายทหารทรัพย์สินของราชการ	425	870	1,295	32.82	67.18	100.00
การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม						
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์	431	975	1,406	30.65	69.35	100.00
การศึกษาและวัฒนธรรม						
กฎหมายอาญา	430	684	1,114	38.60	61.40	100.00
กฎหมายเอกชน	1,288	1,859	3,147	40.93	59.07	100.00
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์	320	385	705	45.39	54.61	100.00
กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง						
รวม	4,208	7,274	11,482	36.65	63.35	100.00

รายการอ้างอิงที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์เนื้อหาเดียวกัน ได้แก่ รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายเอกชน มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 320 693 และ 1,288 รายการ จากรายการอ้างอิง 705 1,645 และ 3,147 รายการ คิดเป็นร้อยละ 45.39 42.13 และ 40.93 ตามลำดับ รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุด 621 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,549 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.26

จากการหาความสัมพันธ์โดยคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่า รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ 161.56)

ตารางที่ 12 จำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงภาษาไทย					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	588	480	1,068	55.06	44.94	100.00
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	672	726	1,398	48.07	51.93	100.00
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของราชการ	407	542	949	42.89	57.11	100.00
การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม						
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์	407	615	1,022	39.82	60.18	100.00
การศึกษาและวัฒนธรรม						
กฎหมายอาญา	395	361	756	52.25	47.75	100.00
กฎหมายเอกชน	1,163	918	2,081	55.89	44.11	100.00
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์	308	199	507	60.75	39.25	100.00
กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง						
รวม	3,940	3,841	7,781	50.64	49.36	100.00

รายการอ้างอิงภาษาไทยที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์เนื้อหาเดียวกัน ได้แก่ รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง กฎหมายเอกชน และกฎหมายระหว่างประเทศ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 308 1,163 และ 588 รายการ จากรายการอ้างอิง 507 2,081 และ 1,068 รายการ คิดเป็นร้อยละ 60.75 55.89 และ 55.06

ตามลำดับ รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุด 407 รายการ จากรายการอ้างอิง 615 รายการ คิดเป็นร้อยละ 39.82

จากการหาความสัมพันธ์โดยคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่า รายการอ้างอิงภาษาไทยในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ 127.43)

ตารางที่ 13 จำนวนรายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	33	1,069	1,102	2.99	97.01	100.00
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	21	226	247	8.50	91.50	100.00
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของราชการ	18	328	346	5.20	94.80	100.00
การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม						
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์	24	360	384	6.25	93.75	100.00
การศึกษาและวัฒนธรรม						
กฎหมายอาญา	35	323	358	9.78	90.22	100.00
กฎหมายเอกชน	125	941	1,066	11.73	88.27	100.00
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์	12	186	198	6.06	93.94	100.00
กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง						
รวม	268	3,433	3,701	7.24	92.76	100.00

รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด มาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์เนื้อหาเดียวกัน ได้แก่ รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายอาญา และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 125 35 และ 21 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,066 358 และ 247 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.73 9.78 และ 8.50 ตามลำดับ รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุด 33 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,102 รายการ คิดเป็นร้อยละ 2.99

จากการหาความสัมพันธ์โดยคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่า รายการอ้างอิงถึง ภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ 100.39)

ตารางที่ 14 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และรูปแบบ

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	สื่อสิ่งพิมพ์		สื่ออิเล็กทรอนิกส์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	1,865	17.29	305	43.88
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	1,595	14.79	50	7.19
กฎหมายทนายทฤษฎีสิทธิของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	1,214	11.25	81	11.65
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษา และวัฒนธรรม	1,348	12.50	58	8.35
กฎหมายอาญา	1,031	9.56	83	11.94
กฎหมายเอกชน	3,043	28.21	104	14.96
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง	691	6.41	14	2.01
รวม	10,787	100.00	695	100.00

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์มาก 3 อันดับแรกได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มี 3,043 1,865 และ 1,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.21 17.29 และ 14.79 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาก 3 อันดับแรกได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายอาญา มี 305 104 และ 83 รายการ คิดเป็นร้อยละ 43.88 14.96 และ 11.94 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	518	11.63	483	20.19	1,001	14.62
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	883	19.83	183	7.65	1,066	15.57
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	517	11.61	210	8.78	727	10.62
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	604	13.56	291	12.17	895	13.08
กฎหมายอาญา	395	8.87	238	9.95	633	9.25
กฎหมายเอกชน	1,227	27.55	830	34.70	2,057	30.05
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการ ทางแพ่งศาลแพ่ง	309	6.94	157	6.56	466	6.81
รวม	4,453	100.00	2,392	100.00	6,845	100.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ 6,845 รายการ เป็นภาษาไทย 4,453 รายการ เป็นภาษาต่างประเทศ 2,392 รายการ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายรัฐธรรมนูญ และ กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิงถึง 1,227 883 และ 604 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.55 19.83 และ 13.56 ตามลำดับ

ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิงถึง 830 483 และ 291 รายการ คิดเป็นร้อยละ 34.70 20.19 และ 12.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสาร					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	349	18.70	286	49.06	635	25.93
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	271	14.52	26	4.46	297	12.13
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	236	12.65	54	9.26	290	11.84
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	214	11.47	25	4.29	239	9.76
กฎหมายอาญา	202	10.83	34	5.83	236	9.64
กฎหมายเอกชน	471	25.24	132	22.64	603	24.62
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง	123	6.95	26	4.46	149	6.08
รวม	1,866	100.00	583	100.00	2,449	100.00

รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสาร 2,449 รายการ เป็นภาษาไทย 1,866 รายการ ภาษาต่างประเทศ 583 รายการ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาไทยมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีรายการอ้างอิง 471 349 และ 271 รายการ คิดเป็นร้อยละ 25.24 18.70 และ 14.25 ตามลำดับ

ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม มีรายการอ้างอิง 286 132 และ 54 รายการ คิดเป็นร้อยละ 49.06 22.64 และ 9.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	121	12.27	4	57.14	125	12.59
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	176	17.85	0	0	176	17.72
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	107	10.85	0	0	107	10.78
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	145	14.71	2	28.57	147	14.80
กฎหมายอาญา	114	11.56	0	0	114	11.48
กฎหมายเอกชน	282	28.60	0	0	282	28.40
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง	41	4.16	1	14.29	42	4.23
รวม	986	100.00	7	100.00	993	100.00

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย 993 รายการ เป็นภาษาไทย 986 รายการ ภาษาต่างประเทศ 7 รายการ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทยมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิง 282 176 และ 145 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.60 17.85 และ 14.71 ตามลำดับ

ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศมี เฉพาะวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม และ กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่งมีรายการอ้างอิง 4 2 และ 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.14 28.57 และ 14.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ จำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	56	14.62	48	41.03	104	20.80
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	56	14.62	0	0.00	56	11.20
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	79	20.63	11	9.40	90	18.00
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	47	12.27	20	17.09	67	13.40
กฎหมายอาญา	43	11.23	5	4.27	48	9.60
กฎหมายเอกชน	73	19.06	28	23.93	101	20.20
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง	29	7.57	5	4.27	34	6.80
รวม	383	100.00	117	100.00	500	100.00

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ 500 รายการ เป็นภาษาไทย 383 รายการ ภาษาต่างประเทศ 117 รายการ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาไทยอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม รองลงมาได้แก่กฎหมายเอกชน ส่วนอันดับที่ 3 ได้แก่ กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยมีรายการอ้างอิง 79 73 และ 56 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.63 19.06 และ 14.62 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาต่างประเทศมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิง 48 28 และ 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 41.03 23.93 และ 17.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศน์วัสดุจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศน์วัสดุ					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	1	20.00	0	0.00	1	20.00
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	2	40.00	0	0.00	2	40.00
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กฎหมายอาญา	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กฎหมายเอกชน	1	20.00	1	20.00	2	40.00
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	4	80	1	20.00	5	100.00

รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศน์วัสดุ 5 รายการ เป็นภาษาไทย 4 รายการ ภาษาต่างประเทศ 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 20.00 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศน์วัสดุภาษาไทย ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม มี 2 รายการ รองลงมาได้แก่กฎหมายเอกชน และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีรายการอ้างอิง 1 รายการ เท่ากัน

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศน์วัสดุภาษาต่างประเทศ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน มีรายการอ้างอิง 1 รายการ

ตารางที่ 20 จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์จำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์					
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	20	22.47	285	47.42	305	44.20
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	15	16.85	34	5.66	49	7.10
กฎหมายทหาร ทฤษฎีสันของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	9	10.11	70	11.65	79	11.45
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	11	12.36	47	7.82	58	8.41
กฎหมายอาญา	2	2.25	81	13.48	83	12.03
กฎหมายเอกชน	26	29.21	76	12.64	102	14.78
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง	6	6.74	8	1.33	14	2.03
รวม	89	100.00	601	100.00	690	100.00

รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ 690 รายการ เป็นภาษาไทย 89 รายการ ภาษาต่างประเทศ 601 รายการ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทยมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีรายการอ้างอิงถึง 26 20 และ 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.21 22.47 และ 16.85 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายอาญา และกฎหมายเอกชน มีรายการอ้างอิงถึง 285 81 และ 76 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.42 13.48 และ 12.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	310	395	705	43.97	56.03	100.00
4-6 ปี	614	863	1,477	41.57	58.43	100.00
7-9 ปี	628	667	1,295	48.49	51.51	100.00
10-12 ปี	228	459	687	33.19	66.81	100.00
13-15 ปี	169	288	457	58.68	41.32	100.00
16-18 ปี	142	241	383	37.08	62.92	100.00
19-21 ปี	173	201	374	46.26	53.74	100.00
22-24 ปี	117	177	294	39.80	60.20	100.00
25 ปีขึ้นไป	283	890	1,173	24.13	75.87	100.00
รวม	2,664	4,181	6,845	38.92	61.08	100.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ 6,845 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 2,664 รายการ ไม่มี 4,181 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.92 และ 61.08 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากเป็น 3 อันดับแรกเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 13-15 7-9 และ 19-21 ปี มีร้อยละ 58.68 48.49 และ 46.26 ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุที่มีน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 24.13

ตารางที่ 22 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทย					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	298	298	596	50.00	50.00	100.00
4-6 ปี	589	533	1,122	52.50	47.50	100.00
7-9 ปี	593	306	899	65.96	34.04	100.00
10-12 ปี	201	178	379	53.03	46.97	100.00
13-15 ปี	140	121	261	53.64	46.36	100.00
16-18 ปี	126	118	244	51.64	48.36	100.00
19-21 ปี	144	112	256	56.25	43.75	100.00
22-24 ปี	93	69	162	73.81	26.19	100.00
25 ปีขึ้นไป	217	317	534	40.64	59.36	100.00
รวม	2,401	2,052	4,453	53.92	46.08	100.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทย 4,453 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 2,401 รายการ ไม่มี 2,052 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.92 และ 46.08 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด มาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 22-24 7-9 และ 19-21 ปี มีร้อยละ 73.81 65.96 และ 56.25 ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไป คือร้อยละ 40.64

ตารางที่ 23 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	12	97	109	11.01	88.99	100.00
4-6 ปี	25	330	355	7.04	92.96	100.00
7-9 ปี	35	361	396	8.84	91.16	100.00
10-12 ปี	27	281	308	8.77	91.23	100.00
13-15 ปี	29	167	196	14.80	85.20	100.00
16-18 ปี	16	123	139	11.51	88.49	100.00
19-21 ปี	29	89	118	24.58	75.42	100.00
22-24 ปี	24	108	132	18.18	81.82	100.00
25 ปีขึ้นไป	66	573	639	10.33	89.67	100.00
รวม	263	2,129	2,392	10.99	89.01	100.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศ 2,392 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 263 รายการ ไม่มี 2,129 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10.99 และ 89.01 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากเป็น 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 19-21 22-24 และ 13-15 ปี มีร้อยละ 24.58 18.18 และ 14.80 ตามลำดับ ช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 4-6 ปี มีร้อยละ 7.04

ตารางที่ 24 จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	199	162	361	55.12	44.88	100.00
4-6 ปี	361	218	579	62.35	37.65	100.00
7-9 ปี	216	159	375	57.60	42.40	100.00
10-12 ปี	125	122	247	50.61	49.39	100.00
13-15 ปี	123	74	197	62.44	37.56	100.00
16-18 ปี	125	46	171	73.10	26.90	100.00
19-21 ปี	57	75	132	43.18	56.82	100.00
22-24 ปี	38	73	111	34.23	65.77	100.00
25 ปีขึ้นไป	52	224	276	23.21	76.79	100.00
รวม	1,296	1,153	2,449	52.92	47.08	100.00

รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสาร 2,449 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1,296 รายการ ไม่มี 1,153 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.92 และ 47.08 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 16-18 13-15 และ 4-6 ปี มีร้อยละ 73.10 62.44 และ 62.35 ตามลำดับ ช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 23.21

ตารางที่ 25 จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทยจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทย					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	198	69	267	74.16	25.84	100.00
4-6 ปี	361	87	448	80.58	19.42	100.00
7-9 ปี	213	57	270	78.89	21.11	100.00
10-12 ปี	125	61	186	67.20	32.80	100.00
13-15 ปี	123	35	158	77.85	22.15	100.00
16-18 ปี	125	22	147	85.03	14.97	100.00
19-21 ปี	57	46	103	55.34	44.66	100.00
22-24 ปี	38	53	91	41.76	58.24	100.00
25 ปีขึ้นไป	52	144	196	36.11	63.89	100.00
รวม	1,292	574	1,866	69.24	30.76	100.00

รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทย 1,866 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1,292 รายการ ไม่มี 574 รายการ คิดเป็นร้อยละ 69.24 และ 30.76 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทยช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 16-18 4-6 และ 7-9 ปี มีร้อยละ 85.03 80.58 และ 78.89 ตามลำดับ ช่วงอายุที่มีน้อยที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 36.11

ตารางที่ 26 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	1	93	94	6.17	93.83	100.00
4-6 ปี	0	131	131	0.00	100.00	100.00
7-9 ปี	3	102	105	2.86	97.14	100.00
10-12 ปี	0	61	61	0.00	100.00	100.00
13-15 ปี	0	39	39	0.00	100.00	100.00
16-18 ปี	0	24	24	0.00	100.00	100.00
19-21 ปี	0	29	29	0.00	100.00	100.00
22-24 ปี	0	20	20	0.00	100.00	100.00
25 ปีขึ้นไป	0	80	80	0.00	100.00	100.00
รวม	4	579	583	0.69	99.31	100.00

รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศ 583 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4 รายการ ไม่มี 579 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.69 และ 99.31 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด ได้แก่ ช่วงอายุ 1-3 และ 7-9 ปี มีร้อยละ 6.17 และ 2.86 ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุอื่นๆ นอกจากสองช่วงอายุดังกล่าวไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ตารางที่ 27 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และงานวิจัยจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	10	83	93	10.75	89.25	100.00
4-6 ปี	41	193	234	17.52	82.48	100.00
7-9 ปี	57	185	242	23.55	76.45	100.00
10-12 ปี	10	105	115	8.70	91.30	100.00
13-15 ปี	20	82	102	19.61	80.39	100.00
16-18 ปี	36	41	77	46.75	53.25	100.00
19-21 ปี	17	26	43	39.53	60.47	100.00
22-24 ปี	17	27	44	38.64	61.36	100.00
25 ปีขึ้นไป	7	36	43	16.28	83.72	100.00
รวม	215	778	993	21.65	78.35	100.00

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย 993 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 215 รายการ ไม่มี 778 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.65 และ 78.35 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 16-18 19-21 และ 22-24 ปี มีร้อยละ 46.75 39.53 และ 38.64 ตามลำดับ ช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 10-12 ปี มีร้อยละ 8.70

ตารางที่ 28 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และงานวิจัยภาษาไทยจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทย					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	10	81	91	10.99	89.01	100.00
4-6 ปี	41	193	234	17.52	82.48	100.00
7-9 ปี	57	181	238	23.95	76.05	100.00
10-12 ปี	10	105	115	8.70	91.30	100.00
13-15 ปี	20	82	102	19.61	80.39	100.00
16-18 ปี	36	41	77	46.75	53.25	100.00
19-21 ปี	17	26	43	39.53	60.47	100.00
22-24 ปี	17	27	44	38.64	61.36	100.00
25 ปีขึ้นไป	7	35	42	16.67	83.33	100.00
รวม	215	771	986	21.81	78.19	100.00

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทย 986 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 215 รายการ ไม่มี 771 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.81 และ 78.19 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทยช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 16-18 19-21 และ 22-24 ปี มีร้อยละ 46.75 39.53 และ 38.64 ตามลำดับ ช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 10-12 ปี มีร้อยละ 8.70

ตารางที่ 29 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	0	2	2	0.00	100.00	100.00
4-6 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
7-9 ปี	0	4	4	0.00	100.00	100.00
10-12 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
13-15 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
16-18 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
19-21 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
22-24 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
25 ปีขึ้นไป	0	1	1	0.00	100.00	100.00
รวม	0	7	7	0.00	100.00	0.00

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และงานวิจัยภาษาต่างประเทศมีการใช้เพียง 7 รายการ ได้แก่ ช่วงอายุ 1-3 ปี 2 รายการ ช่วงอายุ 7-9 ปี 4 รายการ และช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไป 1 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 7 รายการ

ตารางที่ 30 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ จำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	9	141	150	1.80	98.20	100.00
4-6 ปี	13	152	165	7.88	92.12	100.00
7-9 ปี	4	70	74	5.41	94.59	100.00
10-12 ปี	3	35	38	7.89	92.11	100.00
13-15 ปี	0	21	21	0.00	100.00	100.00
16-18 ปี	2	15	17	11.76	88.24	100.00
19-21 ปี	1	11	12	8.33	91.67	100.00
22-24 ปี	0	6	6	0.00	100.00	100.00
25 ปีขึ้นไป	0	17	17	0.00	100.00	100.00
รวม	32	468	500	6.40	93.60	100.00

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ 500 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 32 รายการ ไม่มี 468 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.40 และ 93.60 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 16-18 19-21 และ 10-12 ปี มีร้อยละ 11.76 8.33 และ 7.89 ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุ 13-15 22-24 และ 25 ปีขึ้นไป ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ตารางที่ 31 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาไทย จำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาไทย					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	9	95	104	8.65	91.35	100.00
4-6 ปี	13	121	134	9.70	90.30	100.00
7-9 ปี	4	56	60	6.67	93.33	100.00
10-12 ปี	3	27	30	10.00	90.00	100.00
13-15 ปี	0	16	16	0.00	100.00	100.00
16-18 ปี	2	13	15	13.33	86.67	100.00
19-21 ปี	1	8	9	11.11	88.89	100.00
22-24 ปี	0	4	4	0.00	100.00	100.00
25 ปีขึ้นไป	0	11	11	0.00	100.00	100.00
รวม	32	351	383	8.36	91.64	100.00

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาไทย 383 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 32 รายการ ไม่มี 351 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.36 และ 91.64 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาไทยช่วงอายุที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมาก 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน ได้แก่ ช่วงอายุ 16-18 19-21 และ 10-12 ปี มีร้อยละ 13.33 11.11 และ 10.00 ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุ 13-15 22-24 และ 25 ปีขึ้นไป ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ตารางที่ 32 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาต่างประเทศ จำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาต่างประเทศ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	0	46	46	0.00	100.00	100.00
4-6 ปี	0	31	31	0.00	100.00	100.00
7-9 ปี	0	14	14	0.00	100.00	100.00
10-12 ปี	0	8	8	0.00	100.00	100.00
13-15 ปี	0	5	5	0.00	100.00	100.00
16-18 ปี	0	2	2	0.00	100.00	100.00
19-21 ปี	0	3	3	0.00	100.00	100.00
22-24 ปี	0	2	2	0.00	100.00	100.00
25 ปีขึ้นไป	0	6	6	0.00	100.00	100.00
รวม	0	117	117	0.00	100.00	100.00

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาต่างประเทศ 117 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศ และหอสมุด 117 รายการ

ตารางที่ 33 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุจำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุ					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	1	0	1	100.00	0.00	100.00
4-6 ปี	0	1	1	0.00	100.00	100.00
7-9 ปี	0	2	2	0.00	100.00	100.00
10-12 ปี	0	0	0	0.00	0.00	100.00
13-15 ปี	0	0	0	0.00	0.00	100.00
16-18 ปี	0	0	0	0.00	0.00	100.00
19-21 ปี	0	0	0	0.00	0.00	100.00
22-24 ปี	0	0	0	0.00	0.00	100.00
25 ปีขึ้นไป	0	1	1	0.00	0.00	100.00
รวม	1	4	5	20.00	80.00	100.00

รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุ 5 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1 รายการ ได้แก่ ช่วงอายุ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 ไม่มี 4 รายการ ได้แก่ช่วงอายุ 7-9 4-6 และ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทั้งสามช่วงอายุ ส่วนช่วงอายุอื่นๆไม่มีรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุ

ตารางที่ 34 จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์จำแนกตามอายุและสภาพ

อายุทรัพยากรสารสนเทศ	รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์					
	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1-3 ปี	0	690	690	100.00	0.00	100.00
4-6 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
7-9 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
10-12 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
13-15 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
16-18 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
19-21 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
22-24 ปี	0	0	0	0.00	0.00	0.00
25 ปีขึ้นไป	0	0	0	0.00	0.00	0.00
รวม	0	690	690	0.00	100.00	100.00

รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ 690 รายการ อยู่ในช่วงอายุ 1-3 ปีทั้งหมด และไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 690 รายการ

ตารางที่ 35 จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	วิทยานิพนธ์	รายการอ้างอิง				
	จำนวน	จำนวน		จำนวนต่อชื่อเรื่อง		
		ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	รวม
กฎหมายระหว่างประเทศ	32	1,068	1,102	33	34	68
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	34	1,398	247	41	7	48
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐบาล การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	24	949	346	40	14	54
กฎหมายแรงงาน สังคม สงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	28	1,022	384	37	14	50
กฎหมายอาญา	23	756	358	33	16	48
กฎหมายเอกชน	61	2,081	1,066	34	17	52
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง	14	507	198	36	14	50
รวม	216	7,781	3,701	36	17	53

จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 53 รายการต่อชื่อเรื่อง จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 5.57)

วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องมาก 3 อันดับแรกได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐบาล การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม และกฎหมายเอกชน มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 68, 54 และ 52 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องมาก 3 อันดับแรกได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐบาล การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 41, 40 และ 37 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ

จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 36 รายการต่อชื่อเรื่อง จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 1.78)

วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายเอกชน และกฎหมายอาญา มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 34, 17 และ 16 รายการต่อชื่อเรื่องตามลำดับ

จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องรวมเท่ากับ 17 รายการต่อชื่อเรื่อง จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 24.52)

ตารางที่ 36 จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และประเภท

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง ประเภท					
	หนังสือ	บทความ	วิทยานิพนธ์ และวิจัย	สิ่งพิมพ์ อื่น ๆ	สถิติ วัสดุ	ฐานข้อมูล ออนไลน์
กฎหมายระหว่างประเทศ	31	24	4	3	0.00	10
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	31	9	5	2	0.03	1
กฎหมายทหาร ทฤษฎีสินของรัฐ การ คลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	30	12	4	4	0.08	3
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	32	8	5	2	0.00	2
กฎหมายอาญา	28	10	5	2	0.00	4
กฎหมายเอกชน	34	10	5	2	0.03	2
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง	33	11	3	2	0.00	1
เฉลี่ย	32	12	5	2	0.02	3

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 32 รายการต่อชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่องมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 34 33 และ 32 รายการ ตามลำดับ จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์พบว่าจำนวนรายการ

อ้างอิงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 0.84)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 12 รายการต่อชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารต่อชื่อเรื่องมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของราชการคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง มีรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 24 12 และ 11 รายการ จากการคำนวณโดยใช้ ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 14.83)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 5 รายการต่อชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่องมากที่สุดได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม กฎหมายอาญา และกฎหมายเอกชน มีรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 5 รายการ เท่ากัน จากการคำนวณโดยใช้ ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 1.20)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 2 รายการต่อชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่องมากที่สุดได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายทหาร ทรัพย์สินของราชการคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม มีรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 4 รายการ รองลงมา ได้แก่ กฎหมายระหว่างประเทศ มีรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 3 รายการ จากการคำนวณโดยใช้ ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 2.50)

รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุต่อชื่อเรื่องมีค่าน้อยมาก เฉลี่ย 0.02 รายการต่อชื่อเรื่อง

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่อง 3 รายการต่อชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่องมากที่สุดได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ มีรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 10 รายการ รองลงมา ได้แก่ กฎหมายอาญา มีรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง 4 รายการ จากการคำนวณโดยใช้

ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยกับจำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 20.00)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยตารางที่ 37 ถึงตารางที่ 59

ตารางที่ 37 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและรูปแบบ

สถาบันการศึกษา	จำนวน			ร้อยละ		
	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	รวม	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	รวม
มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย	1,258	48	1,306	96.32	3.68	100.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2,590	162	2,752	94.11	5.89	100.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2,753	76	2,829	97.31	2.69	100.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4,186	409	4,595	91.10	8.90	100.00
รวม	10,787	695	11,482	93.95	6.05	100.00

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงประเภทสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือมี 2,753 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,829 รายการ คิดเป็นร้อยละ 97.31 รองลงมาได้แก่วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย มี 1,258 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 96.32

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือมี 409 รายการ จากรายการอ้างอิง 4,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.90 รองลงมาได้แก่วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี 162 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,752 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.89

ตารางที่ 38 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและภาษา

สถาบันการศึกษา	จำนวน				ร้อยละ		
	ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	รวม	ร้อยละ	ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	รวม
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1,067	239	1,306	11.37	81.70	18.30	100.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1,679	1,073	2,752	23.97	61.01	38.99	100.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2,253	576	2,829	24.64	79.64	20.36	100.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2,782	1,813	4,595	40.02	60.54	39.46	100.00
รวม	7,781	3,701	11,482	100.00	67.77	32.23	100.00

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงมากที่สุด 4,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 40.02 รองลงมาได้แก่วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีรายการอ้างอิง 2,829 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.64

วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีรายการภาษาไทยมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สถาบันเดียวกัน คือ 1,067 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 81.70

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สถาบันเดียวกัน คือ 1,813 รายการ จากรายการอ้างอิง 4,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 39.46

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 465.67)

ตารางที่ 39 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท

ประเภท	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
หนังสือ	698	53.45	1,702	61.85	1,738	61.44	2,707	58.91	6,845
บทความวารสาร	315	24.12	615	22.35	531	18.77	988	21.50	2,449
วิทยานิพนธ์และ วิจัย	140	10.72	177	6.43	319	11.28	357	7.77	993
สิ่งพิมพ์อื่นๆ	105	8.04	95	3.45	166	5.87	134	2.92	500
โสตทัศนวัสดุ	2	0.15	1	0.04	1	0.04	1	0.02	5
ฐานข้อมูล ออนไลน์	46	3.52	162	5.89	74	2.62	408	8.88	690
รวม	1,306	100.00	2,752	100.00	2,829	100.00	4,595	100.00	11,482

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงประเภทหนังสือมากที่สุด
1,702 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,752 รายการ คิดเป็นร้อยละ 61.85

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสาร
สิ่งพิมพ์อื่นๆ และโสตทัศนวัสดุ มากที่สุด 315 105 และ 2 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง
1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.12 8.04 และ 0.15 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยมาก
ที่สุด 319 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,829 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.28

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์มาก
ที่สุด 408 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 4,459 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.88

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงแต่ละประเภทในวิทยานิพนธ์
ของแต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 290.18)

ตารางที่ 40 จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท

ประเภท	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
หนังสือ	518	48.55	968	57.65	1,299	57.66	1,668	59.96	4,453
บทความวารสาร	297	27.84	447	26.62	475	21.08	647	23.26	1,866
วิทยานิพนธ์และ วิจัย	139	13.03	174	10.36	317	14.07	356	12.80	986
สิ่งพิมพ์อื่นๆ	94	8.81	63	3.75	135	5.99	91	3.27	383
โสตทัศนวัสดุ	2	0.19	0	0.00	1	0.04	1	0.04	4
ฐานข้อมูล ออนไลน์	17	1.59	27	1.61	26	1.15	19	0.68	89
รวม	1,067	100.00	1,679	100.00	2,253	100.00	2,782	100.00	7,781

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาไทยมากที่สุด 1,668 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,782 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.96

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสาร สิ่งพิมพ์อื่นๆ และโสตทัศนวัสดุภาษาไทยมากที่สุด 297 94 และ 2 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,067 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.84 8.81 และ 0.19 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทยมากที่สุด 317 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,253 รายการ คิดเป็นร้อยละ 14.07

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทยมากที่สุด 27 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,679 รายการ คิดเป็นร้อยละ 1.61

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยแต่ละประเภทในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 121.62)

ตารางที่ 41 จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท

ประเภท	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
หนังสือ	180	75.31	734	68.41	439	76.22	1,039	57.31	2,392
บทความวารสาร	18	7.53	168	15.66	56	9.72	341	18.81	583
วิทยานิพนธ์และ วิจัย	1	0.42	3	0.28	2	0.35	1	0.06	7
สิ่งพิมพ์อื่นๆ	11	4.60	32	2.98	31	5.38	43	2.37	117
โสตทัศนวัสดุ	0	0.00	1	0.09	0	0.00	0	0.00	1
ฐานข้อมูล ออนไลน์	29	12.13	135	12.58	48	8.33	389	21.46	601
รวม	239	100.00	1,073	100.00	576	100.00	1,813	100.00	3,701

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศ และสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาต่างประเทศมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของสถาบันเดียวกัน คือมี 439 และ 31 รายการ จากรายการอ้างอิง 576 รายการ คิดเป็นร้อยละ 76.22 และ 5.38 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสาร และฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศมากที่สุด 341 และ 389 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,813 รายการ คิดเป็นร้อยละ 18.81 และ 21.46 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศมากที่สุด 1 รายการ จากรายการอ้างอิง 239 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.42

วิทยานิพนธ์ที่มีรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุภาษาต่างประเทศมีเฉพาะวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี 1 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,073 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.09

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศแต่ละประเภทในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 149.96)

ตารางที่ 42 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและอายุ

อายุทรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์							
	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ปี	202	15.47	438	15.92	365	12.90	995	21.65
4-6 ปี	299	22.89	488	17.73	675	23.86	994	21.63
7-9 ปี	209	16.00	497	18.06	573	20.25	708	15.41
10-12 ปี	108	8.27	284	10.32	295	10.43	401	8.73
13-15 ปี	88	6.74	193	7.01	210	7.42	286	6.22
16-18 ปี	74	5.67	144	5.23	181	6.40	249	5.42
19-21 ปี	70	5.36	142	5.16	136	4.81	213	4.64
22-24 ปี	72	5.51	102	3.71	98	3.46	183	3.98
25 ปีขึ้นไป	184	14.09	464	16.86	296	10.46	566	12.32
รวม	1,306	100.00	2,752	100.00	2,829	99.99	4,595	100.00

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงช่วงอายุ 1-3 ปี มากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือมี 995 รายการ จากรายการอ้างอิง 4,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.65 มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีรายการอ้างอิงช่วงอายุ 4-6 ปี มากที่สุด 675 และ 299 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,829 และ 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 23.86 และ 22.89 ตามลำดับ ส่วนวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงช่วงอายุ 7-9 ปีมากที่สุด 497 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,752 รายการ คิดเป็นร้อยละ 18.06

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงแต่ละช่วงอายุในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์=216.44)

ตารางที่ 43 จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยจำแนกตามสถาบันการศึกษาและอายุ

อายุทรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิงถึงภาษาไทยในวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์							
	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ปี	161	15.09	259	15.42	293	13.00	435	15.64
4-6 ปี	276	25.87	361	21.50	610	27.07	692	24.87
7-9 ปี	185	17.34	314	18.70	492	21.84	477	17.14
10-12 ปี	89	8.34	157	9.35	209	9.28	255	9.17
13-15 ปี	69	6.47	124	7.39	161	7.15	183	6.58
16-18 ปี	65	6.09	93	5.54	159	7.06	166	5.97
19-21 ปี	53	4.97	89	5.30	102	4.53	167	6.00
22-24 ปี	53	4.97	56	3.34	68	3.02	124	4.46
25 ปีขึ้นไป	116	10.87	226	13.46	159	7.06	283	10.17
รวม	1,067	100.01	1,679	100.00	2,253	100.01	2,782	100.00

รายการอ้างอิงถึงภาษาไทยส่วนใหญ่ในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันอยู่ในช่วงอายุ 4-6 ปี มากที่สุด วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยช่วงอายุ 4-6 ปี มากที่สุด 610 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,253 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.07 รองลงมาได้แก่วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ มีรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยช่วงอายุ 4-6 ปี ร้อยละ 25.87 24.87 และ 21.50 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงถึงในวิทยานิพนธ์สถาบันเดียวกัน

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยแต่ละช่วงอายุใน วิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์=98.58)

ตารางที่ 44 จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศจำแนกตามสถาบันการศึกษาและอายุ

อายุทรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์							
	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ปี	41	17.15	179	16.68	72	12.50	560	30.89
4-6 ปี	23	9.62	127	11.84	65	11.28	302	16.66
7-9 ปี	24	10.04	183	17.05	81	14.06	231	12.74
10-12 ปี	19	7.95	127	11.84	86	14.93	146	8.05
13-15 ปี	19	7.95	69	6.43	49	8.51	103	5.68
16-18 ปี	9	3.77	51	4.75	22	3.82	83	4.58
19-21 ปี	17	7.11	53	4.94	34	5.90	46	2.54
22-24 ปี	19	7.95	46	4.29	30	5.21	59	3.25
25 ปีขึ้นไป	68	28.45	238	22.18	137	23.78	283	15.61
รวม	239	99.99	1,073	100.00	576	99.99	1,813	100.00

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศ ช่วงอายุ 1-3 ปี มากที่สุด 560 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,813 รายการ คิดเป็นร้อยละ 30.89 ส่วนวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไปมากที่สุด 68 137 และ 238 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 239 576 และ 1,073 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.45 23.78 และ 22.18 ตามลำดับ

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศแต่ละช่วงอายุในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 231.47)

ตารางที่ 45 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและเนื้อหาวิทยานิพนธ์

เนื้อหาวิทยานิพนธ์	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	84	6.43	786	28.56	336	11.88	964	20.98
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	347	26.57	401	14.57	567	20.04	330	7.18
กฎหมายทหาร ทฤษฎีสัน ของรัฐ การคลัง ภาษี การค้าและอุตสาหกรรม	68	5.21	278	10.10	594	21.00	355	7.73
กฎหมายแรงงาน สังคม สงเคราะห์ การศึกษาและ วัฒนธรรม	132	10.11	63	2.29	466	16.47	745	16.21
กฎหมายอาญา	274	20.98	113	4.11	89	3.15	638	13.88
กฎหมายเอกชน	297	22.74	861	31.29	615	21.74	1,374	29.90
กฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ กระบวนการ ทางแพ่ง ศาลแพ่ง	104	7.96	250	9.08	162	5.73	189	4.11
รวม	1,306	100.00	2,752	100.00	2,829	100.00	4,595	100.00

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญมีรายการอ้างอิงมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือมี 347 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.57

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมีรายการอ้างอิงมากที่สุด 861 1,374 และ 615 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,752 4,595 และ 2,829 รายการ คิดเป็นร้อยละ 31.29 29.90 และ 21.74 ตามลำดับ

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาแต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 1969.02)

ตารางที่ 46 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษาและสภาพ

สถาบันการศึกษา	สภาพ			สภาพ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	575	731	1,306	44.03	55.97	100.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1,023	1,729	2,752	37.17	62.83	100.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1,084	1,745	2,829	38.32	61.68	100.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	1,526	3,069	4,595	33.21	66.79	100.00
รวม	4,208	7,274	11,482	36.65	63.35	100.00

รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 575 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 44.03 รองลงมาได้แก่รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 1,084 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,829 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.32

จากการคำนวณค่า ไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์=57.45)

ตารางที่ 47 จำนวนรายการอ้างอิงจำแนกตามสถาบันการศึกษา ประเภทและสภาพ

ประเภท	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต			มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์			มหาวิทยาลัย รามคำแหง			จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		
	จำนวน		มี	จำนวน		มี	จำนวน		มี	จำนวน		มี
	มี	ไม่มี		มี	ไม่มี		มี	ไม่มี		มี	ไม่มี	
หนังสือ	310	388	44.41	642	1,060	37.72	688	1,050	39.59	1,024	1,683	37.83
บทความวารสาร	200	115	63.49	340	275	55.28	334	197	62.90	422	566	42.71
วิทยานิพนธ์และวิจัย	39	101	27.86	39	138	22.03	59	260	18.50	78	279	21.85
สิ่งพิมพ์อื่นๆ	26	79	24.76	1	94	1.05	3	163	1.81	2	132	1.49
โสตทัศนวัสดุ	0	2	0	1	0	100.00	0	1	0	0	1	0
ฐานข้อมูลออนไลน์	0	46	0	0	162	0	0	74	0	0	408	0
รวม	575	731	44.03	1,023	1,729	37.17	1,084	1,745	38.32	1,526	3,069	33.21

รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์และวิจัย และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด เมื่อเทียบกับ รายการอ้างอิงประเภทเดียวกันในวิทยานิพนธ์ของสถาบันเดียวกัน คือร้อยละ 63.49 44.41 27.86 และ 24.76 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีใน ศูนย์สนเทศและหอสมุด 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100.00

รายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ตารางที่ 48 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ

สถาบันการศึกษา	หนังสือภาษาไทย					หนังสือภาษาต่างประเทศ				
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์	287	231	518	55.40	44.60	23	157	180	12.78	87.22
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	570	398	968	58.88	41.12	72	662	734	9.81	90.19
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	651	648	1,299	50.12	49.88	37	402	439	8.43	91.57
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	893	775	1,668	53.54	46.46	131	908	1,039	12.61	86.39
รวม	2,401	2,052	4,453	53.92	46.08	263	2,129	2,392	11.00	89.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี ในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด คือร้อยละ 58.88 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีร้อยละ 55.40 53.54 และ 50.12 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด คือร้อยละ 12.78 รองลงมาได้แก่ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีร้อยละ 12.61 9.81 และ 8.43 ตามลำดับ

จากการคำนวณ ค่า ไค-สแควร์พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยที่ มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันมีความสัมพันธ์กันที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 17.60) ส่วนจำนวนรายการอ้างอิงประเภท หนังสือภาษาต่างประเทศที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่มี ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 7.31)

ตารางที่ 49 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ

สถาบันการศึกษา	บทความวารสารภาษาไทย					บทความวารสารภาษาต่างประเทศ				
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	200	97	297	67.34	32.36	0	18	18	0.00	100.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	339	108	447	75.84	24.16	1	167	168	0.60	99.40
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	334	141	475	70.32	29.68	0	56	56	0.00	100.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	419	228	647	64.76	35.24	3	338	341	0.88	99.12
รวม	1,292	574	1,866	69.24	30.76	4	579	583	0.69	99.31

รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือร้อยละ 75.84 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีร้อยละ 70.32 67.34 และ 64.76 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด คือร้อยละ 0.88 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

จากการคำนวณ ค่า ไค-สแควร์พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาไทยที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 16.36) ส่วนจำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 0.002)

ตารางที่ 50 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ

สถาบันการศึกษา	วิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทย					วิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศ				
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	39	100	139	28.06	71.94	0	1	1	0.00	100.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	39	135	174	22.41	77.59	0	3	3	0.00	100.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	59	258	317	18.61	81.39	0	2	2	0.00	100.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	78	278	356	21.91	78.09	0	1	1	0.00	100.00
รวม	215	771	986	21.80	78.20	0	7	7	0.00	100.00

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือร้อยละ 28.06 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีร้อยละ 22.41 21.91 และ 18.61 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

จากการคำนวณ ค่า ไค-สแควร์พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทยที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 5.33)

ตารางที่ 51 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆจำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ

สถาบันการศึกษา	สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาไทย					สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาต่างประเทศ				
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	26	68	94	27.66	72.34	0	11	11	0.00	100.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1	62	63	1.59	98.41	0	32	32	0.00	100.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	3	132	135	2.22	97.78	0	31	31	0.00	100.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2	89	91	2.2	97.8	0	43	43	0.00	100.00
รวม	32	351	383	8.36	91.64	0	117	117	0.00	100.00

รายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบัน เดียวกัน คือร้อยละ 27.66 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีร้อยละ 2.22 2.20 และ 1.59 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์สาขา นิติศาสตร์ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

จากการคำนวณ ค่า ไค-สแควร์พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ภาษาต่างประเทศที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันมี ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่า ไค-สแควร์ = 59.01)

ตารางที่ 52 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุที่จำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ

สถาบันการศึกษา	โสตทัศนวัสดุภาษาไทย					โสตทัศนวัสดุภาษาต่างประเทศ				
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย	0	2	2	0.00	100.00	0	0	0	0.00	0.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	0	0	0	0.00	0.00	1	0	1	100.00	0.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	0	1	1	0.00	100.00	0	0	0	0.00	0.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	0	1	1	0.00	100.00	0	0	0	0.00	0.00
รวม	0	4	5	20.00	100.00	1	0	1	100.00	0.00

รายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุในวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ ทั้งหมด 5 รายการ มี ในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1 รายการ ได้แก่รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 53 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์จำแนกตามสถาบันการศึกษา ภาษาและสภาพ

สถาบันการศึกษา	ฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทย				ฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศ					
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	0	17	17	0	100.00	0	29	29	0	100.00
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	0	27	27	0	100.00	0	135	135	0	100.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	0	26	26	0	100.00	0	48	48	0	100.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	0	19	19	0	100.00	0	389	389	0	100.00
รวม	0	89	89	0	100.00	0	601	601	0	100.00

รายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ตารางที่ 54 จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและภาษา

สถาบันการศึกษา	จำนวนวิทยานิพนธ์	จำนวนรายการอ้างอิง			จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง		
		ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	รวม	ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	รวม
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	30	1,067	239	1,306	36	8	44
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	41	1,679	1,073	2,752	41	26	67
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	64	2,253	576	2,829	35	9	44
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	81	2,782	1,813	4,595	34	22	57
รวม/เฉลี่ย	216	7,781	3,701	11,482	36	17	53

จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 53 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มากที่สุด คือ 67 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 57 ชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและมหาวิทยาลัยรามคำแหงมี 44 รายการต่อชื่อเรื่องเท่ากัน จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ 7.06)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย และภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 36 และ 17 รายการต่อชื่อเรื่องตามลำดับ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่อง และรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องมากที่สุด คือ 41 และ 26 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ

จากการหาค่า Chi-Square พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่อง และรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Chi-square เท่ากับ 0.83 ส่วนจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Chi-square เท่ากับ 14.76

ตารางที่ 55 จำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและรูปแบบ

สถาบันการศึกษา	สื่อสิ่งพิมพ์		สื่ออิเล็กทรอนิกส์	
	จำนวน	จำนวนต่อชื่อเรื่อง	จำนวน	จำนวนต่อชื่อเรื่อง
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1,258	42	48	2
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2,590	63	162	4
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2,753	43	76	1
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4,186	52	409	5
รวม	10,787	50	695	3

รายการอ้างอิงรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนมากที่สุด 4,186 รายการ รองลงมาได้แก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี 2,753 และ 2,590 รายการ ตามลำดับ

รายการอ้างอิงรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนมากที่สุด คือ 408 รายการ รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มี 162 75 และ 47 รายการ ตามลำดับ

จากการคำนวณค่าไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 134.98

รายการอ้างอิงรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด 63 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มี 52 43 และ 42 รายการต่อชื่อ

เรื่อง ตามลำดับ จำนวนรายการอ้างอิงถึงรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-square เท่ากับ 5.72

รายการอ้างอิงถึงรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีมากที่สุด คือ 5 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 4 2 และ 1 รายการต่อชื่อเรื่องตามลำดับ จำนวนรายการอ้างอิงถึงรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่า Chi-square เท่ากับ 3.33

ตารางที่ 56 จำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท

สถาบันการศึกษา	จำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่อง					
	หนังสือ	บทความวารสาร	วิทยานิพนธ์และวิจัย	สิ่งพิมพ์อื่นๆ	โสตทัศนวัสดุ	ฐานข้อมูลออนไลน์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	23	11	5	4	0.07	2
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	42	15	4	2	0.02	4
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	27	8	5	3	0.02	1
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	33	12	4	2	0.01	5
เฉลี่ย	32	11	5	2	0.02	3

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มากที่สุด 42 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มี 33 27 และ 23 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 6.47)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มากที่สุด 15 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 12 11 และ 8 รายการต่อชื่อเรื่องตามลำดับ จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 2.36)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่ามากที่สุดเท่ากัน คือ 5 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี 4 รายการต่อชื่อเรื่องเท่ากัน จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 0.40)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตยมีค่ามากที่สุดเท่ากัน 4 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง 3 รายการต่อชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมี
2 รายการต่อชื่อเรื่องเท่ากัน จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์
แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 2.50)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย มีค่ามากที่สุด 0.07 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ วิทยานิพนธ์ของ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 0.02 รายการต่อชื่อเรื่อง เท่ากัน
จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกัน
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 0.13)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่ามากที่สุดคือ 5 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ วิทยานิพนธ์
ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย มี 4 และ 2 รายการต่อชื่อเรื่อง
ตามลำดับ จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละ
สถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 3.33)

ตารางที่ 57 จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท

สถาบันการศึกษา	จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่อง					
	หนังสือ	บทความ วารสาร	วิทยานิพน ธ์และวิจัย	สิ่งพิมพ์ อื่นๆ	โสตทัศนวั ตุ	ฐานข้อมูล ออนไลน์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย	17	10	5	3	0.07	0.57
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	24	11	4	2	0.00	0.66
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	20	7	5	2	0.02	0.41
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	20	8	4	1	0.01	0.23
เฉลี่ย	21	8	5	2	0.02	0.40

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 21 รายการต่อชื่อเรื่อง
จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์มีมากที่สุด คือ 24 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ
ภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
(ค่าไค-สแควร์ = 1.28)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 8 รายการต่อ
ชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมากที่สุด 11 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 1.75)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 5 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีมากที่สุดเท่ากัน คือ 5 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 0.4)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 2 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีมากที่สุดเท่ากัน คือ 3 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 1.00)

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 0.02 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีมากที่สุดเท่ากัน คือ 0.07 รายการต่อชื่อเรื่อง

จำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 0.40 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมากที่สุด 0.66 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 0.57 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 0.31)

ตารางที่ 58 จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและประเภท

สถาบันการศึกษา	จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง					
	หนังสือ	บทความวารสาร	วิทยานิพนธ์และวิจัย	สิ่งพิมพ์อื่น ๆ	โสตทัศนวัสดุ	ฐานข้อมูลออนไลน์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	6	0.60	0.03	0.37	0	0.97
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	18	4.10	0.07	0.78	0.02	3.29
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	7	0.88	0.03	0.48	0	0.75
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	13	4.21	0.01	0.53	0	4.80
เฉลี่ย	11	2.70	0.03	0.54	0.004	2.78

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 11 รายการต่อชื่อเรื่อง

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ วิทยานิพนธ์และวิจัย และโสตทัศนวัสดุ ภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด คือ 18 0.07 และ 0.02 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ ภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 8.54)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 2.70 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมากที่สุด 4.21 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4.10 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 4.43)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 0.03 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีค่ามากที่สุด 0.07 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 0.17)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 0.54 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมากที่สุด 0.78 รายการต่อชื่อเรื่อง รองลงมาได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 0.53 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ

ภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 0.17)

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องมีค่าน้อยมากคือ
0.004 รายการต่อชื่อเรื่อง

จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องใน
วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมากที่สุด 4.80 รายการต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการ
อ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่
แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ค่าไค-สแควร์ = 4.22)

ตารางที่ 59 จำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและอายุ

อายุ ทรัพยากร สารสนเทศ	รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์										ไค-สแควร์
	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		รวม		
	จำนวน	จำนวน ต่อชื่อ เรื่อง	จำนวน	จำนวน ต่อชื่อ เรื่อง	จำนวน	จำนวน ต่อชื่อ เรื่อง	จำนวน	จำนวน ต่อชื่อ เรื่อง	จำนวน	จำนวน ต่อชื่อ เรื่อง	
1-3 ปี	202	7	438	11	365	6	995	12	2,000	9	2.89
4-6 ปี	299	10	488	12	675	11	994	12	2,456	11	0.27
7-9 ปี	209	7	497	12	573	9	708	9	1,987	9	1.44
10-12 ปี	108	4	284	7	295	5	401	5	1,088	5	1.00
13-15 ปี	88	3	193	5	210	3	286	4	777	4	0.75
16-18 ปี	74	2	144	4	181	3	249	3	648	3	0.67
19-21 ปี	70	2	142	3	136	2	213	3	561	3	0.67
22-24 ปี	72	2	102	2	98	2	183	2	455	2	0
25 ปีขึ้นไป	184	6	464	11	296	5	566	7	1,510	7	3
รวม	1,306	44	2,752	67	2,829	44	4,595	57	11,482	53	7.06

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่อง ช่วงอายุ 1-
3 ปี มากที่สุด 12 รายการต่อชื่อเรื่อง

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง ช่วงอายุ 4-6, 19-21 ปี มากที่สุดเท่ากัน คือ 12 และ 3 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง ช่วงอายุ 7-9, 10-12, 13-15, 16-18, 22-24 และ 25 ปีขึ้นไป มากที่สุด 7 5 4 2 และ 11 รายการ ตามลำดับ

จากการคำนวณค่าไค-สแควร์พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องแต่ละช่วงอายุกับจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยช่วงอายุเดียวกันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 60 จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องจำแนกตามสถาบันการศึกษาและเนื้อหาวิทยานิพนธ์

เนื้อหา วิทยานิพนธ์	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์			มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์			มหาวิทยาลัย รามคำแหง			จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		
	จำนวน		รายการ	จำนวน		รายการ	จำนวน		รายการ	จำนวน		รายการ
	วิทยา นิพนธ์	อ้างอิง	อ้างอิงต่อ ชื่อเรื่อง	วิทยา นิพนธ์	อ้างอิง	อ้างอิงต่อ ชื่อเรื่อง	วิทยา นิพนธ์	อ้างอิง	อ้างอิงต่อ ชื่อเรื่อง	วิทยา นิพนธ์	อ้างอิง	อ้างอิงต่อ ชื่อเรื่อง
กฎหมายระหว่างประเทศ	1	84	84	10	786	79	7	336	48	14	964	69
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	7	347	50	7	401	57	13	567	44	7	330	47
กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การ คลัง ภาษี การค้าและ อุตสาหกรรม	1	68	68	5	278	56	12	594	50	6	355	59
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและ วัฒนธรรม	4	132	33	1	63	63	10	466	47	13	745	57
กฎหมายอาญา	6	274	46	2	113	57	2	89	45	13	638	49
กฎหมายเอกชน	8	297	37	14	861	62	15	615	41	24	1,374	57
กฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง	3	104	35	2	250	125	5	162	32	4	189	47
รวม	30	1,306	44	41	2,752	67	64	2,829	44	81	4,595	57

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายทหาร ภาษีอากร การค้าและอุตสาหกรรมมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่องมากที่สุด 84 และ 68 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม กฎหมายอาญา กฎหมายเอกชน และ กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงชื่อเรื่องมากที่สุด 57 63 57 62 และ 125 รายการต่อชื่อเรื่อง ตามลำดับ

จากการหาค่า Chi-Square พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษา และวัฒนธรรม กฎหมายเอกชน และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-square เท่ากับ 11.44 10.32 9.06 และ 123.66 ตามลำดับ

ส่วนจำนวนรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายทหาร ภาษีอากร การค้าและอุตสาหกรรม และกฎหมายอาญา ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่า Chi-square เท่ากับ 2.13 4.46 และ 1.98 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 61-64

ตารางที่ 61 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหา

เนื้อหาของรายการอ้างอิง	หมวดหมู่ระบบ ทศนิยมของดิวอี้	รายการอ้างอิง	
		จำนวน	ร้อยละ
วิทยาการคอมพิวเตอร์	004-006	45	0.66
พุทธศาสนา	294.3	20	0.29
สังคมวิทยา กระบวนการทางสังคม วัฒนธรรมและ สถาบันในสังคม	301-306	127	1.86
รัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง	320	373	5.45
เศรษฐศาสตร์	330	762	11.13
กฎหมาย	340	4586	67
รัฐประศาสนศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหาร กองทัพ	350	139	2.03
ปัญหาสังคม บริการสังคม และอาชญาวิทยา	360-364	107	1.56
การประกันภัย	368	56	0.82
การศึกษา	370	153	2.24
การค้า และการขนส่ง	380	106	1.55
ภาษา	400	21	0.31
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและคณิตศาสตร์	500	31	0.45
วิทยาศาสตร์ประยุกต์และการแพทย์	600-619	76	1.11
วิศวกรรมสุขาภิบาล วิศวกรรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม	628	21	0.31
เกษตรกรรมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	630	48	0.7
การจัดการธุรกิจ	658	64	0.93
ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์	900	88	1.28
อื่นๆ		22	0.32
รวม		6,845	100

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ 6,845 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายมากที่สุด 4,586 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีจำนวนรายการอ้างอิง 762 และ 373 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.13 และ 5.45 ตามลำดับ นอกนั้นกระจายไปตามหมวดต่างๆ ในปริมาณร้อยละ 0.29 – 2.24

ตารางที่ 62 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหาและภาษา

เนื้อหาของรายการอ้างอิง	รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ			
	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาการคอมพิวเตอร์	42	0.94	3	0.13
พุทธศาสนา	20	0.45	0	0
สังคมวิทยา กระบวนการทางสังคม วัฒนธรรมและสถาบันในสังคม	102	2.29	25	1.04
รัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง	266	5.97	107	4.47
เศรษฐศาสตร์	431	9.68	331	13.84
กฎหมาย	2,903	65.19	1,683	70.36
รัฐประศาสนศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหารกองทัพ	91	2.04	48	2.01
ปัญหาสังคม บริการสังคม และอาชีววิทยา	69	1.55	38	1.59
การประกันภัย	10	0.22	46	1.92
การศึกษา	106	2.38	47	1.96
การค้า และการขนส่ง	84	1.89	22	0.92
ภาษา	15	0.34	6	0.25
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและคณิตศาสตร์	31	0.70	0	0
วิทยาศาสตร์ประยุกต์และการแพทย์	76	1.71	0	0
วิศวกรรมสุขภาพ วิศวกรรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม	21	0.47	0	0
เกษตรกรรมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	32	0.72	16	0.67
การจัดการธุรกิจ	44	0.99	20	0.84
ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์	88	1.98	0	0
อื่นๆ	22	0.49	0	0
รวม	4,453	100.00	2,392	100.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทย 4,453 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายมากที่สุด 2,903 รายการ คิดเป็นร้อยละ 65.19 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีรายการอ้างอิง 431 และ 266 รายการ คิดเป็นร้อยละ 9.68 และ 5.97 ตามลำดับ นอกนั้นกระจายไปตามหมวดอื่นๆ ร้อยละ 0.34-2.38

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศ 2,392 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายมากที่สุด 1,683 รายการ คิดเป็นร้อยละ 70.36 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีรายการอ้างอิง 331 และ 107 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.84 และ 4.47 ตามลำดับ นอกนั้นกระจายไปตามหมวดอื่นๆ ร้อยละ 0.13-2.01

ตารางที่ 63 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือจำแนกตามสถาบันการศึกษาและเนื้อหา

เนื้อหาของรายการอ้างอิง	มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต		มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์		มหาวิทยาลัย รามคำแหง		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
วิทยาการคอมพิวเตอร์	0	0.00	6	0.35	11	0.63	28	1.03	45
พุทธศาสนา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	20	0.74	20
สังคมวิทยา กระบวนการทางสังคม	16	2.29	42	2.47	32	1.84	37	1.37	127
วัฒนธรรมและสถาบันในสังคม									
รัฐศาสตร์ การเมืองและการ	46	6.59	60	3.53	160	9.21	107	3.95	373
ปกครอง									
เศรษฐศาสตร์	111	15.90	212	12.46	231	13.29	208	7.68	762
กฎหมาย	447	64.04	1,252	73.56	969	55.75	1,918	70.85	4,586
รัฐประศาสนศาสตร์การบริหารรัฐ	16	2.29	28	1.65	37	2.13	58	2.14	139
กิจ การบริหารกองทัพ									
ปัญหาสังคม บริการสังคม และ	17	2.44	11	0.65	27	1.55	52	1.92	107
อาชญวิทยา									
การประกันภัย	10	1.43	17	1.00	0	0.00	29	1.07	56
การศึกษา	0	0.00	0	0.00	92	5.29	61	2.25	153
การค้า และการขนส่ง	9	1.29	24	1.41	38	2.19	35	1.29	106
ภาษา	1	0.14	0	0.00	16	0.92	4	0.15	21
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและ	0	0.00	13	0.76	0	0.00	18	0.66	31
คณิตศาสตร์									
วิทยาศาสตร์ประยุกต์และ	9	1.29	17	1.00	26	1.50	24	0.89	76
การแพทย์									
วิศวกรรมสุขาภิบาล วิศวกรรม	0	0.00	2	0.12	14	0.81	5	0.18	21
พิทักษ์สิ่งแวดล้อม									
เกษตรกรรมและเทคโนโลยีที่	7	1.00	0	0.00	16	0.92	25	0.92	48
เกี่ยวข้อง									
การจัดการธุรกิจ	5	0.72	0	0.00	27	1.55	32	1.18	64
ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์	0	0.00	15	0.88	30	1.73	43	1.59	88
อื่นๆ	4	0.57	3	0.18	12	0.69	3	0.11	22
รวม	698	100.00	1,702	100.00	1,738	100.00	2,707	100.00	6,845

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 698
รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 447 รายการ คิดเป็นร้อยละ 64.04 รองลงมาได้แก่เนื้อหา

เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีรายการอ้างอิงถึง 111 และ 46 รายการ คิดเป็นร้อยละ 15.90 และ 6.59 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 1,702 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 1,252 รายการ คิดเป็นร้อยละ 73.56 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีรายการอ้างอิงถึง 212 และ 60 รายการ คิดเป็นร้อยละ 12.46 และ 3.53 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง 1,738 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 969 รายการ คิดเป็นร้อยละ 55.75 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีรายการอ้างอิงถึง 231 และ 160 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.29 และ 9.21 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2,707 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 1,918 รายการ คิดเป็นร้อยละ 70.85 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีรายการอ้างอิงถึง 208 และ 107 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.67 และ 3.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 64 จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือจำแนกตามเนื้อหากฎหมายและภาษา

เนื้อหารายการอ้างอิง	หมวดหมู่ ระบบ ทศนิยมดิวอี้	ภาษาไทย		ภาษาต่างประเทศ		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายระหว่างประเทศ	341	329	11.33	348	20.68	677	14.76
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	342	600	20.67	121	7.19	721	15.72
กฎหมายทหารภาษีอากรการค้า และอุตสาหกรรม	343	319	10.99	149	8.85	468	10.20
กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม	344	396	13.64	210	12.48	606	13.21
กฎหมายอาญา	345	282	9.71	174	10.34	456	9.94
กฎหมายเอกชน	346	773	26.63	577	34.28	1,350	29.44
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง	347	204	7.03	104	6.18	308	6.72
รวม		2,903	100.00	1,683	100.00	4,586	100.00

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 4,586 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 1,350 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.44 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายระหว่างประเทศ มีรายการอ้างอิงถึง 721 และ 677 รายการ คิดเป็นร้อยละ 15.72 และ 14.76 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 2,903 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 773 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.63 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิงถึง 600 และ 396 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.67 และ 13.64 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 1,683 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 577 รายการ คิดเป็นร้อยละ 34.28 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิงถึง 348 และ 210 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.68 และ 12.48 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ การดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ในด้าน รูปแบบ ประเภท ภาษา อายุ เนื้อหารายการอ้างอิงประเภทหนังสือและจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์
2. เพื่อศึกษาทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่มีและไม่มีอยู่ในศูนย์สนเทศและหอสมุด
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์กับทรัพยากรสารสนเทศที่มีอยู่ในศูนย์สนเทศและหอสมุด

การดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ดำเนินการวิจัยดังนี้ ประชากรของการวิจัย ได้แก่ วิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 ประกอบด้วยวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 81 ชื่อเรื่อง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 41 ชื่อเรื่อง มหาวิทยาลัยรามคำแหง 64 ชื่อเรื่อง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 30 ชื่อเรื่อง รวม 216 ชื่อเรื่อง รวบรวมข้อมูลโดยการถ่ายสำเนาหน้าชื่อเรื่องและรายการอ้างอิงจากบรรณานุกรมท้ายเล่ม ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาของวิทยานิพนธ์และรายการอ้างอิงประเภทหนังสือตามระบบทศนิยมของดิวอี้ ระบุสัญลักษณ์ส่วนต่างๆของรายการอ้างอิงซึ่งได้แก่ รูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ และสภาพของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิงตามที่กำหนดไว้ บันทึกข้อมูลในแบบบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับเป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ Chi – square

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปผลเกี่ยวกับรายการอ้างอิงเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาวิทยานิพนธ์ และรายการอ้างอิงจำแนกตามรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ สภาพ และรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงจำแนกสถาบันการศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาของรายการอ้างอิงประเภทหนังสือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาวิทยานิพนธ์ และรายการอ้างอิงจำแนกตามรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ สภาพ และรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง สรุปได้ดังนี้

วิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ 216 ชื่อเรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 81 ชื่อเรื่อง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 41 ชื่อเรื่อง มหาวิทยาลัยรามคำแหง 64 ชื่อเรื่อง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 30 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 61 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.24 รองลงมาได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม กฎหมายทหาร ภาษีอากร การค้าและอุตสาหกรรม กฎหมายอาญา และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่งศาลแพ่ง มีจำนวน 34 32 28 24 23 และ 14 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.74 14.81 12.96 11.11 10.65 และ 6.48 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ทั้ง 216 ชื่อเรื่อง มีรายการอ้างอิงถึง 11,482 รายการ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ 10,787 รายการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 695 รายการ คิดเป็นร้อยละ 93.95 และ 6.05 ตามลำดับ ภาษาไทย 7,781 รายการ ภาษาต่างประเทศ 3,701 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.77 และ 32.23 ตามลำดับ เป็นรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ 6,845 รายการ บทความจากวารสาร 2,449 รายการ วิทยานิพนธ์และวิจัย 993 รายการ สิ่งพิมพ์อื่นๆ 500 รายการ โสตทัศนวัสดุ 5 รายการ ฐานข้อมูลออนไลน์ 690 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.33 8.65 4.35 0.04 และ 6.01 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงช่วงอายุ 4-6 ปี มีจำนวนมากที่สุด 2,456 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.39 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 1-3 ปี และ 7-9 ปี มีจำนวน 2,000 และ 1,987 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.42 และ 17.31 ตามลำดับ จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย 53 รายการ

รายการอ้างอิง 11,482 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4,208 รายการ คิดเป็นร้อยละ 36.65 ไม่มี 7,274 รายการ คิดเป็นร้อยละ 63.35

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนรายการอ้างอิงที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดโดยคำนวณค่าไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์แต่ละเนื้อหาที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด จำนวนรายการอ้างอิงถึงแต่ละประเภทที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด และจำนวนรายการอ้างอิงถึงแต่ละช่วงอายุที่มีและไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=127.43 100.39 986.76 และ 366.63 ตามลำดับ)

เมื่อจำแนกรายการอ้างอิงตามรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ เนื้อหาวิทยานิพนธ์ และสภาพสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1.1 รูปแบบ รายการอ้างอิง 11,482 รายการ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ 10,787 รายการ คิดเป็นร้อยละ 93.95 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 695 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.05

สื่อสิ่งพิมพ์ 10,787 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4,207 รายการ ไม่มี 6,580 รายการ คิดเป็นร้อยละ 39.00 และ 61.00 ตามลำดับ

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 695 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1 รายการ ไม่มี 694 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.14 และ 99.86 ตามลำดับ

1.2 ภาษา รายการอ้างอิง 11,482 รายการ เป็นภาษาไทย 7,781 รายการ ภาษาต่างประเทศ 3,701 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.77 และ 32.23 ตามลำดับ

ภาษาไทย 7,781 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 3,940 รายการ ไม่มี 3,841 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.64 และ 49.36 ตามลำดับ

ภาษาต่างประเทศ 3,701 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 268 รายการ ไม่มี 3,433 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.24 และ 92.76 ตามลำดับ

1.3 ประเภท รายการอ้างอิง 11,482 รายการ เป็นหนังสือ 6,845 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.63 บทความวารสาร 2,449 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.33 วิทยานิพนธ์และวิจัย 993 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.65 สิ่งพิมพ์อื่นๆ 500 รายการ คิดเป็นร้อยละ 4.35 โสตทัศนวัสดุ 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.04 และ ฐานข้อมูลออนไลน์ 690 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.01

หนังสือ 6,845 รายการ เป็นภาษาไทย 4,453 รายการ ภาษาต่างประเทศ 2,392 รายการ คิดเป็นร้อยละ 65.05 และ 34.95 ตามลำดับ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 2,664 รายการ ไม่มี 4,181 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.92 และ 61.08 ตามลำดับ

บทความวารสาร 2,449 รายการ เป็นภาษาไทย 1,866 รายการ ภาษาต่างประเทศ 583 รายการ คิดเป็นร้อยละ 76.19 และ 23.81 มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1,296 รายการ ไม่มี 1,153 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.92 และ 47.08 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์และวิจัย 993 รายการ เป็นภาษาไทย 986 รายการ ภาษาต่างประเทศ 7 รายการ คิดเป็นร้อยละ 99.30 และ 0.70 มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 215 รายการ ไม่มี 778 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.65 และ 78.35 ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์อื่นๆ 500 รายการ เป็นภาษาไทย 383 รายการ ต่างประเทศ 117 รายการ คิดเป็นร้อยละ 76.60 และ 23.40 มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 32 รายการ ไม่มี 468 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.40 และ 93.60 ตามลำดับ

โสตทัศนวัสดุ 5 รายการ เป็นภาษาไทย 4 รายการ ภาษาต่างประเทศ 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 20.00 มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1 รายการ ไม่มี 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และ 80.00 ตามลำดับ

ฐานข้อมูลออนไลน์ 690 รายการ เป็นภาษาไทย 89 รายการ ภาษาต่างประเทศ 601 รายการ คิดเป็นร้อยละ 12.90 และ 87.10 ตามลำดับ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด ทั้ง 690 รายการ

1.4 อายุ รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ส่วนใหญ่ คือ 2,456 รายการ หรือร้อยละ 21.39 อยู่ในช่วงอายุ 4-6 ปี รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 1-3 ปี จำนวนรายการอ้างอิงในช่วงอายุนี้นี้ 2000 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.42

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอายุของรายการอ้างอิงด้านภาษา ประเภท และสภาพ สรุปผลได้ดังนี้

1.4.1 ภาษา รายการอ้างอิงภาษาไทยส่วนใหญ่ คือ 1,939 รายการ หรือร้อยละ 24.92 อยู่ในช่วงอายุ 4-6 ปี รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ 852 รายการ หรือร้อยละ 23.02 อยู่ในช่วงอายุ 1-3 ปี

1.4.2 ประเภท ช่วงอายุของรายการอ้างอิงแต่ละประเภทที่มีจำนวนมากที่สุด มีดังนี้ รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ บทความวารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ส่วนใหญ่ คือ 1,477 579 และ 165 รายการ หรือร้อยละ 21.58 23.64 และ 33.00 ตามลำดับอยู่ในช่วงอายุ 4-6 ปี รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย และ สดุดทัศนวิสัย ส่วนใหญ่ คือ 242 และ 2 รายการ หรือร้อยละ 24.37 และ 40.00 ตามลำดับ อยู่ในช่วงอายุ 7-9 ปี

ฐานข้อมูลออนไลน์ จำนวน 690 รายการ อยู่ในช่วงอายุ 1-3 ปี ทั้งหมด

1.4.3 สภาพ รายการอ้างอิงช่วงอายุ 4-6 ปี มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 1,209 รายการ คิดเป็นร้อยละ 51.79 ส่วนช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไป มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดน้อยที่สุด 342 รายการ คิดเป็นร้อยละ 22.65 เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงช่วงอายุเดียวกัน

1.5 เนื้อหาวิทยานิพนธ์ รายการอ้างอิง 11,482 รายการ เป็นรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเอกชนมากที่สุด 3,147 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.41 รองลงมาได้แก่กฎหมายระหว่างประเทศมีรายการอ้างอิง 2,170 รายการ คิดเป็นร้อยละ 18.90 รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่งมีน้อยที่สุด 705 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.14

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงจำแนกตามเนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา เนื้อหาวิทยานิพนธ์และประเภท เนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ สรุปได้ดังนี้

1.5.1 เนื้อหาวิทยานิพนธ์และภาษา วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยมากที่สุด 2,081 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.74 รองลงมาได้แก่กฎหมายรัฐธรรมนูญ มี 1,398 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.97

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศมากที่สุด 1,102 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.78 รองลงมาได้แก่กฎหมายเอกชน มี 1,066 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.80

1.5.2 เนื้อหาวิทยานิพนธ์และประเภท

หนังสือ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือมากที่สุด 2,057 รายการ คิดเป็นร้อยละ 30.05 และมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาไทยและภาษาต่างประเทศมากที่สุด 1,227 และ 830 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.55 และ 34.70 ตามลำดับ

บทความวารสาร วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารมากที่สุด 759 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.87 และมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความภาษาไทยและภาษาต่างประเทศมากที่สุด 473 และ 286 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.16 และ 49.06 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์และวิจัย วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยมากที่สุด 282 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.60 และมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทยมากที่สุด ทั้ง 282 รายการ ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศมีรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศมากที่สุด 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 57.14

สิ่งพิมพ์อื่นๆ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นมากที่สุด 101 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.36 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษีการค้าและอุตสาหกรรมมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาไทยมากที่สุด 79 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.63 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาต่างประเทศมากที่สุด 44 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.94

โสททัศนวัสดุ วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทโสททัศนวัสดุ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน กฎหมายทหาร ทรัพย์สินของรัฐ การคลัง ภาษีการค้าและอุตสาหกรรม และ กฎหมายรัฐธรรมนูญ มีจำนวนรายการอ้างอิงถึง 2 2 และ 1 รายการ ตามลำดับ

ฐานข้อมูลออนไลน์ วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์มากที่สุด 305 รายการ คิดเป็นร้อยละ 44.20 และมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศมากที่สุด 285 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.42 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมีจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทยมากที่สุด 26 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.21

1.5.3 เนื้อหาวิทยานิพนธ์และสภาพ เมื่อเปรียบเทียบสภาพรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์เนื้อหาเดียวกัน พบว่ารายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 320 รายการจากรายการอ้างอิง 705 รายการ คิดเป็นร้อยละ 45.39

รายการอ้างอิงภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระบวนการทางแพ่ง ศาลแพ่ง มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 308 รายการจากรายการอ้างอิง 507 รายการ คิดเป็นร้อยละ 60.75

รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 125 รายการจากรายการอ้างอิง 1,066 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.73

1.6 สภาพ รายการอ้างอิง 11,482 รายการ มีในศูนย์สนเทศ 4,208 รายการ คิดเป็นร้อยละ 36.65 ไม่มี 7,274 รายการ คิดเป็นร้อยละ 63.35

รายการอ้างอิงที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4,208 รายการ เป็นภาษาไทย 3,940 รายการ ภาษาต่างประเทศ 268 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.64 และ 7.24 เมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงภาษาเดียวกัน เป็นหนังสือ 2,664 รายการ บทความวารสาร 1,296 รายการ วิทยานิพนธ์และวิจัย 215 รายการ สิ่งพิมพ์อื่นๆ 32 รายการ และสื่อทัศนวัสดุ 1 รายการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพรายการอ้างอิงแต่ละประเภทจำแนกตามภาษา และอายุสรุปได้ดังนี้

1.6.1 ประเภทและภาษา

หนังสือ รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทย 4,453 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 2,401 รายการ ไม่มี 2,052 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.92 และ 46.08 ตามลำดับ รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศ 2,393 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 263 รายการ ไม่มี 2,129 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10.99 และ 89.01 ตามลำดับ

บทความวารสาร รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาไทย 1,866 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1,292 รายการ ไม่มี 574 รายการ คิดเป็นร้อยละ 69.24 และ 30.76 ตามลำดับ รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศ 583 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4 รายการ ไม่มี 579 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.69 และ 99.31 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์และวิจัย รายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทย 986 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 215 รายการ ไม่มี 771 รายการ คิดเป็นร้อยละ

21.81 และ 78.19 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศ 7 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 7 รายการ

สิ่งพิมพ์อื่นๆ รายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาไทย 383 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 32 รายการ ไม่มี 351 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.36 และ 91.64 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาต่างประเทศ 117 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 117 รายการ

โสตทัศนวัสดุ รายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุภาษาไทย 4 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 4 รายการ รายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุ ภาษาต่างประเทศ 1 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 1 รายการ

ฐานข้อมูลออนไลน์ รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทย 89 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 89 รายการ รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศ 601 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 601 รายการ

1.6.2 ประเภทและอายุ

หนังสือ รายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือช่วงอายุ 13-15 ปี จำนวน 457 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงถึงช่วงอายุเดียวกัน คือมี 169 รายการ ไม่มี 288 รายการ คิดเป็นร้อยละ 58.68 และ 41.32 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาไทยช่วงอายุ 22-24 ปี จำนวน 162 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดคือมี 93 รายการ ไม่มี 69 รายการ คิดเป็นร้อยละ 73.81 และ 26.19 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศช่วงอายุ 19-21 ปี จำนวน 118 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด คือมี 29 รายการ ไม่มี 89 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.58 และ 75.42 ตามลำดับ

บทความวารสาร รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสาร ช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 171 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงถึงช่วงอายุเดียวกัน คือมี 125 รายการ ไม่มี 46 รายการ คิดเป็นร้อยละ 73.10 และ 26.90 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาไทย ช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 147 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด คือมี 125 รายการ ไม่มี 22 รายการ คิดเป็นร้อยละ 85.03 และ 14.97 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศช่วงอายุ 1-3 ปี จำนวน 94 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดคือมี 1 รายการ ไม่มี 93 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.17 และ 93.83 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์และวิจัย รายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทย ช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 77 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงถึงช่วงอายุเดียวกัน คือมี 36 รายการ ไม่มี 41 รายการ คิดเป็นร้อยละ 46.75 และ

53.25 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศ 7 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 7 รายการ

สิ่งพิมพ์อื่นๆ รายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 17 รายการมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงถึงช่วงอายุเดียวกัน คือ มี 2 รายการ ไม่มี 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.76 และ 88.24 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาไทย ช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 15 รายการมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุดคือมี 2 รายการ ไม่มี 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.33 และ 86.67 ตามลำดับ รายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาต่างประเทศ 117 รายการ ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 117 รายการ

โสตทัศนวัสดุ รายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดเพียง 1 รายการ ได้แก่โสตทัศนวัสดุภาษาต่างประเทศช่วงอายุ 1-3 ปี

ฐานข้อมูลออนไลน์ รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ 690 รายการ อยู่ในช่วงอายุ 1-3 ปีทั้งหมด ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดทั้ง 690 รายการ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงจำแนกสถาบันการศึกษา สรุปได้ดังนี้

วิทยานิพนธ์ 216 ชื่อเรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 81 ชื่อเรื่อง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 41 ชื่อเรื่อง มหาวิทยาลัยรามคำแหง 64 ชื่อเรื่อง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 30 ชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันการศึกษามีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด เรียงตามลำดับร้อยละดังนี้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวนวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชน 14 24 8 และ 15 ชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.15 29.63 26.67 และ 23.44 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงทั้งหมด 11,482 รายการ เป็นรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4,595 รายการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2,829 รายการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2,752 รายการ และ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 40.02 24.64 23.97 และ 11.37 ตามลำดับ

จากการคำนวณค่าไค-สแควร์ ระหว่างจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันกับจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเฉลี่ย พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงรวมของแต่ละสถาบันต่อชื่อเรื่อง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=7.06) เมื่อจำแนกตามภาษา รูปแบบ และประเภท พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภท

บทความวารสารต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงประเภทโสตทัศนวัสดุต่อชื่อเรื่อง และจำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่อง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=0.83 5.72 3.33 6.47 2.36 0.40 2.50 0.13 และ 3.33 ตามลำดับ) ส่วนจำนวนรายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=14.76)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงแต่ละสถาบันการศึกษาจำแนกตามรูปแบบ ภาษา ประเภท อายุ สภาพ เนื้อหา และจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง สรุปได้ดังนี้

2.1 รูปแบบ รายการอ้างอิงรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ ในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือมี 2,753 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,829 รายการ คิดเป็นร้อยละ 97.31 รายการอ้างอิงรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีมากที่สุด คือมี 409 รายการ จากรายการอ้างอิง 4,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.90

2.2 ภาษา รายการอ้างอิงภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการอ้างอิงของสถาบันเดียวกัน คือมี 1,067 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 81.70 รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีมากที่สุด คือมี 1,831 รายการ จากรายการอ้างอิง 4,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 39.46

2.3 ประเภท ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันเมื่อพิจารณาแต่ละประเภทจากการเปรียบเทียบค่าร้อยละแต่ละประเภทของแต่ละสถาบันการศึกษาสรุปได้ดังนี้

หนังสือ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงประเภทหนังสือมากที่สุด คือมี 1,702 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,752 รายการ คิดเป็นร้อยละ 61.85 วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยมากที่สุด 1,668 รายการ จากรายการอ้างอิง 2,782 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.96 วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศมากที่สุด 439 รายการ จากรายการอ้างอิง 576 รายการ คิดเป็นร้อยละ 76.22

บทความวารสาร วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารและบทความวารสารภาษาไทยมากที่สุด คือมี 315 และ 297 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,306 และ 1,067 รายการ คิดเป็นร้อยละ 24.12 และ 27.84 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงประเภทบทความวารสาร

ภาษาต่างประเทศมากที่สุด คือมี 341 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,813 รายการ คิดเป็นร้อยละ 18.81

วิทยานิพนธ์และวิจัย วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย และวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทย มากที่สุด คือมี 319 และ 317 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,829 และ 2,253 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.28 และ 14.07 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศมากที่สุด 1 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 239 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.42

สิ่งพิมพ์อื่นๆ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ และสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาไทย มากที่สุด คือมี 105 และ 94 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,306 และ 1,067 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.04 และ 8.81 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาต่างประเทศมากที่สุด คือมี 31 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 576 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.38

โสตทัศนวัสดุ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุ และโสตทัศนวัสดุภาษาไทยมากที่สุด คือมี 2 และ 2 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,306 และ 1,067 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.15 และ 0.19 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุภาษาต่างประเทศมากที่สุด คือมี 1 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,073 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.09

ฐานข้อมูลออนไลน์ วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ และฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศมากที่สุด คือมี 408 และ 389 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 4,595 และ 1,813 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.88 และ 21.46 ตามลำดับ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศมากที่สุด 27 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,679 รายการ คิดเป็นร้อยละ 1.61

2.4 อายุ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันเมื่อพิจารณาแต่ละช่วงอายุ จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละแต่ละช่วงอายุของแต่ละสถาบันการศึกษา สรุปได้ดังนี้

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงถึง ช่วงอายุ 1-3 ปี มากที่สุด คือมี 995 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 4,595 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.65 วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีรายการอ้างอิงถึงช่วงอายุ 4-6 ปี มากที่สุด 675 และ 299 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,829 และ 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 23.86 และ 22.89 ตามลำดับ ส่วนวิทยานิพนธ์ของ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงถึงช่วงอายุ 7-9 ปีมากที่สุด 497 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,752 รายการ คิดเป็นร้อยละ 18.06

วิทยานิพนธ์ของทุกสถาบันมีรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยช่วงอายุ 4-6 ปี มากที่สุด เรียงตามลำดับร้อยละของแต่ละสถาบันดังนี้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีรายการอ้างอิงถึงร้อยละ 27.07 25.87 24.87 และ 21.50 ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศ ช่วงอายุ 1-3 ปี มากที่สุด 560 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,813 รายการ คิดเป็นร้อยละ 30.89 ส่วนวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศช่วงอายุ 25 ปีขึ้นไปมากที่สุด 68 137 และ 238 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 239 576 และ 1,073 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.45 23.78 และ 22.18 ตามลำดับ

จากการคำนวณค่าไค-สแควร์ พบว่าจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องแต่ละช่วงอายุ กับจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเฉลี่ยช่วงอายุเดียวกันในวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันการศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.5 เนื้อหาวิทยานิพนธ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาวิทยานิพนธ์ จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละแต่ละเนื้อหาของแต่ละสถาบันการศึกษา สรุปได้ดังนี้

วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีรายการอ้างอิงมากที่สุด คือมี 347 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.57 วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีรายการอ้างอิงมากที่สุด 861 1,374 และ 615 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 2,752 4,595 และ 2,829 รายการ คิดเป็นร้อยละ 31.29 29.90 และ 21.74 ตามลำดับ

2.6 สภาพ รายการอ้างอิงที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4,208 รายการ เป็นรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 1,526 1,084 1,023 และ 575 รายการ ตามลำดับ

รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 575 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1,306 รายการ คิดเป็นร้อยละ 44.03

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด คือมี 570 จากรายการอ้างอิงถึง 968 คิดเป็นร้อยละ 58.88 รายการอ้างอิงประเภทบทความวารสารภาษาไทยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีในศูนย์

สนเทศและหอสมุดมากที่สุด คือมี 339 จากรายการอ้างอิงถึง 447 รายการ คิดเป็นร้อยละ 75.84 รายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 23 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 180 รายการ คิดเป็นร้อยละ 12.78

รายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสารภาษาต่างประเทศในวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 3 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 338 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.88

รายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 39 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 139 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.06 รายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์ภาษาต่างประเทศไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

รายการอ้างอิงถึงประเภทโสตทัศนวัสดุในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด 1 รายการ จากรายการอ้างอิงถึง 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100.00

รายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

2.7 จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ 216 ชื่อเรื่อง มีรายการอ้างอิง 11,482 รายการ จำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องเป็น 53 รายการต่อชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องมากที่สุด 67 รายการต่อชื่อเรื่อง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบัน จำแนกตาม ภาษา ประเภท เนื้อหาวิทยานิพนธ์สรุปได้ดังนี้

2.7.1 ภาษา จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องเป็น 36 รายการ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องมากที่สุด 41 รายการ จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันการศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=0.83) จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเท่ากับ 17 รายการ และวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องมากที่สุด 26 รายการ จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=14.76)

2.7.2 ประเภท จำนวนรายการอ้างอิงถึงแต่ละประเภทต่อชื่อเรื่องมีดังนี้

หนังสือ จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือ หนังสือภาษาไทย และหนังสือภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องเป็น 32 21 และ 11 รายการ ตามลำดับ จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึง

ประเภทหนังสือภาษาไทยต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันการศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=6.47 และ 1.28 ตามลำดับ) ส่วนจำนวนรายการอ้างอิง
ถึงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
(ไค-สแควร์=8.54)

บทความวารสาร จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทบทความวารสาร บทความวารสาร
ภาษาไทย และบทความวารสารภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง เท่ากับ 11 8 และ 3 รายการ
ตามลำดับ จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวารสารต่อชื่อ
เรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวารสารภาษาไทยต่อชื่อเรื่อง และจำนวนรายการอ้างอิงถึง
ประเภทวารสารภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=2.36 1.75 และ 4.43 ตามลำดับ)

วิทยานิพนธ์และวิจัย จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย
วิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาไทย วิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง เท่ากับ 5 5
และ 0 รายการ ตามลำดับ จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึง
ประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัย
ภาษาไทยต่อชื่อเรื่อง และจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทวิทยานิพนธ์และวิจัยภาษาต่างประเทศต่อ
ชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-
สแควร์=0.40 0.40 และ 0.17 ตามลำดับ)

สิ่งพิมพ์อื่นๆ จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆ สิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาไทย
สิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง เท่ากับ 2 2 และ 0 รายการ ตามลำดับ จากการ
คำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆต่อชื่อเรื่อง จำนวน
รายการอ้างอิงถึงประเภทสิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาไทยต่อชื่อเรื่อง และจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภท
สิ่งพิมพ์อื่นๆภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบัน ไม่แตกต่างกันที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=2.50 1.00 และ 0.17 ตามลำดับ)

สื่อดิจิทัล จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสื่อดิจิทัล สื่อดิจิทัลภาษาไทย
สื่อดิจิทัลภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง เท่ากับ 0.02 0.02 และ 0 รายการ ตามลำดับ
จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทสื่อดิจิทัลต่อชื่อเรื่อง
ในวิทยานิพนธ์แต่ละสถาบัน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-
สแควร์=0.13)

ฐานข้อมูลออนไลน์ จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ ฐานข้อมูล
ออนไลน์ภาษาไทย ฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง เท่ากับ 3 0 และ 3
รายการ ตามลำดับ จากการคำนวณโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่า จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภท
ฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่อง จำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาไทยต่อชื่อ
เรื่อง และจำนวนรายการอ้างอิงถึงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่องใน

วิทยานิพนธ์แต่ละสถาบัน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ไค-สแควร์=3.33 0.31 และ 4.22 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาการอ้างอิงประเภทหนังสือ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ 6,845 รายการ เป็นภาษาไทย 4,453 รายการ ภาษาต่างประเทศ 2,392 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายมากที่สุด 4,586 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การเมืองและการปกครอง มีจำนวนรายการอ้างอิง 762 และ 373 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.13 และ 5.45 ตามลำดับ นอกนั้นกระจายไปตามหมวดต่างๆในปริมาณ ร้อยละ 0.29-2.24

วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีรายการอ้างอิงประเภทหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายมากที่สุด 1,252 รายการ จากรายการอ้างอิง 1,702 รายการ คิดเป็นร้อยละ 73.56 รองลงมาได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี 1,918 รายการ จาก 2,707 รายการ คิดเป็นร้อยละ 70.85

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 4,586 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 1,350 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.44 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายระหว่างประเทศ มีรายการอ้างอิง 721 และ 677 รายการ คิดเป็นร้อยละ 15.72 และ 14.76 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 2,903 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 773 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.63 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิง 600 และ 396 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.67 และ 13.64 ตามลำดับ

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือภาษาต่างประเทศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมาย 1,683 รายการ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายเอกชนมากที่สุด 577 รายการ คิดเป็นร้อยละ 34.28 รองลงมาได้แก่เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายแรงงาน สังคมสงเคราะห์ การศึกษาและวัฒนธรรม มีรายการอ้างอิง 348 และ 210 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.68 และ 12.48 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์รายการอ้างอิงที่ควรนำมาอภิปรายผล มีดังนี้

1.รูปแบบสื่อ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์อ้างอิง 692 รายการ จากรายการอ้างอิง 11,482 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 6.03 ซึ่งมีปริมาณมากกว่าผลการวิจัยของปานะรี ชขโคตร (2539) ที่พบว่า มีการใช้แผ่นบันทึกคอมพิวเตอร์เพียง 2 รายการ จาก

รายการอ้างอิงถึง 2,246 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.09 นอกจากนี้ผลการวิจัยฤทธิ์ช่วย เตชะมัทธนันท์ (2544) พบว่าอาจารย์ใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอินเทอร์เน็ตค้นคว้าประกอบงานเขียนเชิงวิชาการร้อยละ 76.50 และจากการวิจัยของ สิทธิรัฐ แสงแจ่ม (2546) พบว่าอาจารย์คณะนิติศาสตร์มีความพอใจต่อการอ้างอิงสารสนเทศรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงในด้านรูปแบบของวรรณกรรมที่ใช้อ้างอิงได้อย่างชัดเจนว่ามีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการอ้างอิงเพิ่มมากขึ้น

2. ภาษา จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ารายการอ้างอิงทั้งหมด 11,482 รายการ เป็นภาษาไทย 7,781 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.77 ภาษาต่างประเทศ 3,701 รายการ คิดเป็นร้อยละ 32.23 สอดคล้องกับผลการวิจัยของปานะรี คชโคตร (2539) ฤทธิ์ช่วย เตชะมัทธนันท์ (2544) สุจิตรา มลารักษ์ (2537) และ สุนิดา บุญญานนท์ (2535) ที่พบว่าทรัพยากรสารสนเทศภาษาไทยได้รับการอ้างอิงมากกว่าภาษาต่างประเทศ

3. ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศที่อ้างอิง จากการวิจัยพบว่า หนังสือเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด คือ ร้อยละ 59.62 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรณุกาญจนโกคิน (2534) สุนิดา บุญญานนท์ (2535) สุจิตรา มลารักษ์ (2537) และฤทธิ์ช่วย เตชะมัทธนันท์ ที่พบว่า หนังสือมีการอ้างอิงมากที่สุดเช่นกัน รองลงมาได้แก่ วารสาร และวิทยานิพนธ์และวิจัย ร้อยละ 21.33 และ 8.65 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุจิตรา มลารักษ์ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Glynn (1995) Gooden (2001) และ Johnson (1996) ที่พบว่าวารสารเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด

4. ช่วงอายุของรายการอ้างอิง ผลการวิจัยพบว่า ช่วงอายุ 4-6 ปี มีการใช้มากที่สุด 2,456 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.39 สอดคล้องกับผลการวิจัยของปานะรี คชโคตร (2539) และสุจิตรา มลารักษ์ (2537) ที่พบว่า ช่วงอายุ 1-5 ปี มีการใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 6-10 ปี ส่วนเรณุกาญจนโกคิน (2534) พบว่าช่วงอายุ 6 -10 ปี มีการใช้มากที่สุด สุนิดา บุญญานนท์ (2535) พบว่าช่วงอายุ 0-10 ปี มีการใช้เกินกว่าร้อยละ 50 สำหรับวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีรายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศช่วงอายุ 1-3 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.89 ทั้งนี้เพราะมีการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ซึ่งมีอายุในช่วง 1-3 ปีเป็นจำนวนมาก

5. สภาพของรายการอ้างอิง ผลการวิจัยพบว่า รายการอ้างอิง 11,482 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 4,208 รายการ คิดเป็นร้อยละ 36.65 ไม่มี 7,274 รายการ คิดเป็นร้อยละ 63.35 เมื่อจำแนกตามประเภทของทรัพยากรสารสนเทศพบว่า รายการอ้างอิงประเภทวารสารมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด รองลงมาได้แก่หนังสือ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Johnson (1996) ที่พบว่า รายการอ้างอิงประเภทวารสารมีในหอสมุดมากที่สุดรองลงมาได้แก่ รายการอ้างอิงประเภทหนังสือ ส่วนผลการวิจัยของเรณุกาญจนโกคิน (2534) พบว่า

รายการอ้างอิงประเภทหนังสือมีในหอสมุดมากที่สุด ในด้านอายุของทรัพยากรสารสนเทศพบว่า ช่วงอายุ 4-6 ปี มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดมากที่สุด

เมื่อจำแนกรายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของแต่ละมหาวิทยาลัยตามสภาพพบว่า รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 683 รายการ มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด 575 รายการ คิดเป็นร้อยละ 45.71 ซึ่งมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะผู้ทำวิทยานิพนธ์ค้นข้อมูลจากห้องสมุดภายในมหาวิทยาลัยมากที่สุด ตามผลการวิจัยของ ฤทธิชัย เตชะมัทธนันท์ (2544) ที่พบว่าห้องสมุดภายในมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งค้นคว้าที่ใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ห้องสมุดอื่นๆภายนอกมหาวิทยาลัย

6. รายการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ของแต่ละมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจำนวนรายการอ้างอิงต่อชื่อเรื่อง รายการอ้างอิงภาษาไทยต่อชื่อเรื่อง รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศต่อชื่อเรื่อง รายการอ้างอิงประเภทหนังสือต่อชื่อเรื่อง รายการอ้างอิงประเภทวารสารต่อชื่อเรื่องมากกว่าวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยอื่น ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เปิดสอนในสาขาวิชานิติศาสตร์ต่อเนื่องมาเป็นเวลานานกว่าทุกสถาบัน นอกจากนี้ สุเพ็ญ ทาเกิด และคณะ (2543) วิจัยพบว่าในปีงบประมาณ 2538 – 2540 ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสือมากที่สุดในบรรดาห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้งสามปีต่อเนื่องกัน ทำให้มีการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อสนับสนุนหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องสามารถสนองตอบความต้องการค้นคว้าประกอบการทำวิทยานิพนธ์ได้มาก ส่วนวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ 408 รายการ ซึ่งมากกว่าจำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ในวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตร่วมกัน และมีจำนวนรายการอ้างอิงประเภทฐานข้อมูลออนไลน์ต่อชื่อเรื่องมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากห้องสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์มานานกว่าห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ดังที่สุเพ็ญ ทาเกิด (2543) วิจัยพบว่าในปีงบประมาณ 2538 ห้องสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเพียงแห่งเดียวที่จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนในปีงบประมาณ 2539-2540 ห้องสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากที่สุดในบรรดาห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทำให้ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีทรัพยากรสารสนเทศประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งรวมถึงฐานข้อมูลออนไลน์ที่สามารถสนองตอบความต้องการค้นคว้าทำวิทยานิพนธ์ได้มาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะที่น่าจะนำไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1. ศูนย์สนเทศและหอสมุดควรพัฒนากลยุทธ์ในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์เพื่อให้ศูนย์สนเทศและหอสมุดได้รับทรัพยากรสารสนเทศใหม่ ๆ มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์ที่สมบูรณ์ สามารถตอบสนองความต้องการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาระดับบัณฑิตยศึกษาได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดหาหนังสือ และวิทยานิพนธ์ภาษาไทย ผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่าหนังสือ และวิทยานิพนธ์ภาษาไทยที่มีการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดเพียงร้อยละ 53.92 และ 21.81 ตามลำดับ หนังสือภาษาไทยช่วงอายุ 7-9 ปี มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด ร้อยละ 65.96 แต่ช่วงอายุ 4-6 และ 1-3 ลดลงคือมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดเพียงร้อยละ 52.50 และ 50.00 ตามลำดับ ส่วนวิทยานิพนธ์ช่วงอายุ 7-9 ปี มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด ร้อยละ 23.95 แต่ช่วงอายุ 4-6 และ 1-3 ลดลงคือมีในศูนย์สนเทศและหอสมุดเพียงร้อยละ 17.52 และ 10.99 ตามลำดับ ทรัพยากรสารสนเทศที่ควรมีในศูนย์สนเทศและหอสมุด ได้แก่

1.1 หนังสือภาษาไทยช่วงอายุ 1-3 ปี ซึ่งเป็นหนังสือที่จัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ.2543-2545 รายชื่อหนังสือที่ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดปรากฏในภาคผนวก

1.2 วิทยานิพนธ์ภาษาไทยช่วงอายุ 1-3 และ 4-6 ปี ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ระหว่าง พ.ศ.2540-2545 สามารถติดต่อขอรายชื่อวิทยานิพนธ์แต่ละปีการศึกษาได้จากบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยต่างๆ

1.3 สิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาไทยซึ่งได้แก่เอกสารการประชุม สัมมนาทางวิชาการ ซึ่งมีการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ 383 รายการ ส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.81 อยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 9 ปี และในศูนย์สนเทศและหอสมุดเพียง 32 รายการ เท่านั้น

1.4 ทรัพยากรสารสนเทศภาษาไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายสังคม กฎหมายทหาร ภาษีอากร การค้าและอุตสาหกรรม และกฎหมายรัฐธรรมนูญ ทั้งสามเนื้อหาที่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุดไม่ถึงร้อยละ 50 ของรายการอ้างถึงแต่ละเนื้อหา ทรัพยากรสารสนเทศที่มีเกี่ยวกับกฎหมายสังคมมีน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 39.82 ส่วนกฎหมายทหาร ภาษีอากร การค้า และอุตสาหกรรม และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีร้อยละ 42.89 และ 48.07 ตามลำดับ

2. บรรณารักษ์ที่ทำหน้าที่จัดหาทรัพยากรสารสนเทศควรดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้มากขึ้นนอกเหนือจากที่ปฏิบัติอยู่แล้ว

2.1 ติดตามข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชานิติศาสตร์ในเว็บไซต์ขององค์กรหรือหน่วยงานทางกฎหมาย เช่น รัฐสภา คณะรัฐมนตรี เครือข่ายนิติบัญญัติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด กรมบังคับคดี สถาบันพระปกเกล้า เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ต่อการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่ผลิตโดยองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ซึ่งบางครั้งไม่มีวางจำหน่ายตามร้านหนังสือทั่วไป

2.2 ประสานงานกับคณะนิติศาสตร์เพื่อติดต่อขอหรือขอทำสำเนาเอกสารประกอบการประชุม สัมมนาทางวิชาการจากผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเพื่อให้มีบริการในศูนย์สนเทศและหอสมุด

2.3 ติดต่อขอรายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ที่เสร็จสมบูรณ์ในแต่ละปีการศึกษาหรือรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์อย่างต่อเนื่องทุกต้นปีการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการจัดหาวิทยานิพนธ์

3. ศูนย์สนเทศและหอสมุดควรศึกษาการใช้สถิติศนวัสดุและประชาสัมพันธ์เพื่อให้มีการใช้สถิติศนวัสดุทางวิชาการเพิ่มขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันมีการผลิตสถิติศนวัสดุทางวิชาการมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งซีดีรอม ในศูนย์สนเทศและหอสมุดมีสถิติศนวัสดุสาขาวิชานิติศาสตร์ 190 ชื่อเรื่อง มีซีดีรอมและงานวิดิทัศน์ที่ให้เนื้อหาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ กฎหมายและพระราชบัญญัติ คำพิพากษาฎีกา 14 ชื่อเรื่อง แต่ยังมีการใช้น้อยมาก

4. ผู้ทำวิทยานิพนธ์ควรศึกษาการลงรายการบรรณานุกรมทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์และลงรายการให้ครบถ้วนเพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงสารสนเทศสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าต่อ

บรรณานุกรม

กฤษมันต์ วัฒนางรงค์. (ธ.ค.2538). “หลักสูตรบัณฑิตศึกษาการพัฒนาเชิงรุก”

วิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 5 (6) : 46 – 58.

การศึกษากับการวิจัยเพื่ออนาคตของประเทศไทย. (2538). เอกสารสืบเนื่องจากการ

ประชุมวิชาการเรื่อง “การศึกษากับการวิจัยเพื่ออนาคตของประเทศไทย” 17-18

พฤศจิกายน 2538 ณ โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า. กรุงเทพฯ : จัดโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (ก.พ. 2540). “การพัฒนาบัณฑิตศึกษาสู่แนวหน้าการพัฒนาประเทศ” นกบริหาร 90. 7 (75) : 72-75.

คู่มือการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา. (2545). กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชรินทร์ สันประเสริฐ, จำเียร วัฒนแสงประเสริฐ และ เจียมจิต สุวรรณน้อย. (2534). ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนในคณะนิติศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.

(วิจัย) กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย.

ธานินทร์ กรัยวิเชียร. (2518). คำแนะนำนักศึกษากฎหมาย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

“บัณฑิตศึกษากับการวิจัยและพัฒนาตัวชี้วัดอนาคตของชาติ” (29 มกราคม 2544). กรุงเทพฯ ธุรกิจ. 9.

ปานะรี คชโคตร วิทยานิพนธ์. (2539). พฤติกรรมการอ้างถึงในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนายทหารนักเรียนโรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวา พันธุ์เมฆา. (2544). ดิชี 21: การแบ่งหมู่หนังสือและแผนภูมิการแบ่งหมู่ระบบทศนิยมของดิชีจากต้นฉบับพิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (มกราคม-มีนาคม 2545). “กระบวนทัศน์ใหม่ในการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา” รามคำแหง. 19 (1) : 11 – 23.

- เรณู กาญจนะโกคิน. (2534). การวิเคราะห์การอ้างอิงในเอกสารประกอบการเรียน
สาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและความสัมพันธ์
ทรัพยากรห้องสมุดของสำนักหอสมุดกลาง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฤทธิชัย เตชะมัทธนันท์, วุฒิพงษ์ ทองก้อน และ สุวรรณ มงคลรุ่งเรือง. (กรกฎาคม – ธันวาคม
2544). “การศึกษาความต้องการและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในการเขียนเชิงวิชา
การของอาจารย์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” มจก.วิชาการ 5 (9) : 9-
18.
- สมนึก นนธิจันทร์. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542.
สุรินทร์ : ศิริรัตน์ออฟเซตการพิมพ์.
- สิทธิรัฐ แสงแจ่ม. (ตุลาคม – ธันวาคม 2545). “ทัศนคติของอาจารย์ต่อการอ้างอิงสารสนเทศ
อิเล็กทรอนิกส์บน เว็ลด์ ไวด์เว็บ ในการทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ของนักศึกษา
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง” ห้องสมุด. 46 (4) : 56 – 65.
- สุกานดา ดีโพธิ์กลาง. (2546). สภาพการรับและการใช้วารสารของศูนย์สนเทศและ
หอสมุดมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต.
- สุจิตรา มาลารักษ์. (2537). วิทยานิพนธ์. การอ้างอิงและพฤติกรรมการอ้างอิงที่ปรากฏ
ในงานวิจัยสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรอักษร
ศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุนิดา บุญญานนท์. (2534). วิทยานิพนธ์. การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์วิชา
นิติศาสตร์. วิทยานิพนธ์หลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา
บรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2536). สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเพ็ญ ทาเกิด และคณะ. (2543). เกณฑ์การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อทรัพยากรสาร
สนเทศของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา. พิษณุโลก : คณะทำงานฝ่ายพัฒนา
ทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา.
- อุทัย ทุติยโพธิ์ และคนอื่นๆ. (2541). การพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 5.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- หลักสูตรปริญญาโท โปรแกรมการศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2544. (2544).
[ออนไลน์]. <http://www.ru.ac.th>. (24 สิงหาคม 2546)

Blagden, John and Harrington, John. (1994). **How good is your library.** London : Aslib.

Crawford, John. (1996). **Evaluation of library and information services.** London : Aslib.

Glynn, Dixie Lee. (1996). **A citation analysis of master's and education specialist thesis and research papers by graduates of the library science and information services department at Central Missouri State University**

[Online]. MAI34/03 : 53. Abstract from DAO. (June 6, 2003)

Gooden, Angela M. (2001). **Citation analysis of chemistry doctoral dissertations : An Ohio State University Case Study.** [Online]. Available : <http://www.istl.org/istl/01-Fall/refereed.html>. (June 5, 2003)

Holmes, Alison and Oppenheim, Charles. (2001). **Use of citation analysis to predict The outcome of the 2001 research assessment exercise for Unit of Assessment (UoA) 61: Library and information management.** [Online].

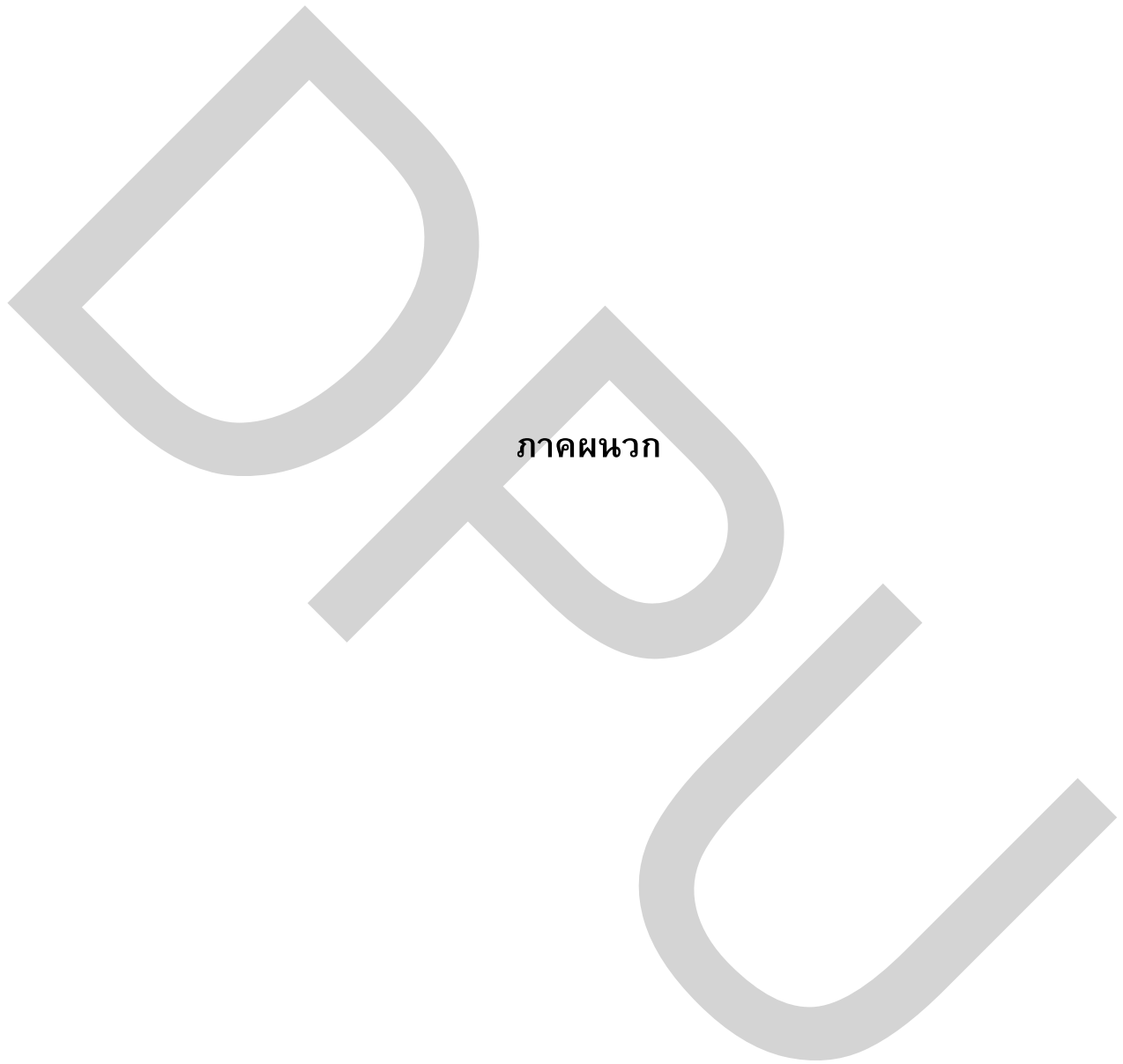
Available : <http://informationr.net/ir/6-2/paper103.html>. (October 22, 2003)

Johnson, Bill. (1996). **Citation analysis of the Texas Tech University's Statistic Faculty: a study Applied to collection development at the University.**

[Online]. Available : <http://libres.curtin.edu.au/libre6n3/johnson.htm>. (May 27, 2003)

Journals ranked by impact : law. (2003). [Online]. Available :

http://www.in-cites.com/research/2002/april_15_2002-2.htm. (October 24, 2003)

ภาคผนวก ก แบบสรุปข้อมูล

[illegible]

ภาคผนวก ข รายชื่อวิทยานิพนธ์
รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
1	ธีรภูมิ วิสุตกุล	บทบาทของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในการควบคุมการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง
2	สฤณีพร พรพาณิชย์พันธุ์	สิทธิของปัจเจกบุคคลในการฟ้องคดีโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ
3	ประชา ประสพดี	สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของฝ่ายนิติบัญญัติ
4	เฉลิมพล ผาสุข	ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างของศาลรัฐธรรมนูญ
5	ชาตรี พลายงาม	คณะกรรมการการเลือกตั้งศึกษากรณีขอบเขตอำนาจในการไม่ประกาศรับรองรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา
6	สุภวรรณ ชื่นไพบูลย์	ปัญหาสิทธิของสตรีที่สมรสซ้อนโดยสุจริตมาตรการป้องกันและเยียวยาทางด้านกฎหมายและสิทธิมนุษยชน
7	จิตราดา ธนะโสภณ	ภาษีสรรพสามิต : วิเคราะห์แนวคิดและหลักการการการจัดเก็บในประเทศไทย
8	ทศพล ครุฑไชยันต์	กฎหมายเกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทนศึกษาเปรียบเทียบกับบางประเทศในเอเชีย
9	วีรฉัตร กิจสวัสดิ์	การประกันสังคมสำหรับเกษตรกรในประเทศไทย
10	รัฐเชษฐ์ สุขสมัย	ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขังตามพระราชบัญญัติเรือนจำหาหารพุทธศักราช 2479
11	พิทยา เขียวดอกน้อย.	การคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน
12	ณัฐภูมิ ชยวัฑฒ	ความผิดอาญาฐานไม่นำส่งเงินสมทบ
13	สุภาพร รัตมีรัตยาธรรม	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษากรณีมาตรการในการดำเนินการเกี่ยวกับเงินสด
14	เพ็ญจันทร์ แจ่มมาก	การกระทำโดยบันดาลโทษกับความผิดทางอาญาศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายอาญาของประเทศอังกฤษ เยอรมัน และไทย
15	ชัยรัช บุญยถาวรพันธ์.	การคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในกระบวนการจับ ควบคุม ชัง และปล่อยชั่วคราว
16	พรศักดิ์ พลสมบัตินันท์	อำนาจดำเนินคดีอาญาโดยรัฐและผู้เสียหาย
17	กฤษณะ กรุดกรานต์	การป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายศึกษาในกรณีการป้องกันในเคหสถาน
18	เกริก กริธาพล	กฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาไม่เป็นธรรมกับสัญญาธนาคารพาณิชย์ ศึกษาเฉพาะกรณีสัญญาเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย
19	อนันต์ศักดิ์ อบแสงทอง	อำนาจดำเนินคดีละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
20	อมรรรณ พันธุ์หว่า	การคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยเปรียบเทียบกับทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่น
21	อวยพร สุวรรณสุนทร	การใช้บังคับกฎหมายการแข่งขันทางการค้ากับการใช้กฎหมายสิทธิบัตร
22	ทิพย์รัตน์ วงศ์รัตน์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกู้ยืมและการค้ำประกันการกู้ยืมของรัฐบาลภายหลังจากการแปรรูป
23	จรีวรรณ แวเพ็ชร	มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินและคุ้มครองผู้ฝากเงิน ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายว่าด้วยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินและกฎหมายว่าด้วยสถาบันประกันเงินฝาก
24	ฉนนาท ภูกระธน์	ปัญหาทางกฎหมายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินภายใต้พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2485
25	ชนะพล มหาวงษ์.	มาตรการทางกฎหมายกับปัญหาการนำรถเข้าสู่ระบบการประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535
26	ธีรศักดิ์ แก้ววงศ์วัฒนา	ปัญหาการรับฟังข้อเท็จจริงของศาลฎีกาในการพิจารณาคดีแรงงาน
27	เนตินาฏ คงทอง	วิธีการชั่วคราวในคดีแพ่ง : ศึกษากรณีความเป็นไปได้ในการนำวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องไปใช้ในคดีแพ่ง
28	ธนพงษ์ กุลนพฤกษ์.	อนุญาโตตุลาการในศาล
29	นิตา ดีสุดจิต	แนวทางการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม
30	เรืองศักดิ์ ศักดิ์แสง	องค์การบริหารส่วนตำบลกับการกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากรป่าไม้

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
1	รุ่งนภา ฉันทวัตวงศ์	ข้อสัญญาเกี่ยวกับเบี้ยปรับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535
2	ยงยุทธ ชื่นชีพ	ความรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของคณวิมลจริตกับแนวคิดเรื่องความรับผิดชอบเพื่อการกระทำของบุคคลอื่น
3	วันพี ขาวสะอาด	หลักกฎหมายเกี่ยวกับข้อตกลงโอนหนี้(หน้าที่ความรับผิดชอบ)ของลูกหนี้
4	กันยสินี ชาลาประศาสน์	ปัญหาการยอมรับสิทธิในการถือครองที่ดินของเอกชนต่างด้าวในประเทศไทย
5	อุทัย วงศ์วรพฤกษ์	ค่าสินไหมทดแทน: ศึกษากรณีเสียความสามารถประกอบการงาน

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
6	มาลัย ธรรมโชติง	การดำเนินกระบวนการวิธีพิจารณาคดีแพ่งโดยไม่สุจริต
7	กาญจนา ปัญจกิจไพบูลย์	ศาลกับการมีส่วนร่วมในการค้นหาข้อเท็จจริงในคดีแพ่ง
8	กฤติกา กิตติยานันท์	สถานทางกฎหมายของลายมือชื่อในนิติกรรมสัญญา
9	สุขุม ทองศิริ	การเปรียบเทียบคดี : ศึกษาเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์ในการกำหนดความผิดที่อาจเปรียบเทียบคดีได้ตามกฎหมายไทย
10	สกล นิศาสตร์ตัน	กฎหมายอาญาและการลงโทษที่เหมาะสม : แนวความคิดทางด้านปรัชญาและความยุติธรรมทางสังคม
11	สันต์ โชคพงษ์อุดมชัย	ทิศทางการพัฒนาพรรคการเมืองตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายพรรคการเมืองฉบับปัจจุบัน
12	จุฑามาส แก้วจุลกาญจน์	แนวความคิดและการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
13	สรารัฐ ปิติเตชะ	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540
14	สุเจตน์ สถาพรนานนท์	การควบคุมการออกกฎหมายขององค์กรฝ่ายปกครองในประเทศไทย
15	วัชรภรณ์ รัตนโกเศศ-จันทร์เจริญ	ความเสมอภาคระหว่างชายและหญิงในเรื่องสิทธิส่วนบุคคลของหญิงมีสามีที่นอกเหนือจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
16	ชุตินา เหลืองอุทัยศิลป์	อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ: ศึกษากรณีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดความขัดแย้งระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
17	วรรณที รุ่งเรืองสภาคูล	สถานะบุคคลตามกฎหมายไทยของคนเชื้อชาติไทยจากเกาะกง
18	รุจิเรข ชุ่มเกษรกุลกิจ	อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 87 ว่าด้วยเรื่องเสรีภาพในการรวมตัวเป็นสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการจัดตั้ง ค.ศ.1948
19	โชติรส เพศประเสริฐ	สนธิสัญญาส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างไทย-จีน: วิเคราะห์ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ
20	ธนัชมน เทชผาดิพงศ์	การคุ้มครองลิขสิทธิ์ภายใต้สนธิสัญญาลิขสิทธิ์ของ WIPO
21	ธิดา แจ่มอุลิตรัตน์	แผนโครงการปรับดุลยภาพทางเศรษฐกิจและเงื่อนไขของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ : มุมมองทางกฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
22	สุทธศักดิ์ ดือระ	การแบ่งปันผลประโยชน์ตามอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ : วิเคราะห์แนวปฏิบัติของประเทศไทย
23	มานะ วิวัตพงษ์	บทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงกับการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ: มุมมองทางกฎหมาย
24	ดิษยา ดัชชานนท์	อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 182 ว่าด้วยการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็กกับการปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศไทย

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
25	ฤษราณ์ ไทยวัฒน์	อุปสรรคด้านมาตรฐานภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า : บทวิเคราะห์ในเชิงกฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
26	ปานหทัย ธรรมโชติ	กฎเกณฑ์ของ WTO กับการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ
27	ขวัญเรือน เพบขุนทด	ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้ากับประเทศไทย
28	ไพศาล ลัมสติดิย์	ปัญหากฎหมายที่เกิดจากการใช้เงินอิเล็กทรอนิกส์ของบุคคลภายนอกโดยปราศจากอำนาจ : กรณีบัตรหาย บัตรถูกลัก
29	วัฒนวรรณ ไชยะกุล	ปัญหากฎหมายไทยว่าด้วยความรับผิดเพื่อความเสียหายอันเนื่องมาจากการขนส่งทางทะเลซึ่งสารอันตรายและเป็นพิษ
30	ปราณี ตั้งเสรี	ปัญหาการเลิกสัญญา: ศึกษากรณีการเลิกสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์
31	ธนัสถ์ สุวัฒน์มหาตม์	ปัญหาการระดมความเสี่ยงภัยภายหลังเลิกสัญญาซื้อขาย
32	รัฐไกร ลิ้มศิริตระกูล	มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการกำหนดราคาขายปลีก
33	จิรภัทร์ การประเสริฐกิจ	กระบวนการระบอบหนี้ก่อนล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของไทย
34	สุกัญญา เทพหัสดิน ณ อยุธยา	มาตรการควบคุมการเข้าซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการ : กรณีศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย
35	สร้อยสวรรค์ ปัญจพงษ์	หลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจของหน่วยงานออกไปรับรองเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์
36	ธรรมรัตน์ วงศาโรจน์	การศึกษาเปรียบเทียบ : มาตรการทางกฎหมายควบคุมการใช้อำนาจมิชอบของผู้มีอำนาจเหนือตลาด ประเทศเยอรมัน ประเทศกลุ่มประชาคมยุโรปและประเทศไทย
37	รติณัฐ ก้าวหน้าชัยมงคล	ปัญหากฎหมายในการให้ความคุ้มครองแก่เครื่องหมายการค้าในรูปร่างรูปทรงของวัตถุ
38	วรวรรณ วงศ์ปัญญา	ปัญหาเกี่ยวกับเหตุในการเลิกบริษัทโดยอาศัยคำสั่งศาล
39	พัทธพร สุวรรณอาพรชัย	ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร : กรณีประโยชน์อันเนื่องมาจากการจ้างแรงงาน
40	ฤทัย พูลสวัสดิ์	ภาษีมรดก
41	เจษฎา เจนอุดมทรัพย์	ระบอบกฎหมายเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ได้ทะเล

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
1	กษมา มาลาวรรณ	ความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน
2	กอบกุล จันทวโร.	มาตรการทางกฎหมายในการปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเลของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ.2490 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534
3	เกรียงศักดิ์ ผ่องโสภณ.	ปัญหากฎหมายในการควบคุมและผลักดันแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือผิดกฎหมายกับการประกอบธุรกิจ : ศึกษากรณีการทำธุรกิจในจังหวัดติดกับชายแดน
4	โกศล พลเสน	ปัญหาและสภาพบังคับทางกฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
5	ขวัญชัย ไทยาภิรมย์.	การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสัญญา : ศึกษากรณีการใช้บังคับกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคและประกาศของคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา
6	ขวัญชัย ลิ้มประเสริฐกุล.	ผลกระทบต่อกฎหมายฟอกเงินของไทย : ศึกษากรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ
7	เคียรรัตน์ กิ่งสกุล.	มาตรการในการบังคับใช้กฎหมายหอพัก
8	จรงค์ พงสสงคราม.	อุปสรรคในทางกฎหมายที่ทำให้นักลงทุนต่างด้าวไม่มั่นใจในการมาลงทุนในประเทศไทย : ศึกษากรณีการโอนกิจการของผู้ลงทุนมาเป็นของรัฐ
9	ชกาจ วรณไพบูลย์.	การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาธิปไตยในฐานะขั้นตอนการออกคำสั่งทางปกครอง
10	ชวลิต ชูขจร.	ผลทางกฎหมายต่อการประมงไทยในทะเลหลวง : ศึกษาเฉพาะกรณีการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมให้เรือประมงในทะเลหลวงปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรประมง
11	ณรงค์ฤทธิ์ เพชรฤทธิ์.	ความรับผิดชอบละเมิดต่อผู้ป่วยของโรงพยาบาลเอกชนจากการกระทำของแพทย์คู่สัญญาอิสระ
12	ณัชชา เพชรอินทร์	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2543
13	ณัฐนิกา แจ่มจันทร์	ปัญหาการบังคับใช้ตามกฎหมายไทยของสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตที่ระบุให้ใช้ UCP 500
14	ไตรภพ วงศ์ไตรรัตน์.	กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิในข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
15	ธนศักดิ์ วรรณสุข.	การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิกและประชาชน
16	ธนศ สอนสิทธิ์.	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการนับตราสารทุนประเภทใหม่ ๆ เข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 ตามพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2505
17	ธรรมภณ จิรธรรมประดับ.	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับฐานะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและการออกจากตำแหน่ง
18	นพพร เทียงอักษร.	ปัญหากฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการสร้างราคาหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 : ศึกษากรณีข้อยกเว้นการสร้างราคา
19	เนตรนารี สิริยากรนุรักษ์.	ปัญหาการฟ้องคดีแพ่งรวมกับคดีอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534
20	บัญชา สอกจะบก.	ปัญหาของการประกอบธุรกิจการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษา
21	บัญญัติ เลิศมณีรัตน์.	อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในการไต่สวนและวินิจฉัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการอันมีผลความผิดทางวินัย
22	บุญลือ กงแจ.	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการสมยอมเสนอราคาในการจ้างก่อสร้างอาคารในหน่วยงานของรัฐ
23	บุญเลิศ สุขจิตต์	ความรับผิดในหนี้ของผู้ใช้กิจการผูกขาด: ศึกษากรณีกิจการสาธารณูปโภค
24	ประนูนไชย วิลาศรี	มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองลูกค้านาคาพาณิชย์โดยผู้ตรวจการธุรกรรมธนาคารพาณิชย์
25	ประพจน์ โพธิภักดิ์.	ปัญหากฎหมายและมาตรการควบคุมกรรมการที่บริหารหลายบริษัทซึ่งมีพฤติกรรมขัดแย้งกับผลประโยชน์ของบริษัท : ศึกษากรณีบริษัทจำกัด
26	ปิยมาศ รัตนะบดี.	ปัญหาทางกฎหมายในเรื่องการใช้แรงงานหญิงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541
27	ผาติชนม์ สุวรรณมนตรี.	การคุ้มครองแรงงานไทยในต่างประเทศ: ศึกษากรณีแรงงานไทยในไต้หวัน
28	พวงทอง ชนะจิตต์.	ปัญหาทางกฎหมายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา : ศึกษาเฉพาะกรณีเงินได้ของแพทย์
29	พัฒนธ น้อยฉายา.	ปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า .ศ.2534 (แก้ไขฉบับที่ 2 พ.ศ.2543) เกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายการค้าเป็นคำบรรยาย
30	พิชยา มณีนาวา.	ปัญหาและมาตรการทางกฎหมายในการดำเนินคดีโมเสเร่
31	พิชิต แดงงาม.	มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้เช่าซื้อในฐานะผู้บริโภค

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
32	พิรยุทธ พลอยแหวน.	ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการพัฒนากองทุนตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530
33	ไพโรจน์ โพธิ์ไสย.	ที่มาและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.2542
34	ไพศาล เสรีตานนท์.	ปัญหากฎหมายและอุปสรรคในการรวมกลุ่มเศรษฐกิจระดับภูมิภาค : กรณีศึกษาอาเซียน
35	มงคล อิ่มเจริญ.	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียของกรุงเทพมหานคร
36	มณฑล เจียมปัญญารัช.	ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลกระทบต่อกฎหมายศุลกากร
37	มัญญ จันทรแก้ว	กระบวนการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร
38	มลิ ใจมั่ง.	ปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล
39	ยุทธพงษ์ พุ่มเชื้อ.	ปัญหาทางกฎหมายในการแบ่งขายอสังหาริมทรัพย์โดยเจ้าพนักงานบังคับคดีกรณีติดจำนอง
40	รอรรัตน์ วิโรจน์เพชร.	การจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย
41	รุ่งรัตนา เขียวดารา.	กฎหมายเกี่ยวกับการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ขาดแคลนน้ำในประเทศไทย
42	วรวัฒน์ สายบัว.	มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลสถาบันการเงินโดยธนาคารแห่งประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการธนาคารพาณิชย์
43	วรวิทย์ กังคศิเทียม.	ปัญหาการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการตามสัญญาทางปกครอง
44	วัลภา สัตยานุชิต.	พันธกรณีของประเทศไทยต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยอนุสัญญาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการห้ามใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด
45	วิชัย ณรงค์.	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ
46	วิเชียร เกียรติประทุม.	ปัญหาการบังคับใช้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2534
47	วิฑูร ศุภาวรสถิตย์.	สิทธิของผู้เสียหายในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายใน
48	วิริยะ เกิดผล.	การควบคุมธุรกิจนาเที่ยว
49	วิวัฒน์ ตรีธรรมกุล.	สภาพบังคับตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญว่าด้วยการจัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดตั้งกรมสอบสวนพิเศษ

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
50	วีระ แหม่นสำรวจการ.	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง : ศึกษากรณีโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
51	วีระศักดิ์ กิตติภาณุกุล.	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายต่อการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) ในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
52	เวทย์ พัฒนชัยวงศ์คุณ.	การพัฒนาระบบการสืบพยานในศาล : การเสนอบันทึกคำพยานล่วงหน้าต่อศาลในคดีแพ่ง
53	ศรัณย์ งามอัครไพบูลย์.	การระงับข้อพิพาทขององค์การการค้าโลก : ศึกษากรณีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการชดเชยความเสียหายและมาตรการตอบโต้
54	ศิริชัย ศิริกุล	ปัญหาในการดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งตกเป็นจำเลยในคดีล้มละลาย
55	ศิวเชาว์ เอี่ยมวิบูลย์.	ปัญหาการควบคุมผู้สอบบัญชี: ศึกษากรณีผู้สอบบัญชีรับจ้างลงรายมือชื่อโดยไม่ปฏิบัติจริง
56	สบโชค ณ ศรีโต.	ปัญหาในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับงานที่เกี่ยวข้องเนื่องกับผิวการจราจรของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร
57	สมศักดิ์ พณิชยกุล.	ผลกระทบต่อกฎหมายเครื่องหมายการค้าของไทยในกรณีเข้าเป็นภาคีสมาชิกข้อตกลงมาดริดหรือพิธีสารมาดริด
58	สรสรเสริญ อัจจุตมานัส.	ปัญหาการบุกรุกทำลายป่ากับการแก้ไขโดยวิธีการปฏิรูปที่ดิน
59	สิทธิการณ วันสุข	สหการในการจัดทำบริการสาธารณะท้องถิ่นของไทย
60	สิริวรรณ สุจริต.	การระงับข้อพิพาททางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายใต้องค์การการค้าโลก
61	สุทธิศักดิ์ ประศาสน์ครูการ.	ปัญหาในทางกฎหมายเกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์:ศึกษางานดนตรีกรรมตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 เปรียบเทียบกับงานลิขสิทธิ์ตามกฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกาและเยอรมัน
62	สุรพล ทิพย์เสนา.	การประกวดราคาในหน่วยงานของรัฐ :ศึกษากรณีเฉพาะนิติสัมพันธ์ในกฎหมายปกครองกับสัญญาทางแพ่ง
63	สุริเยศ ทรงมีชัย.	ความคุ้มกันทางทูตในความผิดทางอาญาตามอนุสัญญากรุงเวียนนา ค.ศ.1961
64	ไสว เหว่าไว.	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา
65	เอกศักดิ์ อิทธิสิริฐ.	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์สาธารณะ : ศึกษากรณีรัฐวิสาหกิจการประปาส่วนภูมิภาค

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
1	กาญจนา โนนทวงศ์	ปัญหาวิธีพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
2	กาญจนา แสงอินทร์	ปัญหากฎหมายของการชดเชยความเสียหายตามมาตรา 28 ของ
3	เก่งกาจ ถักตุล	กฏหมายในการกำกับดูแลกิจการพลังงานไฟฟ้ากับ
4	แก้วตา พันธุ์ไธ	มาตรฐานระหว่างประเทศ
5	จงจิตต์ สุขภารังษี	มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์จำเป็น
6	จริยาพร ด่านศิริ	ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด กรณีศึกษาความร่วมมืออนุภูมิภาค
7	จรีรัตน์ สร้อยเสริมทรัพย์	ระหว่างประเทศลาว ประเทศพม่า
8	จักราวดี อนุโยธา	และประเทศไทย
9	จิตติมา วัฒนวิบูล	การบังคับงานของสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติ
10	ชฎศรัณย์ ทรฤทธิ์	การเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม
11	ดวงกมล เจริญรุข	การนำกฎหมายตัวแทนมาใช้บังคับในความสัมพันธ์ระหว่างบริษัท
12	จักราวดี อนุโยธา	กรรมการบริษัทและบุคคลภายนอก
13	จิตติมา วัฒนวิบูล	มาตรการทางกฎหมายในการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืนในประเทศไทย
14	ชฎศรัณย์ ทรฤทธิ์	แนวทางในการกำหนดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการอนุมัติ
15	ดวงกมล เจริญรุข	งบประมาณแผ่นดิน
16	จักราวดี อนุโยธา	สิทธิของผู้ทรงในกรณีตัวเงินหาย
17	จิตติมา วัฒนวิบูล	มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการค้าอวัยวะ
18	ชฎศรัณย์ ทรฤทธิ์	มนุษย์เพื่อการปลูกถ่าย
19	ดวงกมล เจริญรุข	สภาพบังคับของจารีตประเพณีทางรัฐธรรมนูญ: ศึกษากรณี
20	จักราวดี อนุโยธา	ประเทศอังกฤษและประเทศไทย
21	จิตติมา วัฒนวิบูล	ปัญหาอำนาจศาลในการกำหนดวิธีพิจารณาของตนเอง :
22	ชฎศรัณย์ ทรฤทธิ์	กรณีศึกษาศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง
23	ดวงกมล เจริญรุข	อำนาจของอนุญาโตตุลาการในการวินิจฉัยอำนาจของตนเอง
24	จักราวดี อนุโยธา	การเก็บภาษีบริษัทต่างประเทศจากการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์:
25	จิตติมา วัฒนวิบูล	กรณีภาษีเงินได้จากการขายสินค้าที่มีรูปร่าง
26	ชฎศรัณย์ ทรฤทธิ์	การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการ : รัฐสมัยสมเด็จพระ
27	ดวงกมล เจริญรุข	บรมไตรโลกนาถถึงก่อนปฏิรูประบบกฎหมายและ...
28	จักราวดี อนุโยธา	ประเด็นปัญหาทางกฎหมายของมาตรการปกป้องชั่วคราวในความ
29	จิตติมา วัฒนวิบูล	ตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
30	ชฎศรัณย์ ทรฤทธิ์	การกระทำโดยบันดาลโทสะที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกับการกระทำโดย
31	ดวงกมล เจริญรุข	ป้องกันและการกระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อน
32	จักราวดี อนุโยธา	เอสโครว์ : รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
19	มานพิกา มุลพรม	คำวินิจฉัยขององค์กรรับข้อพิพาทภายใต้ต้องการการค้าโลกในเรื่องการใช้มาตรา 304-306 ของกฎหมายการค้าของสหรัฐอเมริกา
20	มิ่งขวัญ พงษ์สถิต	ผลกระทบทางกฎหมายในการนำ ISP 98 มาใช้ในประเทศไทย
21	ปรานี สิทธิสรวง	การกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิบัตร
22	วรรณพฤกษ์ รังสิโสภณ	ปัญหาและผลกระทบทางกฎหมายเศรษฐกิจในการคำนวณส่วน
23	ศศิอนงค์ จงกลนี	เหลือมการทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6...
24	ศิริพร จารุพิสิฐไพบูลย์	การพักบังคับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ
25	ศิริลักษณ์ อรุณประดิษฐ์กุล	ความรับผิดชอบทางอาญาในการแพร่เชื้อโรคที่เป็นโรคติดต่ออย่าง
26	ศิลาวรรณ พนม	ร้ายแรง
27	ษมาภรณ์ กิตติจรัส	ปัญหาทางกฎหมายตามพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการ
28	สุชาดา ทรงเวชเกษม	แปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ.2540
29	สุทิสรา สุขโชติ	อำนาจในการสอบสวนคดีอาชญากรรมของเจ้าพนักงานตามกฎหมาย
30	สุพัตรา แผนวิชิต	ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
31	หทัยรัตน์ ถาวรพาณิชย์กิจ	การคุ้มครองแรงงานต่างด้าวตามกฎหมายในประเทศไทย
32	อภิญญา เกษตรเอี่ยม	กรณีศึกษามาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศและกฎหมายไทย
33	อรุณทัย เต็มธนานันท์	ปัญหาข้อกฎหมายในการดำเนินคดีบังคับจำนองตามประมวล
34	กฤษณ์ เจริญธุรกิจ	กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง: ...
35	กิตติ โอสธเจริญผล	การขัดกันแห่งกฎหมายว่าด้วยพินัยกรรม
36	เกษมพงษ์ โบตระกูล	ธุรกิจแชร์ลูกโซ่ ศึกษากรณีพัฒนาการบังคับใช้พระราชกำหนดการ
37	คณาธิป ทองรวีวงศ์	กู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527
38	คมสัน สันต์ธีรพร	สิทธิของเจ้าหนี้มีประกันในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้
39	จามร โสมานันท์	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับกิจการของโรงแรม
		บทบาทของศาลในการพิจารณาก่อนฟื้นฟูกิจการ
		กฎหมายกับสุขภาพจิต : ศึกษาเฉพาะการฆ่าตัวตายเพราะป่วยทาง
		จิต
		เขตอำนาจรัฐสากลเหนืออาชญากรรมระหว่างประเทศ
		กระบวนการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและ
		ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542
		องค์การการค้าโลกกับมาตรการให้ตัดสินลากเพื่อควบคุมสินค้าตัด
		แต่งพันธุกรรม
		อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 138 : ผลกระทบ
		และมาตรการทางกฎหมายและการปฏิบัติของประเทศไทย
		การปรึกษาหารือในกระบวนการนิติบัญญัติและการออกกฎหมายบังคับ

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
40	ฉัตรชัย โชคธีรสวัสดิ์	ผลกระทบของกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียนต่อ กฎหมายไทย ศึกษากรณีสาขาการเงิน
41	ชนาทร จิตติเดโช	การออกคำสั่งและตรวจสอบคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน
42	ชาวนิวทย์ ปราชญาพิพัฒน์	หลัก Precautionary principle ในการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่าง ประเทศ
43	ชายชาญ ชูวงศ์	พระราชอำนาจทางการคลังของพระมหากษัตริย์ก่อนพุทธศักราช 2453
44	จันทวรรณ นิตยธรรมวิศรุต	อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ : ศึกษาเฉพาะกรณีการเผยแพร่ภาพและสื่อ ลามกผ่านทางอินเทอร์เน็ตที่มีคนไทยเป็นผู้เสียหาย
45	ฐานุพร เล็กสุภาพ	การให้ความคุ้มครองการทำงานแก่ครูธุรการการเงินในโรงเรียนเอกชน
46	ณวัฒน์ ศรีปัดดา	ความเป็นไปได้ในการนำหลักการอิมพีชเมนต์ของประเทศสหรัฐอเมริกา มาปรับใช้กับการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง...
47	วสุ สิงห์ฐิติ	การใช้กฎหมายประกันการว่างงานในประเทศไทย : กรณีศึกษา เปรียบเทียบประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
48	พัทธธ ฤทธิกาญจน์	พัฒนาการและที่มาของอำนาจอธิปไตยและผู้ใช้อำนาจอธิปไตยใน ประเทศไทย
49	นฤนาถ อาภาศิริผล	การคุ้มครองสิทธิของบุคคลอันเนื่องมาจากคำสั่งทางปกครองที่ออกโดย องค์การปกครองคณะสงฆ์
50	นันท์สิทธิ์ บุญทนนท์	การโฆษณาเปรียบเทียบ: ศึกษาวิเคราะห์ตามกฎหมายไทย
51	บรรเทิง สุธรรมพร	การนำสืบพิสูจน์ค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิเครื่องหมายการค้า
52	บุญยฤทธิ์ ตั้งสุณาวรรณ	ศูนย์ควบคุม: มาตรการทางเลือกในระบบยุติธรรม
53	ปกป้อง ศรีสนิท	ความรับผิดชอบของผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัดอันเกี่ยวกับการฝ่าฝืน ต่อหน้าที่ซื่อสัตย์สุจริต
54	ปิติพงศ์ อาชามงคล	ขอบเขต ผลและการบังคับใช้สัญญาผู้ถือหุ้น
55	พจน์ คมอนันต์	เหตุอื่นที่ไม่สมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย
56	พิชิต กองใจ	ปัญหาการคุ้มครองสิทธิบุคคลที่สามซึ่งได้รับผลกระทบจากคำสั่งทาง ปกครอง
57	ภัทรวิทย์ คล้ายเคลื่อน	การนำกฎหมายของนายวาณิชย์ Lex mercatoria มาใช้ในการระงับข้อ พิพาทโดยศาลไทย
58	มนุเชษฐ์ ไรจนศิริบุตร	กฎหมายต้นแบบของ UNCITRAL เกี่ยวกับการล้มละลายข้ามชาติ : ศึกษากรณีการยอมรับถึงผลของคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างชาติ
59	มาโรจน์ ขจรไพศาล	มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการทำประโยชน์ในที่ดิน
60	ยุทธนา เรียรสุนทร	ปัญหาทางกฎหมายของการประมวลทรัพย์สินทางอินเทอร์เน็ต

รายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อนักศึกษา	ชื่อวิทยานิพนธ์
61	รวีศักดิ์ จันทรัตน์	คณะกรรมการสวัสดิการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541
62	ฤกษ์ฤทธิ์ เพชรวรกุล	การกำกับดูแลกิจการที่ดี : ศึกษาในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียน
63	วรเทพ เชื้อสุนทรโสภณ	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 : ศึกษาเฉพาะธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
64	วัชรินทร์ ภาณุรัตน์	บทบาทของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีอาญา
65	วิภาตต์ วัฒนาพุทธการ	การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
66	วุฒิพงษ์ เถาว์ฉนะ	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ : ศึกษากรณีกฎหมายป้องกันการทุจริตในการใช้บัตรเครดิตบนอินเทอร์เน็ต
67	ศุภชัย เศวตกิตติกุล	การล่อให้กระทำความผิดอาญา
68	เศรษฐรัช ธรเสนา	เสรีภาพทางวิชาการตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540
69	สุทธิศักดิ์ สิริเจริญสุข	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบของคู่สัญญาอันเนื่องมาจากทรัพย์สินที่เข้าซื้อสูญหาย
70	สุทิน โชติสิงห์	สถานภาพ อำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการผู้มีอำนาจบริหารและกรรมการผู้ไม่มีอำนาจบริหาร
71	อภิรักษ์ ทิมวงศ์	สิทธิของเหยื่ออาชญากรรมในกฎหมายระหว่างประเทศ: ผลกระทบต่อประเทศไทย
72	เอกพจน์ ธีรฉนิษฐ์	ผลกระทบทางกฎหมายของอนุสัญญาการกักเรือ ค.ศ.1999 ต่อกฎหมายไทย
73	ประดิษฐ์ คำจร	อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ : ศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับการบังคับใช้กฎหมาย
74	รัตนา ธรรมรัตน์	อำนาจรัฐในการควบคุมตัวผู้ต้องหา : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น
75	อณัญญา ใจนิวิจิตร	ปัญหากฎหมายในการสืบสวนและแสวงหาพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ : ศึกษากรณีการกระทำความผิดบนอินเทอร์เน็ต
76	ปริศนา สมศักดิ์โยธิน	ความผิดเกี่ยวกับศาสนาตามประมวลกฎหมายอาญา : ศึกษากรณีการกระทำความผิดต่อพระพุทธศาสนา
77	สวณิต สดงคุณห์	ปัญหาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน : ศึกษาในเชิงกฎหมายเปรียบเทียบ
78	วฤณณี มีแก้ว	การใช้ภาษีท้องถิ่นเพื่อการจัดการน้ำเสีย
79	นฤพนธ์ จ้อยทองมูล	การกระทำความผิดทางเพศของบุคคลในครอบครัว
80	วัฒนา บุญเหิน	มาตรการคุ้มครองผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญา
81	ชัยรัตน์ ตักดีโกศล	การฟอกเงิน: ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกฎหมายไทยกับอนุสัญญาต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

รายชื่อหนังสือภาษาไทย ช่วงอายุ 1-3 ปี ที่ไม่มีในศูนย์สนเทศและหอสมุด

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
1		1 ปี การปฏิรูปการศึกษาเอกชน		สนง.คณะกรรมการการศึกษาเอกชน	2543
2		10 ปี สำนักงานประกันสังคม		สนง.ประกันสังคม	2543
3		108 ของคำถาม เล่ม 1	3	นิตยสารสารคดี	2543
4		8 ปี กรมการจัดหางาน		กรมการจัดหางาน	2544
5		98 ปี กรมชลประทาน		กรมชลประทาน	2543
6	พัชรินทร์ ฉัตรวชิระกุล	กฎหมายกับอินเทอร์เน็ต		ด้านสุขภาพการพิมพ์	2544
7		กฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์		NECTEC	2544
8	นัยนา เกิดวิชัย	กฎหมายปกครอง	3	นิติภัย	2543
9	อมร จันทรสมบูรณ์	กฎหมายปกครอง		ม.รามคำแหง	2543
10	ธงชัย จันทน์วิรัช	กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วย หุ้นส่วนบริษัท	5	วิญญูชน	2543
11	วิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	กฎหมายฟื้นฟูกิจการ		วิศิษฐ์สรอรรถ	2543
12	จรัญ ภักดีธนากุล	กฎหมายฟื้นฟูกิจการ บทบาทของศาลในการ ฟื้นฟูกิจการ		สนง.ส่งเสริมงานตุลาการ	2543
13	วิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	กฎหมายฟื้นฟูกิจการ บทบาทของศาลในการ ฟื้นฟูกิจการ		สนง.ตำรวจแห่งชาติ	2543
14	นพนิติ สุริยะ	กฎหมายระหว่างประเทศ เล่ม 1		วิญญูชน	2543
15	ธีระ ศรีธรรมรักษ์	กฎหมายแรงงาน		ม.รามคำแหง	2543
16		กฎหมายแรงงาน	12	มสธ.	2543
17	วิชา มหาคุณ	กฎหมายล้มละลายฉบับสมบูรณ์ หลัก กฎหมายและแนวปฏิบัติ		นิติบรรณาการ	2544
18	ปัญญา สุทธิบดี	กฎหมายลักษณะพยาน		ม.รามคำแหง	2543
19		กฎหมายและแนวปฏิบัติในประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่สอดคล้องตามอนุสัญญาสิทธิ ว่าด้วยเด็ก		สถาบันกฎหมายอาญา	2543

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
20	สุพร อิศรเสนา	กฎหมายว่าด้วยข้อเท็จจริง	4	นิติบรรณาการ	2543
21	คะเนิง ภาชัย	กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา		เดือนตุลา	2543
22	คะเนิง ภาชัย	กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 2		เดือนตุลา	2545
23	วิส ดิงสมิตร	กฎหมายศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ		นิติธรรม	2544
24		กฎหมายสนธิสัญญาและข้อตกลงเกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดใน ประเทศไทย		ปปส.	2544
25	ธรรมนุญ พิตยาภรณ์	กฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ รูปแบบใหม่		คณะนิติศาสตร์ มธ.	2544
26	วินัย ล้าเลิศ	กฎหมายอาญา 1		ม.รามคำแหง	2543
27	หยุด แสงอุทัย	กฎหมายอาญา ภาค 1		ม.ธรรมศาสตร์	2544
28	พรชัย ต่านวิวัฒน์	กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ		วิญญูชน	2544
29	มานิตย์ จุมปา	กฎหมายฮั่ว		วิญญูชน	2544
30	ญาณพล ยิ่งยีน	กรณีตัวอย่างอาชญากรรมทาง คอมพิวเตอร์		สนง.ตำรวจแห่งชาติ	2544
31		กรมการจัดหางานกับบริการยุคใหม่		กรมการจัดหางาน	2543
32		กรอบนโยบายและทิศทางการดำเนินงาน ประกันสังคมปี 2545-2549		สนง.ประกันสังคม	2544
33		กลไกสนับสนุนการปฏิบัติงานตามกรอบ ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อ การค้าในประเทศไทย		สนง.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	2543
34	กฤติกา ปันประเสริฐ	การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายศุลกากรให้รองรับกับการนำระบบEDI มาใช้ในงาน ศุลกากร			2543
35	ไพบุลย์ อมรเกียรติ ภิญโญ	การคุ้มครองทางกฎหมายของชื่อโดเมนเนม บนอินเทอร์เน็ต		มปท.	2544
36	วินัย ทรัพย์รุ่งเรือง แบล	การจัดหาไม้เพื่ออุตสาหกรรมป่าไม้ ในฟินแลนด์		อรุณการพิมพ์	2543
37	ธนู แผงคำ	การใช้แรงงานพม่าในจังหวัดระนอง		สนง.จัดหางานจังหวัดระนอง	2544
38		การใช้ดีไอในงานศุลกากร		กรมศุลกากร	2543
39		การดำเนินงานขององค์การเอกชน ต่างประเทศในประเทศไทย		กรมการจัดหางาน	2544
40	อรรถ แพทย์กุล	การบริหารเมือง : กรุงเทพมหานคร		ม.ธรรมศาสตร์	2543
41	สมเดช โรจนคุณีเสถียร	การบัญชีภาษีอากร	4	สำนักพัฒนาการบริหารยุติธรรม	2544

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
42	นันทวัฒน์ บรมนันท์	การปกครองท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540		วิญญูชน	2543
43	โกวิทย์ พะวงงาน	การปกครองท้องถิ่นไทยหลักการ และมติใหม่ในอนาคต	3	วิญญูชน	2544
44	สมพงษ์ ชูมาก	การปฏิบัติการรักษาสันติภาพของ สหประชาชาติ (1948-1955)	2	คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ	2544
45		การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542		สำนักงานปฏิรูปการศึกษา	2544
46	เทียนฉาย กีระนันท์	การปฏิรูประบบงบประมาณการเงินและการ ตรวจสอบ พ.ศ.2539-2542		จุฬาฯ	2543
47		การประสานงานกระบวนการยุติธรรมคดีอา ชีพคดี		สนง.ปปส.	2543
48		การปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าและการจัดตั้งตลาดกลางซื้อขายไฟฟ้า			2543
49		การป้องกันและปราบปรามการฟอก เงิน		สนง.ป้องกันและปราบปรามการฟอก เงิน	2543
50	ชินวุฒิ นเรศเสนีย์	การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เล่ม 2		โครงการจัดพิมพ์คบไฟ	2543
51	วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ์	การเมืองการปกครองไทย	14	ม.รามคำแหง	2543
52	จุฑารัตน์ บางยี่ขัน	การเมืองสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส		ม.รามคำแหง	2543
53	สมบัติ ชำรงชัญวงศ์	การเมืองอังกฤษ		เสมาธรรม	2543
54		การยึดอายัดและริบทรัพย์สินคดีอา ชีพคดี		สนง.ปปส.	2543
55	จุมพต สายสุนทร	การร่างสัญญาภาษาอังกฤษสำหรับ นักกฎหมาย	2	วิญญูชน	2543
56	เพิ่มบุญ แก้วเขียว	การไล่สายกฎหมายภาษีสรรพากร		วิญญูชน	2543
57	ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม	การวางแผนภาษีอากร		T Training Center	2544
58		การศึกษาบทเรียนจากการเลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภาเพื่อปรับปรุงระบบการเลือกตั้งให้ต ขึ้น		สถาบันพระปกเกล้า	2543
59	ยนต์ ชุ่มจิต	การศึกษาและความเป็นครูไทย		โอเดียนสโตร์	2544
60	วิภา ด้านธำรงกุล	การศึกษาอุปทาน อุปสงค์สารเสพติดในกลุ่ม ประชากรอาชีพอิสระ กรณีศึกษาจังหวัด สงขลา		จุฬาฯ	2543
61		การส่งเสริมการส่งออกในสหัสวรรษใหม่ของ ศุลกากร		กรมศุลกากร	2543

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
62	อัญชลี วิเศษสังข์	กาลิเลโอกับระบบสุริยะ		สมิต	2543
63		ข้อกีดกันทางการค้าในสหภาพยุโรปกับการ รับรองของประเทศไทย		กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์	2543
64	จรัส กาญจนขจิต	ข้อคิดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยของสถาบัน การเงินและข้อต่อสู้ในคดี		เกรนโกรว	2543
65	ศิริ ทองมี	ข้อบกพร่องการทำสำนวนการ สอบสวน		สถาบันส่งเสริมการสอบสวน	2543
66		เขตการลงทุนอาเซียน		กองการต่างประเทศ	2543
67	สมคิด เลิศไพฑูรย์	เขตอำนาจศาลรัฐธรรมนูญไทยตามมาตรา 264 และ มาตรา 266		สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	2543
68	ไพศาล เกียรติธนานันท์	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต		NECTEC	2543
69	สหัส สิงหวิริยะ	ความรู้เรื่องพินัยกรรมและข้อแนะนำการทำ พินัยกรรม		นิติบรรณาการ	2544
70	นนทพันธ์ ภักดีผดุงแดน	คำแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา (พ.ศ. 2475-2543)		อมรินทร์ พรินต์ติ้ง	2543
71	หยุด แสงอุทัย	คำบรรยายความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ กฎหมายทั่วไป	4	ม.ธรรมศาสตร์	2543
72	ชาญชัย แสงศักดิ์	คำอธิบายกฎหมายปกครอง		วิญญูชน	2544
73	ไพจิตร ปุญญพันธ์	คำอธิบายกฎหมายพยานหลักฐาน บางเรื่อง		วิญญูชน	2544
74	ชัยสิทธิ์ ตราฐธรรม	คำอธิบายกฎหมายภาษีอากร(ภาษีเงินได้นิติ บุคคล)		T Training Center	2545
75	ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล	คำอธิบายกฎหมายมหาชนการคลังและภาษี อากร		วิญญูชน	2544
76	บัญญัติ สุขีวะ	คำอธิบายกฎหมายลักษณะทรัพย์		จิรัชการพิมพ์	2544
77	ไพโรจน์ วายุภาพ	คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 2 ลักษณะ 1 วิธีพิจารณาสამัญในศาล ชั้นต้น		จิรัชการพิมพ์	2543
78	ชูชาติ อัครโรจน์	คำอธิบายกฎหมายศุลกากร(ราคา เกดตต์)		เดือนตุลา	2543
79	ยรรยง พะวงราช	คำอธิบายกฎหมายสิทธิบัตร	2	วิญญูชน	2543
80	ไพฑูริต เอกจริยากร	คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ว่าด้วยเช่าทรัพย์เช่าซื้อ	7	เดือนตุลา	2543
81	เสวนีย์ อัครโรจน์	คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ว่าด้วยตั๋วเงิน	4	นิติธรรม	2543

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
82	สุขุม สุภานิตย์	คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด	3	นิติบรรณการ	2543
83	พิพัฒน์ จักรางกูร	คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่ง วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและการ บังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง		นิติบรรณการ	2543
84	จันทร์ทนต์ สิทธิขจร	คำอธิบายพระราชบัญญัติคุ้มครองและ ส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2542		เดือนตุลา	2543
85	กฤตยชญ์ ศิริเชต	คำอธิบายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ฉบับ สมบูรณ์		วิทย์พัฒน์	2543
86	ธีรชัย สุนทรนันท์	คำอธิบายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษี อากรและวิธีพิจารณาภาษีอากร พ.ศ.2528 และข้อกำหนดคดีภาษีอากร .ศ.2544		พิมพ์อักษร	2544
87	ยืนยัด ใจสมุทร	คำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วย การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530	2	บี.เจ. เพรส	2544
88	สมยศ เชื้อไทย	คำอธิบายวิชากฎหมายแพ่งหลัก ทั่วไป	6	วิญญูชน	2543
89	สมยศ เชื้อไทย	คำอธิบายวิชากฎหมายแพ่งหลัก ทั่วไป เล่ม 1		วิญญูชน	2544
90		คู่มือการกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูง เล่ม 2		กรมการปกครอง	2544
91		คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน		สนง.คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	2543
92	ดนุพน กิ่งสุคนธ์	คู่มือการแชร์อินเทอร์เน็ต		เอชเอ็น กรุป	2543
93	วันชัย วัฒนศัพท์ แปล	คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ตัดสินใจของชุมชน		สถาบันพระปกเกล้า	2543
94		คู่มือการร้องทุกข์และเรียกร้องสิทธิประโยชน์ อันพึงมีพึงได้ของคนงานไปทำงาน ต่างประเทศ		กระทรวงแรงงาน	2543
95	ปริญญา ดีผดุง	คู่มือการศึกษาวิชากฎหมายทรัพย์สินทาง ปัญญา		สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติ บัณฑิตยสภา	2543
96	บวรศักดิ์ อุวรรณโณ	คู่มือการศึกษาวิชากฎหมาย ปกครอง	2	จักรการพิมพ์	2543
97	ฤทัย หงส์ศิริ	คู่มือการศึกษาวิชากฎหมาย ปกครอง		สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติ บัณฑิตยสภา	2543

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
98		คู่มือปฏิบัติการถ่ายโอนภารกิจเพื่อกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาป่าชุมชน...		กรมป่าไม้	2544
99		คู่มือปฏิบัติงานของพรรคการเมือง		สนง.คณะกรรมการการเลือกตั้ง	2543
100		คู่มือพนักงานสืบสวนสอบสวน		สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	2544
101		คู่มือพระสังฆาธิการเรื่องการปกครองคณะสงฆ์		กรมการศาสนา	2544
102	สุพจน์ ภูมานะชัย	คู่มือศึกษาสาระสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.2540	2	นิติธรรม	2543
103	วิรัช เมฆอรุณทัต	คู่มือสอบกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง 2		วิญญูชน	2543
104		เค้าโครงการเศรษฐกิจหลวงประดิษฐ์มนูธรรม		คณะกรรมการดำเนินงานโครงการฉลอง 100 ปี ชาตกาลนายปรีดี พนมยงค์	2543
105		โครงการศึกษาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของประเทศต่างๆ เพื่อการพัฒนาแนวปฏิบัติตามมาตรา 29		สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	2544
106	จรินทร์ เทศวานิช	เงินตลาดการเงินและสถาบันการเงิน		ซีเอ็ดยูเคชั่น	2544
107	พีรพล เวชพงศา แปล	จรรยาบรรณทางการค้าในยุคโลกาภิวัตน์		มูลนิธิเพื่อนหญิง	2544
108		จากกองทุนฟื้นฟูสถาบันประกันเงินฝาก		ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์	2543
109		เจาะมาตรการแก้วิกฤติเศรษฐกิจ		ภัคธรรม	2543
110	อาวุธ โพธิ์เล็ก	เจาะลึกข้อตกลงในการส่งมอบสินค้าระหว่างประเทศ		ไอโอเน็ค	2543
111	สุภัทร สกลไชย	ชาวต่างชาติจะอยู่ประเทศไทยได้อย่างไร		ดับเบิลนายน์	2544
112		เช็กส์ข้ามชาติเช็กส์อินเตอร์เน็ต		สถาบันนิติทรรศน์	2544
113		ต้นแบบระบบงบประมาณ พัสตุ การเงินและบัญชีกองทุนโดยเกณฑ์พึงรับพึงจ่ายลักษณะ 3 มิติ		ทบวงมหาวิทยาลัย	2543
114	นราทิพย์ ชุตินวงศ์	ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค	5	จุฬาฯ	2544

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
115		ทศวรรษทัศน์พระธรรมปิฎกหมวด		ธรรมสภา	2543
116	ศรีดา ตันทะอธิพานิช	สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ท่องอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและ ได้ประโยชน์		दानสุทธาการพิมพ์	2544
117	มิ่งสรรพ ขาวสะอาด	ทางเลือกในการจัดการทรัพยากรน้ำ		คณะเศรษฐศาสตร์ ม.เชียงใหม่	2543
118		ทิศทางการส่งออกและการลงทุน เล่ม 3		ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าฯ	2543
119		ทิศทางการส่งออกและการลงทุน เล่ม 4		ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าฯ	2544
120		ทิศทางการส่งออกและลงทุน เล่ม 3		ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า	2543
121	พิทักษ์ อุดมวิชัยวัฒน์	ไทยกับการเจรจาการค้ารอบใหม่		กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์	2543
122		นโยบายผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร		กทม.	2543
123	วิมล กุญราชา	นักวิทยาศาสตร์เอกของโลก		น้ำฝน	2543
124	ปรีดี เกษมทรัพย์	นิติปรัชญา	5	ม.ธรรมศาสตร์	2543
125	พระธรรมปิฎก	นิติศาสตร์แนวพุทธ		สหธรรมิก	2544
126		แนวคิด 10 ประการ คัดค้านการประกาศให้ ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายใน สหรัฐอเมริกา		สนง.ปปส.	2543
127	สุมาลี วงษ์วิฑิต	แนวคิดและหลักการพระราชบัญญัติแข่งขัน ทางการค้า พ.ศ.2542		แว่นแก้ว	2544
128		แนวทางการปฏิบัติงานของสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี 2543		กรมการปกครอง	2543
129		แนวทางสำหรับคณะกรรมการบริษัทเกี่ยวกับ ระบบควบคุมภายใน		สมาคมนักบัญชีและฯ	2543
130	บวรศักดิ์ อุวรรณโณ	บทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540		สถาบันพระปกเกล้า	2543
131	บุญยง พัวพงศธร	บริการสินเชื่อเพื่อการนำเข้าและ ส่งออก		ธนาคารกสิกรไทย	2543
132	จรัญ ดิษฐาอภิชัย	ประชาธิปไตยโดยตรงสู่พระราช รัฐสภา		อมรินทร์ พรินติ้ง	2543
133	ทัชชสมัย ฤกษ์สุต	ประเด็นใหม่ในองค์การการค้าโลก		นิติธรรม	2543
134	ธีระพล อรุณะกสิกร	ประมวลกฎหมายที่ดิน		วิญญูชน	2544
135	กมล สนธิเกษตริน	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1-6		นิติบรรณาการ	2543

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
136	วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ 4 ว่าด้วยทรัพย์สิน		แก้วขวัญช้าง	2543
137		ประมวลกฎหมายรายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น		กรมการปกครอง	2543
138	นัยนา เกิดวิชัย	ประมวลกฎหมายอาญา		นิติไพบูลย์	2544
139	ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ	ประมวลกฎหมายอาญาบับอ้างอิง		วิญญูชน	2544
140	กำธร กำประเสริฐ	ประวัติศาสตร์กฎหมายไทยและระบบ กฎหมายหลัก		ม.รามคำแหง	2543
141	พนัส ทัศนียานนท์	ปรัชญากฎหมายธรรมชาติ		ป.สัมพันธ์พาณิชย์	2543
142	พระมหาจรรยา สุทธิญา โน	ปรับปรุงกิจการคณะสงฆ์เพื่อธำรง พระพุทธศาสนา		ประชาธรรม	2544
143		แผนพัฒนาป่าเศรษฐกิจ		กระทรวงเกษตรฯ	2543
144	ศิริพงษ์ บุญราศรี	พระชีวประวัติสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม พระยาดำรงราชานุภาพกับงานปกครอง		ประพันธ์สาส์น	2544
145	ชุมพล จันทราทิพย์	พระธรรมนูญศาลยุติธรรม		ม.ธรรมศาสตร์	2544
146	ธงทอง จันทรางศุ	พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บรรณาการเถลิงศก พุทธศักราช 2543		จุฬาราช	2543
147	ธีระพล อรุณะกสิกร	พระราชบัญญัติการขุดดินและถม ดิน พ.ศ.2543		วิญญูชน	2543
148		พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ.2542		มูลนิธิส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	2543
149	รุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานพ.ศ.2541 ฉบับใช้งาน		พิมพ์อักษร	2544
150		พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าพ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2)พ.ศ.2543		อักษรไทย	2544
151		พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ		สนง.เลขาธิการวุฒิสภา	2543
152	ธีระพล อรุณะกสิกร รวบรวม	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542		วิญญูชน	2543
153	จรัญ ภักดีธนากุล	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงินพ.ศ.2542 สารสำคัญการบังคับใช้ และผลกระทบ		สนง.ส่งเสริมงานตุลาการ	

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
154	สถิต ลิมพงค์พันธุ์	พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัตอัตรา ศุลกากร พุทธศักราช 2530และแก้ไขเพิ่มเติม		เดือนตุลา	2543
155	ไพสิฐ พานิชย์กุล	พลวัตรของชุมชนในการจัดการทรัพยากร กระบวนทัศน์และนโยบาย		สกว.	2543
156	สุทัศน์ ศรีวัฒนวงศ์	พิธีสารความปลอดภัยทางชีวภาพ		ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีฯ	2543
157	นิธิ เอียวศรีวงศ์	พุทธศาสนาในความเปลี่ยนแปลง ของสังคมไทย		มูลนิธิโกมลคีมทอง	2544
158	เสนห์ จามริก	พุทธศาสนากับสิทธิมนุษยชน		โครงการจัดพิมพ์คปไฟ	2543
159		มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายในประเทศ สหรัฐอเมริกา		กรมการค้าต่างประเทศ	2543
160		มาตรการทางกฎหมายในการปราบปรามการ ลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเล		สนง.ปปส.	2544
161	ส.สุวรรณ	เม่งจื่อ ปราชญ์ผู้แสวงหาธรรมรัฐ		พิราม	2544
162	สุรศักดิ์ วาจาสิทธิ์	ย่อหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัท	9	นิติธรรม	2543
163	สุรศักดิ์ วาจาสิทธิ์	ย่อหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หุ้นส่วน และบริษัท		นิติธรรม	2543
164	วิโรจน์ สุ่มใหญ่	ยาบ้า มหันตภัยข้ามศตวรรษ			2543
165	วิทยากร เชียงกุล	ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อแก้ วิกฤติของชาติ		เอมี เทรดิง	2543
166		รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น		กรมการปกครอง	2543
167	กลุ่มงานนิติกร กอง ตรวจสอบและวิเคราะห์	รวมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอก เงิน พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบที่เกี่ยวข้อง		เดือนตุลา	2543
168		รวมข้อหารือปัญหากฎหมายแรงงานปี 2542- 2543		กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	2543
169		รวมคำพิพากษาและคำสั่งศาล ปกครองสูงสุด		สนง.ศาลปกครอง	2545
170		รวมคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำเตือนและคำสั่ง พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ.2542-43		กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	2543
171		รวมคำสั่งระเบียบข้อบังคับและหนังสือในการ สอบสวนคดีอาญา		กรมตำรวจ	2543
172	อนุวัฒน์ ธรรมราช	รวมบทความเกี่ยวกับการคุ้มครอง ผู้บริโภค		สนง.คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	2543

ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
173		รวมบทความวิชาการรัฐศาสตร์เนื่องในโอกาส ครบรอบ 20 ปี มสธ.		มสธ.	2543
174	พิชัยศักดิ์ หรยางกูร	รวมศัพท์และภาษิตกฎหมาย ลาติน ไทย		จุฬาราย	2544
175	เกรียงไกร เจริญธ นาวัฒน์	ระบบการเมืองการปกครองฝรั่งเศส		สถาบันพระปกเกล้า	2543
176		ระบบงานเทศกิจ		สนง.เขตสายไหม	2543
177	โสภี ศิริ	ระบบงานตุลาการและความร่วมมือระหว่าง ประเทศด้านตุลาการ		มปท.	2544
178	รัชชัย ศุภผลศิริ	ระบบทรัพย์สินทางปัญญาของ ประเทศไทย		กรมทรัพย์สินทางปัญญา	2544
179		ระบบรวบรวมน้ำเสียโครงการบำบัดน้ำเสีย ยานนาวา		กองจัดการคุณภาพน้ำ	2544
180		รัฐธรรมนูญกับกระบวนการยุติธรรม		เดือนตุลา	2544
181	มิ่งสรรพ ขาวสะอาด	ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการ แนวนโยบายการจัดการน้ำสำหรับประเทศ ไทย		คณะเศรษฐศาสตร์ ม.เชียงใหม่	2544
182	เลอสรธ ชนสุกาญจน์	รายงานโครงการสัญญาเข้าถึงทรัพยากร ชีวภาพและทรัพยากรพันธุกรรม		ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีฯ	2543
183		รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาการเข้า ร่วมเจรจาเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรมรอบ ใหม่ภายใต้องค์การการค้าโลก		กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์	2544
184	สมยศ เชื้อไทย	วิชากฎหมายแพ่ง หลักทั่วไป เล่ม 1		เดือนตุลา	2543
185	ศุภวุฒิ สายเชื้อ	เศรษฐกิจไทยพลาดสู่วิกฤต		พิมพ์เนต พรินต์	2543
186	วิระดา สมสวัสดิ์	สตรีนิยม สตรีศึกษากับกฎหมายวิถี สังคมไทย		มูลนิธิเด็ก	2543
187		สถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง		กองทัพเรือ	2544
188		สถิติกรุงเทพมหานคร		กทม.	2543
189		สถิติการค้าและเครื่องใช้ภาวะเศรษฐกิจของ ไทย ปี 2543		กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์	2543
190		สถิติการส่งเสริมการลงทุน ปี 2544		สนง.คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	2545
191	จันทร์ทอง เจริญศิริ	สภาพตลาดในประเทศไทยกับกฎหมาย แข่งขันทางการค้า		คณะเศรษฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์	2543
192	เสนห์ จามริก	สิทธิมนุษยชน เส้นทางสู่สันติประชา ธรรม		โครงการจัดพิมพ์คบไฟ	2543

193	กุลพล พลวัน	สิทธิมนุษยชนในสังคมไทย		มปท.	2543
ลำดับ ที่	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง	ครั้งที่ พิมพ์	สำนักพิมพ์	ปีที่ พิมพ์
194	วรพจน์ วิศรุตพิชญ์	สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540		วิญญูชน	2543
195		หนังสือรายงานผลการดำเนินการตาม พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535		สนง.ทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุ เทศก์	2544
196	จิต เศรษฐบุต	หลักกฎหมายแพ่งลักษณะหนี้	12	คณะนิติศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์	2544
197	โกคิน พลกุล	หลักกฎหมายมหาชนเบื้องต้น		นิติธรรม	2543
198	เกษมสันต์ วิลาวรรณ	หลักการกฎหมายและการบริหาร แรงงานสัมพันธ์	5	วิญญูชน	2544
199	จิตฤดี วีระเวสส์	หลักการวิเคราะห์กฎหมายพยาน (แพ่ง- อาญา)และกฎหมายล้มละลายเรียงมาตรา		มปท.	2543
200	ทงศักดิ์ ดุลยกาจณ์	หลักและปัญหาในสัญญาบัญชี เดินสะพัดและบัตรเครดิต	2	วีเจ พรินต์ติ้ง	2543
201		หากท่านเป็นผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์บังคับ ท่าน ควรปฏิบัติอย่างไร		สนง.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	2543
202	วีระพงษ์ บุญโญภาส	อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ	3	นิติธรรม	2544
203	ศักดิ์ดา ธนิตกุล	เอกสารคำสอนวิชากฎหมายเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ		จุฬาฯ	2543
204		เอกสารโครงการพัฒนาประมงนอก น่านน้ำ		กรมประมง	2543
205		เอกสารปฏิรูปที่ดินฉบับที่ 302 รายงานประจำปี		สนง.การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	2543
206		เอกสารเผยแพร่การขออนุญาตประกอบธุรกิจ นำเที่ยวในประเทศสิงคโปร์		การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	2544
207	วุฒิพงศ์ พงศ์สุวรรณ	Internet and E-Commerce		ซอฟต์แวร์ปาร์ค	2543